

TICĪBAS MĀCĪBA

1. klases ticības mācības stundā mēs mācamies Bībeles stāstus par Dieva mīlestību un gādību par ikvienu cilvēku (Dievs apsola). Dieva mīlestība nebeidzas nekad.

Īsi pirms Ziemsvētkiem mēs sākam mācīties par Jēzus dzimšanu, bērnību un pieaugšanu (Dieva solījumi piepildas). Šie ir LELBA's gatavoti materiāli. Mēs arī runājam par to, ka Jēzus nāca pasaulē izglābt un pestīt mūs visus. Mēs bieži pieminam Bībeles pantu: "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību." (Jāņa ev. 3:16)

1. klasē mēs mācamies kas ir grēks, mēs iepazīstamies ar Jēzu un mēs mācamies kā lūgt Dievu un kas ir lūgšana. Mēs dziedam dažādas dziesmas par Dievu un Jēzu. Mēs no galvas mācamies Bībeles pantus katru nedēļu. Par katriem četriem pantiem bērni var izmeklēt kādu godalgu.

Grāmatas kuŗas klasē lietojam ir dažādas:

Vecā derība (Bībeles stāsti visjaunākiem)

Jaunā derība (Bībeles stāsti visjaunākiem)

Bībele latviešu valodā

The New Adventure Bible (NIV study Bible for kids)

Fun to Learn Bible Lessons

Hooray! Let's Pray!

Fun Group Devotions

101 Questions Children Ask About God

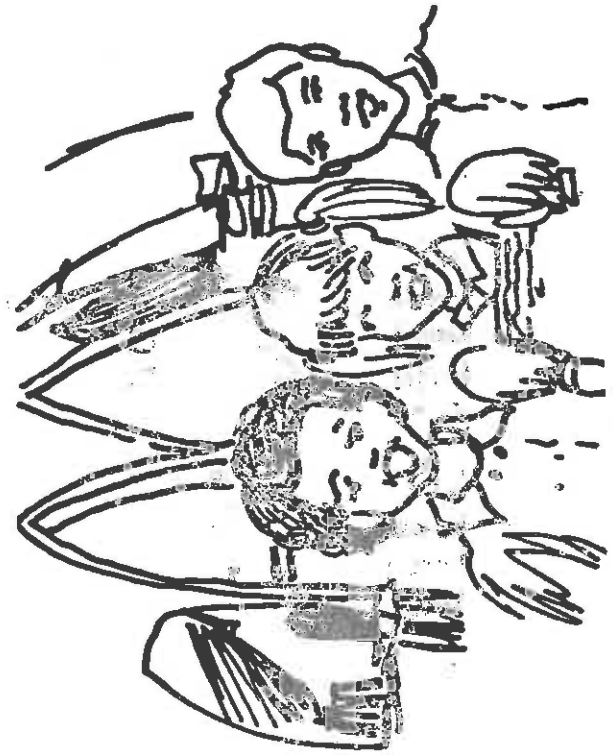
104 Questions Children Ask About Heaven & Angels

106 Questions Children Ask About Our World

107 Questions Children Ask About Prayer

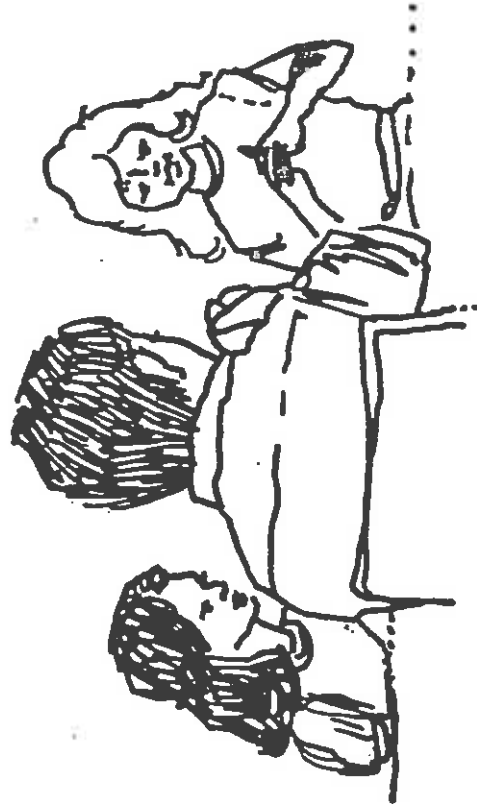
Bible Crafts

Es stāstu par
Dieva mīlestību
ar saviem vārdiem
pārrunās.

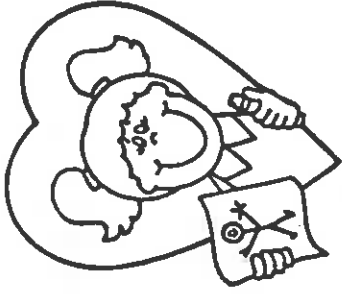
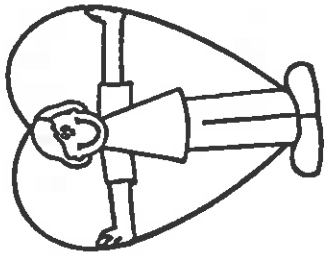
Es stāstu par Dieva mīlestību, kad esmu
draudzīgs/ draudzīga un izpalīdzīgs/ izpalīdzīga pret citiem.

Es stāstu par
Dieva mīlestību,
kad lasu
Bībeles stāstus.

Es stāstu par
Dieva mīlestību,
kad dziedu
garīgas dziesmas.

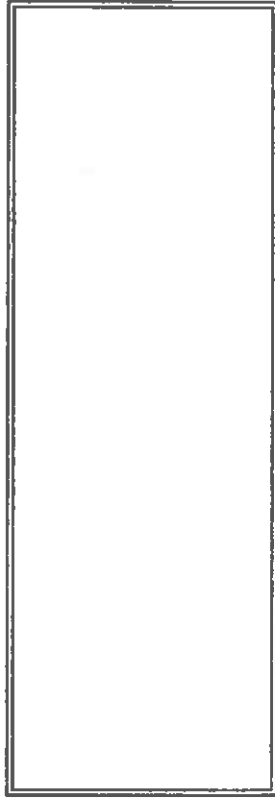
Es stāstu par
Dieva mīlestību
lūgšanās.

Zīmējumā attēlo vēl vienu veidu,
kā tu stāsti citiem par Dieva mīlestību!

Es stāstu par
Dieva mīlestību
ar saviem vārdiem
pārrunās.

MANI SAUC

Kā es stāstu par

Dieva

mīlestību

Amerikas prezidents Tevi aicina apciemot BALTO NAMU (White House) Vašingtonā, BĒRNU DIENĀ. Mūsu prezidents vēlas noklausīties Tavas idejas un rūpes, un vēlas zināt kas Tev ir svarīgi. Viņš grib iepazīties ar Tevīm un viņš Tev piedāvā savu palīdzību un padomus.

Tu esi mīli aicināts sarunāties ar Visuvareno Dievu, universa radītāju. Tu vari ar Viņu sarunāties kad vien Tev gribās - dienā, vai naktī. Ceļu pie Dieva Tev ir atbrīvojis miera nesējs - Jēzus Kristus. Nerūpējies par to ko Tu varētu Debesu Ķēniņam teikt. Dievs ir sūtījis Svēto Garu Tev palīdzēt un Tevi mierināt. Gars vadīs Tavu sarunu ar Dievu un runās Tavā vietā, tad kad Tu nezini ko teikt. Debesu Ķēniņš piedāvā Tev šo ielūgumu jo Viņš Tevi mīl un grib Tev palīdzēt un Tevi vadīt.

Kā es stāstu par Dieva mīlestību

Izgatavo savu grāmatiņu tā:

sagrieziet pa punktētām līnijām,
pārlocīt uz pusēm,
sakārtot pareizā secībā,
saspraust kopā!

Ziemsvētku nūju stāsts

Kāds konfekšu gatavotājs, kas dzīvoja Indiānā, gribēja izgatavot konfekti kas liecinātu par Jēzu. Tā viņš izgatavoja Ziemsvētku nūjas. Gatavojot konfekti, viņš lietoja dažādus simbolus kas liecinātu par Jēzus dzimšanu, darbu un arī nāvi.

Konfekšu gatavotājs iesāka ar baltu, cietu konfekti: balts nozīmē, ka Jēzus ir svēts un bez grēka, ciets nozīmē akmens - stingri, nelokāmi Dieva apsolījumi.

Konfekti izgatavoja tā kā burtu "J", kas nozīmē "Jēzus", kas ir mūsu Glābējs un Pestītājs. Ja konfekti apgriez otrādi, tad tā izskatās kā ganu nūja, ar ko Labais Gans visus noklīdušos jēriņus atrod un izglābj. Domādams, ka šī konfekte bija diezgan vienkārša, konfekšu gatavotājs uzkrāsoja uz tās sarkanās strīpas. Viņš uzkrāsoja trīs mazas strīpas, kas simbolizē Jēzus izlietās asinis pie krusta, lai mums būtu mūžīga dzīvība.

Diemžēl, šo konfekti vienkārši nosauca "candy cane" - nenozīmīga Ziemsvētku dekorācija. Bet tie kam ir "acis lai redzētu un ausis lai dzirdētu" var priecāties par šo Ziemsvētku simbolu, un lūgt lai tas liecinātu par Jēzu, par Viņa mīlestību ko mēs pieminam Ziemsvētkos.

BĪBELES PANTI 1. KLASEI

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu Dēlu.

Lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību. (Jāņa evaņģēlijā 3:16)

Jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, tas Kungs. (Lūkas evaņģēlijā 2:11)

Tavs vārds ir manu kāju spīdeklis un gaišums uz maniem ceļiem. (119. Psalmis, 105. p)

Ja jūs mīlat mani, turiet manas pavēles.
(Jāņa evaņģēlijā 14:15)

Jo Cilvēka Dēls ir nācis meklēt un glābt pazudušo.
(Lūkas evaņģēlijā 19:10)

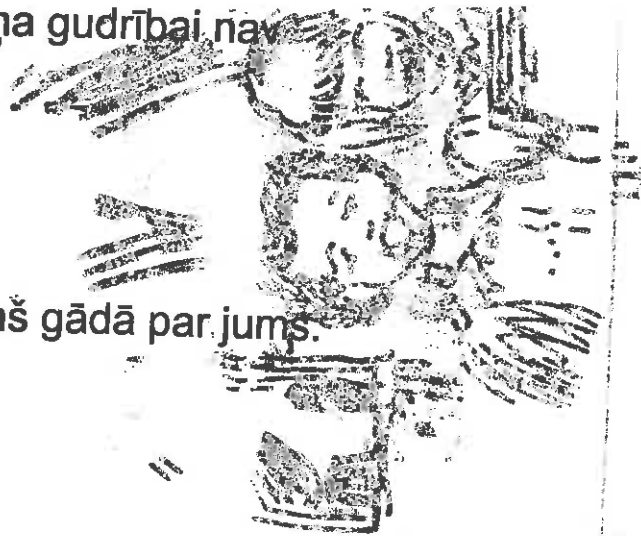
Un zvaigzni ieraudzījuši, tie priecājās ar varen lielu prieku.
(Mateja evaņģēlijā 2:10)

Mīli savu tuvāko kā sevi pašu.
(Pāvila vēstule romiešiem 13:9)

Liels ir mūsu Kungs un varens spēkā, Viņa gudrībai nav mēra. (147. Psalmis, 5.p)

Mīlēsim, jo viņš ir mūs pirmais mīlējis.
(1. Jāņa vēstulē 4:19)

Visu savu zūdišanos metiet uz viņu, jo viņš gādā par jums.
(1. Pēterā vēstulē 5:7)

BĪBELES PANTI 1. KLASEI

Bērni, klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas.
(Pāvila vēstulē efeziešiem 6:1)

Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc rakstiem.
(Pāvila 1. vēstulē korintiešiem 15:3)

Un ka viņš aprakts, un trešajā dienā augšāmcēlies pēc rakstiem. (Pāvila 1. vēstulē korintiešiem 15:4)

Jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķas godības.
(Pāvila vēstulē romiešiem 3:23)

Neraudzīdamies katrs uz savām, bet arī uz citu vajadzībām. (Pāvila vēstulē filipiešiem 2:4)

Šis ir tas apsolījums, ko viņš mums ir apsolījis - mūžīgā dzīvība. (1. Jāņa vēstulē 2:25)

Tēvs ir sūtījis savu Dēlu par pasaules Glābēju.
(1. Jāņa vēstulē 4:14)

Redziet kādu mīlestību tēvs ir parādījis, ka tiekam saukti Dieva bērni. (1. Jāņa vēstulē 3:1)

Caur viņu viss ir radies, un bez viņa nekas nav radies, kas ir. (Jāņa evaņģēlijā 1:3)

Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur mani. (Jāņa evaņģēlijā 14:6)

1

Vārds:

1. kl. — 1. st. rudens posmā

Dievs apsola

JĒZUS UN NIKODĒMS

Jāņa ev. 3:1-16

Kad satumsa nakts, Nikodēms devās pie Jēzus. Par Jēzu viņš bija daudz dzirdējis. Draugi bija stāstījuši par to, cik daudz slimie un kropļi bija dziedināti, kļuvuši veseli. Tagad Nikodēms vēlējās satikt Jēzu vaigu vaigā un no sirds izrunāties, lai labi iepazītos ar Viņa mācību.

Kad ticīgais vīrs nonāca pie mājas, kur Jēzus bija apmeties, Pestītājs atnācēju saņēma ar negaidītu sirsnību un labestību (laipnību). Viņš bija priecīgs par vēlo apciemojumu un abi iegrīma dziļās sarunās...

Cik laipni Jēzus runāja! Cik jauki skanēja teiktie vārdi! Tos neapnika un neapnika klausīties. Nikodēms vēlējās visu dzirdēt vēl un vēl.

Vislielāko prieku sagādāja vēsts: Dievs mīl visu pasauli!

Tiešām Dievs mūs ir mīlējis un mīl, jo Viņš ir sūtījis savu Dēlu, lai tas mūs mācītu par svēto mīlestību, lai mūs sārgātu un glabātu.

Cik jauki zināt, ka Dievs mīl visus!

BĪBELES PANTS: „TIK ĻOTI DIEVS PASAULI MĪLĒJIS, KA VIŅŠ DEVIS SAVU VIENPIE-DZIMUŠO DĒLU...”

Jāņa ev. 3:16.

Miļš mums mūsu Dieva nams,
Svētu rītu staigājams —
Tur mums sirds top skanīga
Debestēva pagalmā.

Nāk mums pretim mīli jauks
Jēzus, visu bērnu draugs,
Teic: “Es tevi gaidīju —
Dod man savu sirsnību!”

Maza mana sirsnība —
Nem to, ja Tev patīk tā!
Es pie Tevis patveršos,
Tavos vārdos klausīšos.

Dz. gr. 297

Mīlie vecāki!

Šodien sākam mācīties par to, ka Dievs savā žēlastībā mīl visus ļaudis un par visiem gādā. Arī turpmāk katru nedēļu iepazīsimies ar Bībeles stāstiem, kas vēsta par Dieva mīlestību un gādību par ikvienu cilvēku, kā arī par to, ka viss tas list — gan par bērniem un pieaugušiem, gan jauniem un veciem, bagātiem un nabagiem, taisniem un netaisniem. Dieva svētības pilnā mīlestība nebeidzas nekad.

Mīlie vecāki, gādājiet par to, lai jūsu bērns to iemācītos saprast un pieņemt. Tas panākams ar sirsnīgām pārrunām un ikdienas piemēriem. Šonedēļ uzdevums ir iepazīties ar brīnišķo Dieva dāvanu — dzirdi un klausīšanās spējam.

Lai to panāktu, mēģiniet kopīgi saklausīt dažādas skaņas un trokšņus, kā arī nodoties koncentrācijas ilguma attīstības vingrinājumiem. Prasme klausīties ir nepieciešama, lai bērns mācītos un attīstītu savu intelīgences potenciālu. Iemācīties uzmanīgi klausīties un dzirdēto pareizi saprast ir sarežģīts process. Tam jāveltī sevišķa uzmanība no agras bērnības. Nokavētais grūti atgūstams.

Palīdziet savam bērnam šo vareno Dieva dāvanu attīstīt!

labestība — laipnība

vēstīt — ziņot

vēsts — ziņa

ATVADU DZIESMA.

Tulk. Z. Viķe

Zulu parting song

The musical score consists of two systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a bass line on a bass clef staff. The lyrics are written below the vocal line.

System 1:
Vocal line: Ej prie-ci-gi, dro-ši! Ej prie-ci-gi, dro-ši!
Bass line: Accompanying bass line.

System 2:
Vocal line: Ej prie-ci-gi, dro-ši! Kungs Jē-zus pa-sar-gās.
Bass line: Accompanying bass line.

Jēzus stāstīja par Dieva mīlestību. Nikodēms klausījās.
Jēzus teica: „Dievs mīl ikvienu.”
Izkrāso zīmējumu. Ielipini zvaigznes pie debesīm.

Diebs apsola

BĪBELES PANTS: „IESĀKUMĀ DIEVS RADĪJA DEBESIS UN ZEMI.”

DIEVS RADĪJA PASAULI 1. Mozus 1. nodaļa

Sen senos laikos visu apklāja tumsa, nebija ne debess, ne zemes, ne ūdeņu, ne sausuma, ne augu, ne putnu, ne zvēru, ne cilvēku. Visur, visur valdīja dziļa tumsa.

Kad Dievs paskatījās augšup, visur tukšums un tumsa, kad Viņš vērsa savu skatu lejup — atkal tukšums un tumsa...

„LAI TOP GAISMA!” Dievs teica. Radās gaisma, varens spožums. Ja to mūsu acis skatītu, tās vienā mirkli apžilbtu. Un Dievs teica: „TAS IR LABI.”

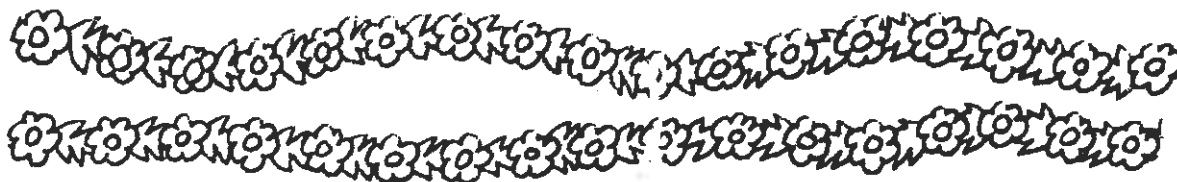
Pasaulē nu mijās gaisma ar tumsu, bet zemes virsma mirka slapjumā. Dievs pavēlēja ūdeņiem sakrāties savrup, bet sausumam celties tiem pāri. Tā radās ezeri, upes, jūras un okeāni, bet sausā zemes virsma veidoja kalnus un ielejas. „TAS IR LABI”, skanēja Dieva balss.

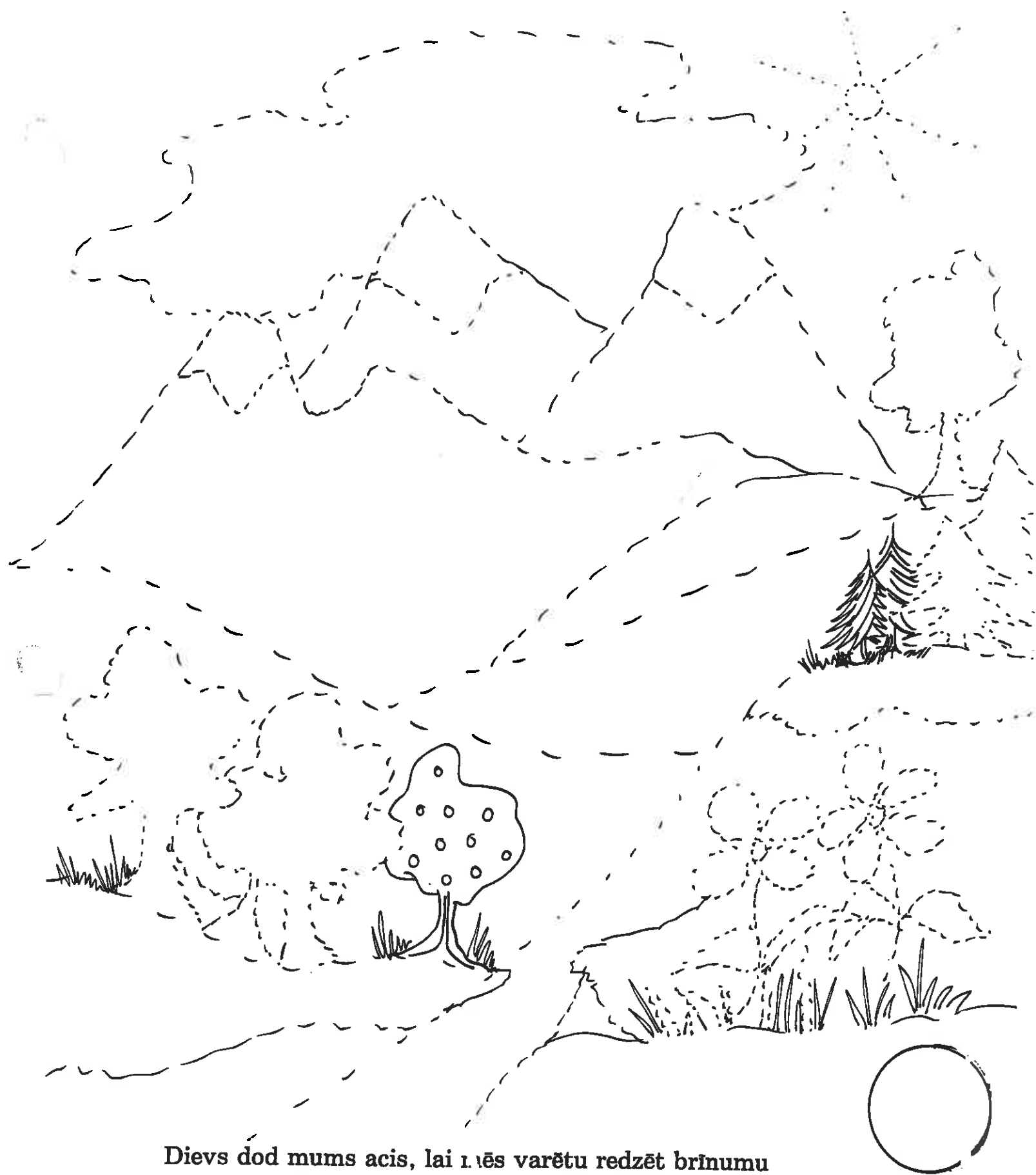
Ūdeņi plūda, kalni un ielejas klāja to krastus, bet viss sedzās dziļā, pelēctīgā kailumā. Tā nebija Dieva griba un Viņš, savā labestībā, ar vienu mājienu apklāja visu ar košu zaļumu un krāsainu ziedu bagātību; ar lapu, skuju un augļu koku mežiem un dārziem. Rozes, pipenes un neaizmirstules, liepas, ozoli, ābeles un citi koki dīga, auga, ziedēja un nesa augļus. Dieva liksmā balss sauca: „TAS IR LABI!”

Kad zeme pēc Dieva prāta bija izgreznota, tāds pats greznums pienācās arī izplatījumam. Debesis dienā saņēma saules zelta kamolu, bet naktī mēness sidraba ripu un mirdzošu zvaigžņu pulkus. „TAS IR LABI!” teica Radītājs.

Rītos ausa gaisma, dienās un naktīs saule ar mēnesi mainījās spīdēšanā, zemi greznoja varens košums, bet pasaule dusēja klusumā... dziļā klusumā...

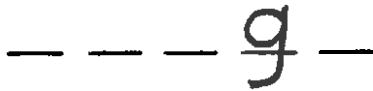
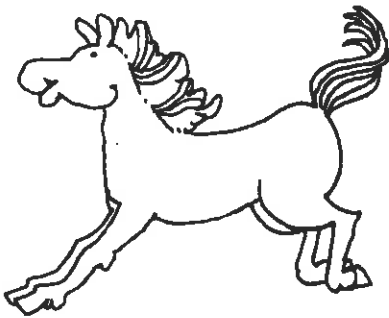
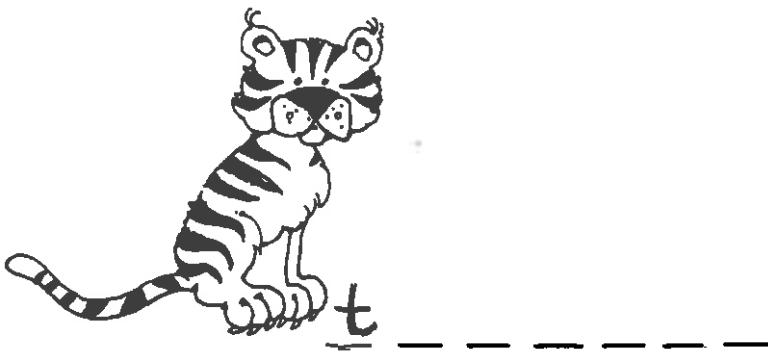
Dievs nolēma radīt putnus, lai tie ar savām dziesmām spētu sarunāties ar savu Radītāju, To teikt un slavēt! Tāpat notika ar kukaiņiem un rāpuļiem, kas zemi un debesis piepildīja ar sanēšanu, sīkšanu, dūkšanu un džinkstēšanu. Pēc tam tika radīti zvēri un dzīvnieki, kas rūca, auroja, ņaudēja un rēja. „TAS IR LABI!” teica Dievs, „Nu viss ir gatavs, lai Es tagad radītu cilvēku.”

**Dievs dod mums acis, lai mēs varētu redzēt brīnumu
pilno pasauli.**

**Iezīmē līniju pa punktiem! Izkrāso visu, ko Dievs radījis!
Ieraksti savus iniciāļus aplī, lai parādītu, ka Dievs to
visu ir radījis priekš tevis!**

Dievs radīja dzīvniekus. Dievs radīja dzīvnieku mazulus.
Dievs radīja dzīvnieku mātes, kas gādā par mazuliem.
Velc līniju no katra lielā dzīvnieka uz viņa mazuli!

L Ū G S N A.

Dīvs, dod man skaidru sirsniņu,
Ka klausu Tev ik brītiņu,
Un tīšām ļaunu nedaru,
Par labu bērnu īzaugu !

Diebs apsola

BĪBELES PANTS: „DIEVS MŪS IR DARĪJIS PAR SAVU TAUTU.”

Psalms 100:3

DIEVS RADA CILVĒKU

1. Mozus 2:4-24

Sen senos laikos, pēc tam, kad Dievs jau bija radījis gaismu, zemi un debesis, dienu un nakti, ūdeņus un sauszemi, augus, putnus, zivis, kukaiņus, rāpuļus, zvērus un dzīvniekus, Viņš teica: „TAS IR LABI! Bet tagad Es radīšu pēc sava tēla un līdzības jaunu radījumu.”

Radītājs satvēra savā dievišķajā spēkā zemes sauju un no tās izveidoja cilvēku. Pēc tam Viņš cilvēkam piešķīra sava gara elpas dzīvību. Jauno radījumu Dievs nosauca par Ādamu (Ādams — cilvēks).

Dieva rokas vadīts Ādams tika ievests Ēdenes (Paradīzes) dārzā, kur ziedēja krāšņas puķes, zaļoja košas pļavas, auga bagātīgi augļu koki un plūda dzidras ūdens straumes.

Dievs teica: „Ādam, mans bērns, šis dārzs pieder tev, to Es esmu tevis labā radījis! Vadi savas dienas šeit un rūpējies par visu! Esi liksms!”

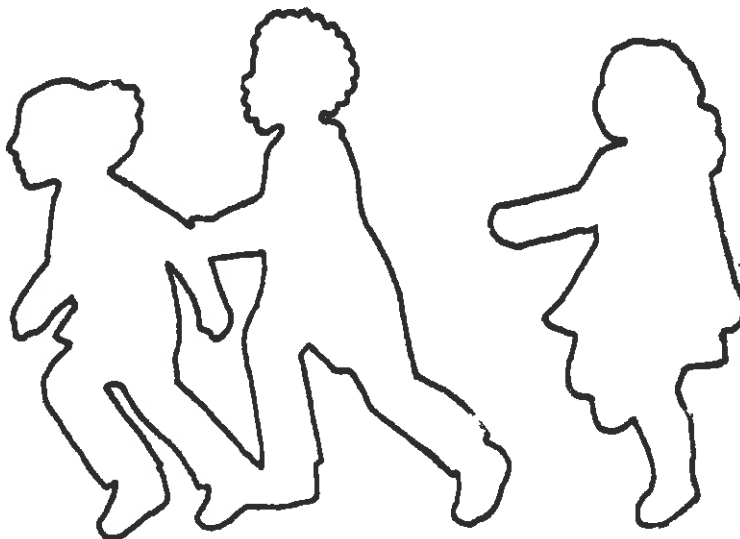
Ādams Dievam paklaustīja, dārtja to, ko Radītājs bija licis. Viņš jutās labi, kaut apkārtne nebija gan neviena cita, kas runātu tādu pašu valodu. Visa cita radība ar Radītāju sapratās katrs savā īpatnējā veidā. Tomēr, neskatoties uz visām atšķirībām, dārzā valdīja vislielākā draudzība un saprašanās.

Ādams rūpējās par Ēdenes dārzu, dārtja visu, ko Dievs viņam bija nolīcis. Katru radību cilvēks nosauca savā īpatnējā vārdā. Cilvēks dzīvoja Dieva piešķirtajā vidē un domāja gaišas domas.

Pēc kāda laika Dievs ievēroja, ka Ādams kļuva tāds kā skumīgs un viņa domas nelikās vairs tik gaišas kā agrāk. Debesu Tēvs zināja, ka cilvēks sāka justies vientuļīgs un nolēma viņam piešķirt līdzinieci, kas būtu ikdienas arī viņa līdzgaitniece, dalītos domās un darbos. Tā Dievs veidoja otru cilvēku, sievieti, ko nosauca par Ievu. Dievs dēstīja abu sirdīs mīlestību, lai viņi būtu tēvs un māte, kam savukārt būtu bērni. Tā Dievs veidoja pirmo ģimeni.

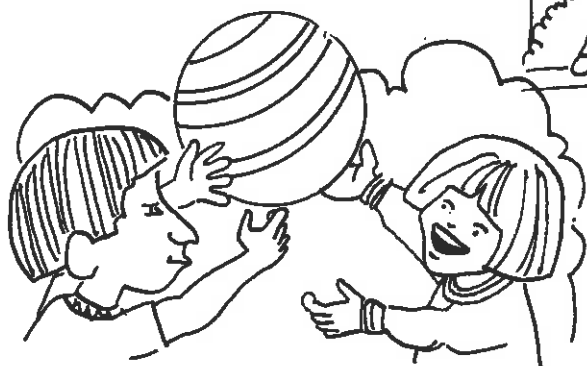
Nu Ādams vairs nebija viens, un viņš priekā izsauca: „Paldies, paldies Tev, mīlais Debesu Tēvs, par Tavu neizmērojamo gādību un rūpēm! Paldies Tev, mans Radītāj, par visu, ko esi mūsu labā dārtījis!”

Es Dieviņu pieminēju
I rītā, vakarā;
Še ceļos, še gul s
Zem Dieviņa kāiņām.

Dievs radīja Ādamu. Ādams bija vīrietis.
Dievs radīja Ievu. Ieva bija sieviete.
Ādams un Ieva dzīvoja skaistā dārzā.
Izkrāso Ādamu un Ievu! Izkrāso dārzu!

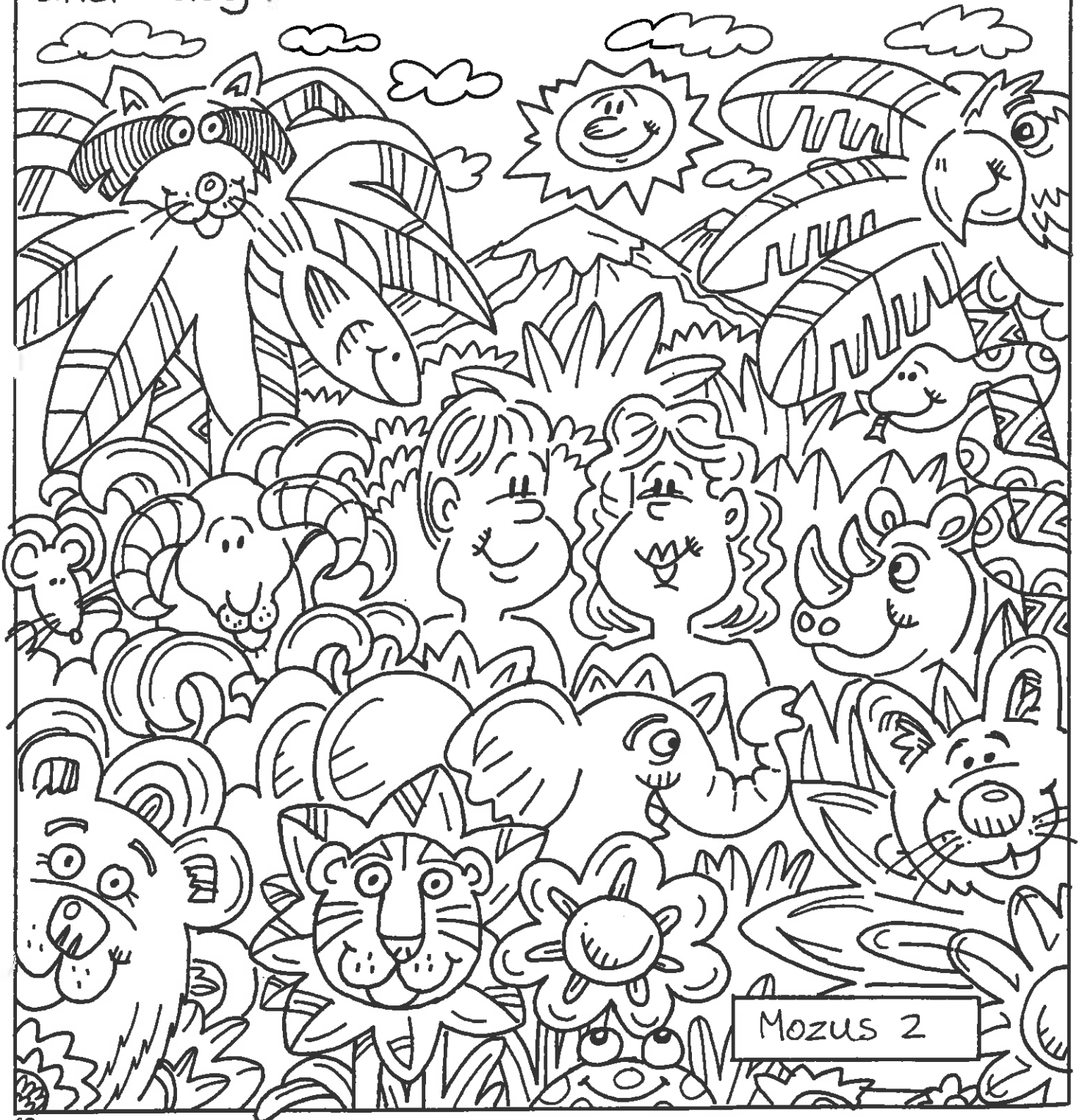

Dievs radīja cilvēkus, kas mīl tevi.
Šie bērni ir priecīgi. Apvelc aplī ap to zīmējumu, kas
rāda kautko, ko tu dari! Pastās'i ar ko tu to dari!

ĒDENES DĀRZS

Ādams un Ieva ir Ēdenes dārzā. Vai tu vari atrast tīģeri, papagaiļi, rakūnu, lāci, kazu, degūnradzi, žiloni, zivi, čūsku, vardi, peli un suni?

arīta un lūg .

MOZUS 2

Diebs apsola

BĪBELES PANTS: „MŪSU KUNGS IR JUMS PIEDEVIS.”

Pāvila vēst. Kolosiešiem 3:13.

PIRMAIS GRĒKS

1. Mozus 3:1-13

Dievs rūpējās, lai Ēdenes dārzā viss zaļotu, augtu, nestu augļus un iepriecinātu Ādamu un Ievu. Reiz Ieva jautāja Ādamam: „Pasaki man, lūdzu, kā radās šis brīnišķīgais dārzs? Kā izauga viss tas, kas šeit redzams?”

Viņi abi pastaigājās pa dārzu un Ādams paskaidroja: „Redzi, mīļā Ieva, šo dārzu un visu, kas tajā, radīja Dievs. Viss, kas te smaržo, ko tu dzirdi, ko vari sataustīt, aiztikt, saredzēt un nogaršot, ir Tā radīts, kas radīja tevi un mani. Tas tikai Dievam vien iespējams. Tas Viņa roku darbs.”

— „Vai tu, Ādam, tiešām liecini, ka gaismu dienā un tumsu naktī, puķes un smaržas pilnos mežus, kā arī putnu daiļās dziesmas radīja Dieva prāts un roka?”

— „Jā, es to liecinu. Tas tā ir!” Par tādu liecību Ieva kļuva bezgala liksma, un Ādams liksmoja viņai līdz.

Pēkšņi atskanēja Dieva balss: „Aplūkojiet visus dārza augļu kokus! Tie visi ir bagātas ražas pilni. Visa šī bagātība pieder jums, no visa jūs drīkstat baudīt pēc sirds patikas!” Ādams un Ieva klausījās Dieva vārdos un skatījās visapkārt, lai redzētu ābeles, bumbieres, ķiršu, apelsīnu, firziņu, plūmju un banānu koku bagātīgo ražu.

„Tikai no koka, kas aug dārza vidū, jūs nedrīkstiet nekā plūkt, ne arī ēst! Ja to darīsiet, tad jūs mirsit! To labi ievērojiet!”

Ādams un Ieva dzirdēja noliegumu un liksmu prātu apsolījās to ievērot. Dārzā taču visi pārējie koki liktin lika ražas bagātībā.

Tomēr pēc kāda laika, kad Ieva viena bija devusies pastaigā, viņai pie pašas auss atskanēja salda balss: „Klausies, neesi muļķe! Dievs gan jums aizliedza ēst no koka dārza vidū, baidinādams, ka to darot jūs mirsit, bet tā nemaz nav. Viņam tikai nepatīk, ka tos augļus ēduši, jūs kļūsit tikpat gudri kā Viņš. Neesi muļķe! Ēd droši, tev nekas ļauns nenotiks. Nebaidies!”

Viltīgā balss apklusā. Ieva tikai redzēja, ka tuvējā lapotnē ievijās spožām zvīņām klāta čūska. Teiktais vairāk un vairāk sāka nodarbināt sievietes prātu. Kārdinājums auga augumā. Aizliegtā koka augļi likās esam neizsakāmi gardi. Ai, kā tos kāroja nogaršot! Neesi muļķe!... Paklausī!...

Būs tomēr jāmēģina, nolēma Ieva... Saldais vilinātājs taču apliecināja, ka nebūs jāmirst; gan jau tas zināja, ko teica. Vai tad Dievs visus augļus būtu izskaitījis? Roka pati no sevis sniedzās koka zariem pretī. Viņa noplūca augli un gatavojās iekost tajā, kad pienāca Ādams un, sievas pierunāts, padevās kārdinājumam.

Baudā aizmirsušies, abi grēcinieki sākmā nemanīja, kas ar viņiem notiek. Tikai pēc brīža viņi atpazās, ka ir kaili. Tos pārņēma bailes un kauns.

Pārbijušies nepaklausīgie metās bēgt un paslēpās biežajā Ēdenes dārza zaļumā, bet tajā pašā brīdī atskanēja Dieva balss:

„Ādam, Ādam, kur tu esi?”

Sauciens, kas citkārt bija izskanējis pietīgi, tagad bija skumjš. Kad abi grēcinieki stājās dārza Valdnieka priekšā, Viņš tiem jautāja: „Kāpēc jūs slēpjaties? Kāpēc jūs esat nobijušies?”

Tad notika pavisam kas negaidīts — Ādams vainoja Ievu, ka tā viņam devusi augli, bet Ieva vai-

noja čūsku. Tā sākās ķildas abu cilvēku starpā.

„Tā kā jūs neesat paklausījuši maniem likumiem, tad jums kādreiz būs jāmirst,” runāja Dievs savā žēlastības pilnajā bardzībā. „Bet Es jūs nepametīšu, Es būšu ar jums līdz pasaules galam. Mana žēlastība, svētība un mīlestība paliks ar jums un pavadīs jūs vienmēr.”

Tā kā Ādams un Ieva bija grēkojuši, viņiem bija jāatstāj Ēdenes dārzs un jādodas dzīvot pasaules plašumā. Tur viņiem bija jāstrādā vaiga sviedros.

Mīlie vecāki!

Šodien mēs uzzinām, kāpēc pasaulē ir tik daudz sāpju, rūpju un ciešanu. Šodien mēs uzzinām, ka Dieva žēlastības pilnā gādība un mīlestība mūs nekad un nekur neatstās. „Es būšu ar jums līdz pasaules galam,” ir Viņa dotais solījums arī mums. Dieva dusmība nelīdzinās cilvēku dusmām. Viņš gan apskaitās par pirmo cilvēku nepaklausību, bet tos nepameta.

Tāpat tas ir arī mūsu dienās, kur visādu pasaules kārdinājumu ir ļoti daudz. Tie skan tikpat saldā viltū, kā tas bija pirmajā grēka krišanas brīdī. Patlaban viss ir atļauts, bet mums jāzina, ka ne viss der un atnes svētību.

Šodienas stāstu lasot, pārrunās palīdzējām bērnam apzināties, ka zināmi aizliegumi un pienākumu pildīšana ir vietā un tos nedrīkst nepildīt, jo citādi grēcīgi darbi neglābjami noved postā.

Ir viegli attaisnoties: „Viņš man lika darīt, viņš mani pierunāja.” Te nepieciešams ieaudzināts gribas spēks.

Ļoti agri jau jaunais indivīds jā māca, kas ir atļauts, kas nav, ko drīkst un ko nedrīkst. Atļautais un neatļautais stingri jāievēro. Nedrīkst vienu reizi aizliegt un pēc tam to pašu atkal atļaut. Tas mulsina. Mācīt par grēku nav jābaidās. Ja ir zināšanas, kas labs, kas ļauns, tad ir arī izpratne, kāpēc drīkst vienu, bet nedrīkst darīt atkal ko citu.

Bērnu nepaklausība nav nekas jauns. Pacietība, laipnība un piedošana ir tilti, kas ved pāri šīm „bēdu upēm”. Tomēr nedrīkstam izplūst pārāk lielā „mīkstumā”, jāietur zelta vidus ceļš. No vārda „disciplīna” nav jābaidās. Audzināšanā disciplinārās normas jāpiemēro katram gadījumam un katram individam.

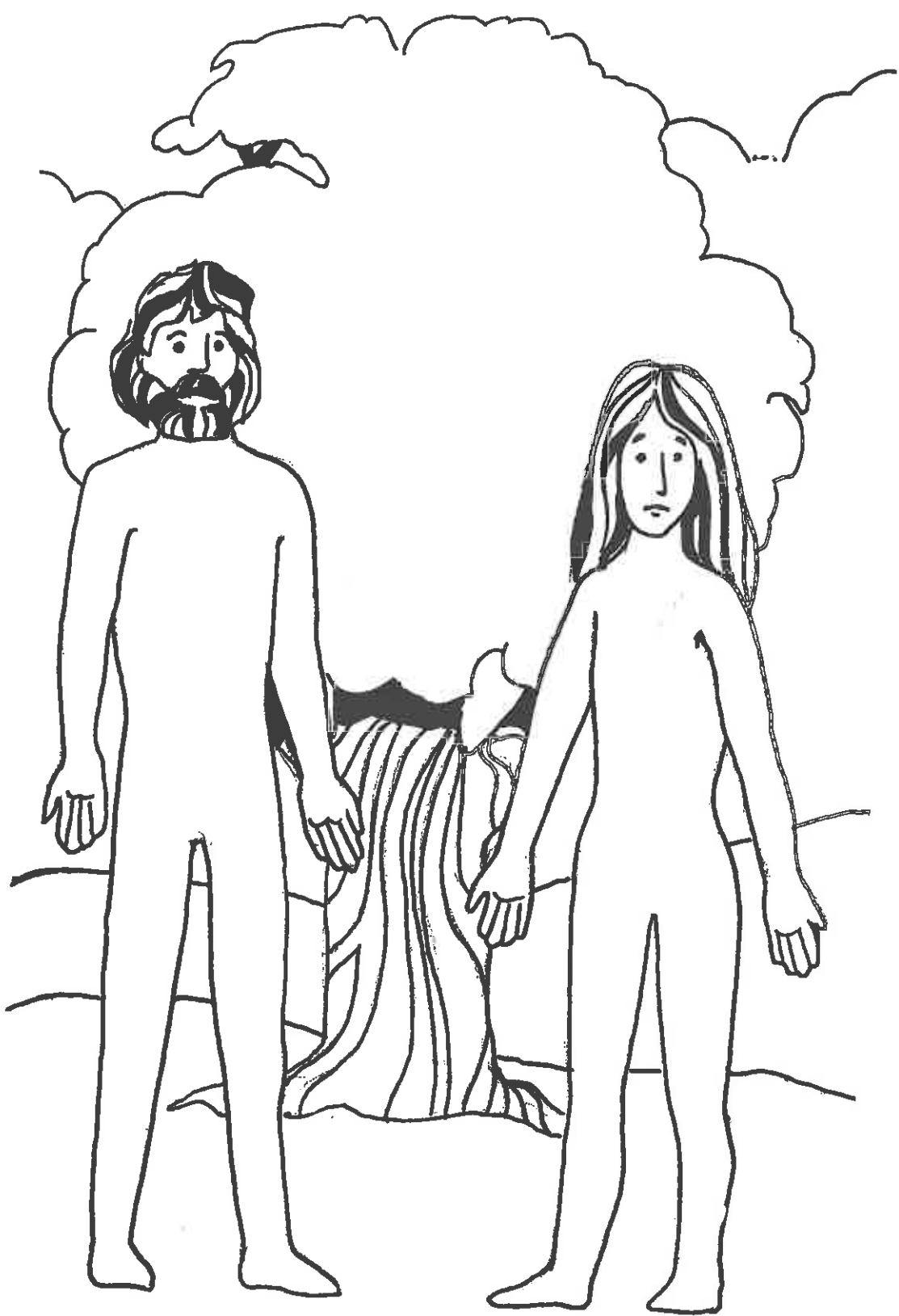
Amerikāņu literātūrā atrodam vērtīgu grāmatu. Tā ir Dr. Fitzhugh Dodson „HOW TO DISCIPLINE WITH LOVE”.

VAKARA LŪGŠANA

Nu es gribu gulēt iet,
Tēvs, slēdz manas acis un
Tava acs lai nomodā
Stāv pār mani miedzīnā.

Ja es šodien grēkojis,
Citiem pāri darījis,
Kristus dēļ to piedodi,
Bērnam mieru iedodi.

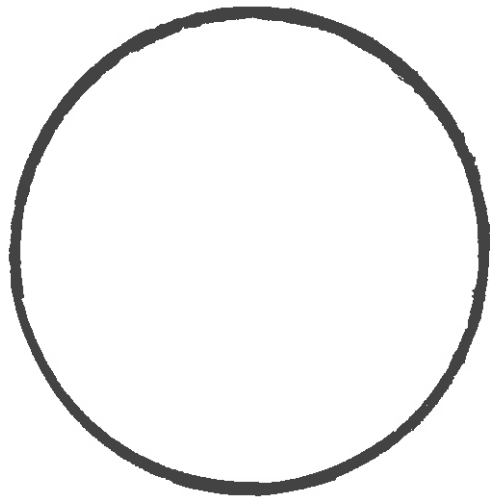
Tavās rokās došu es
Arī savus mīļos, Dievs:
Glabā lielus, maziņus,
Lai tie Tavā mierā dus!

Dievs teica Ādamam un Ievai:
„Jūs nedrīkstiet ēst augļus no tā koka, kas aug dārza vidū.”

Viņi nepaklausīja Dievam un ēda to augli. Pēc tam Ādamam
un Ievai bija jāatstāj Paradīzes dārzs.

Izgriez papīra vai auduma drēbes. Apgērb Ādamu un Ievu!
Kokā iezīmē augļus! Izkrāso bildi!

Dievs deva solījumu Ādamam un Ievai:

**„Es sūtīšu izredzētu cilvēku, kas jūs mīlēs un jums palīdzēs.”
Šis izredzētais cilvēks ir Jēzus.**

Ielipini Jēzus bildi aplī.

Dievs gādāja par Ādamu un Ievu.

Uzzīmē māju, kur viņiem dzīvot.

Uzzīmē ēdienu, ko viņiem ēst.

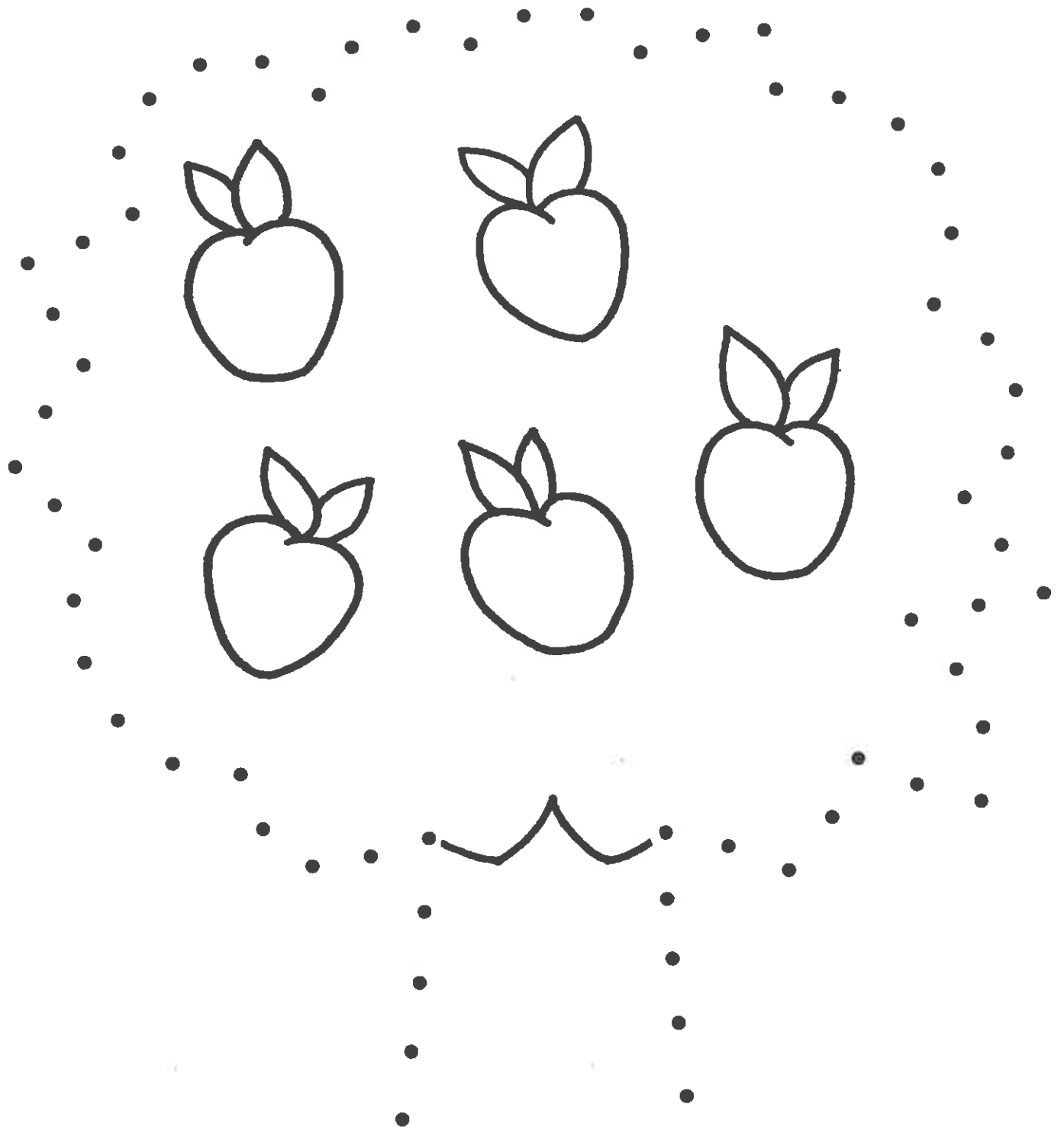

DIEVS IENĀCA ĒDENES DĀRZĀ PIE
ĀDAMA UN IEVAS UN ZINĀJA, KA
VIŅI BIJA GRĒKOJUŠI, JO VIŅI
SLĒPĀS. NO DIEVA NEVAR
PASLĒPTIES, JO VIŅŠ VISU REDZ
UN ZIN.....

KAD DIEVAM PRETOJAMIES UN VIŅA
MĀCĪBAS NEIEVĒROJAM. . . .

TAD MUMS IR KAUNS....

adams un ieva grēkoja

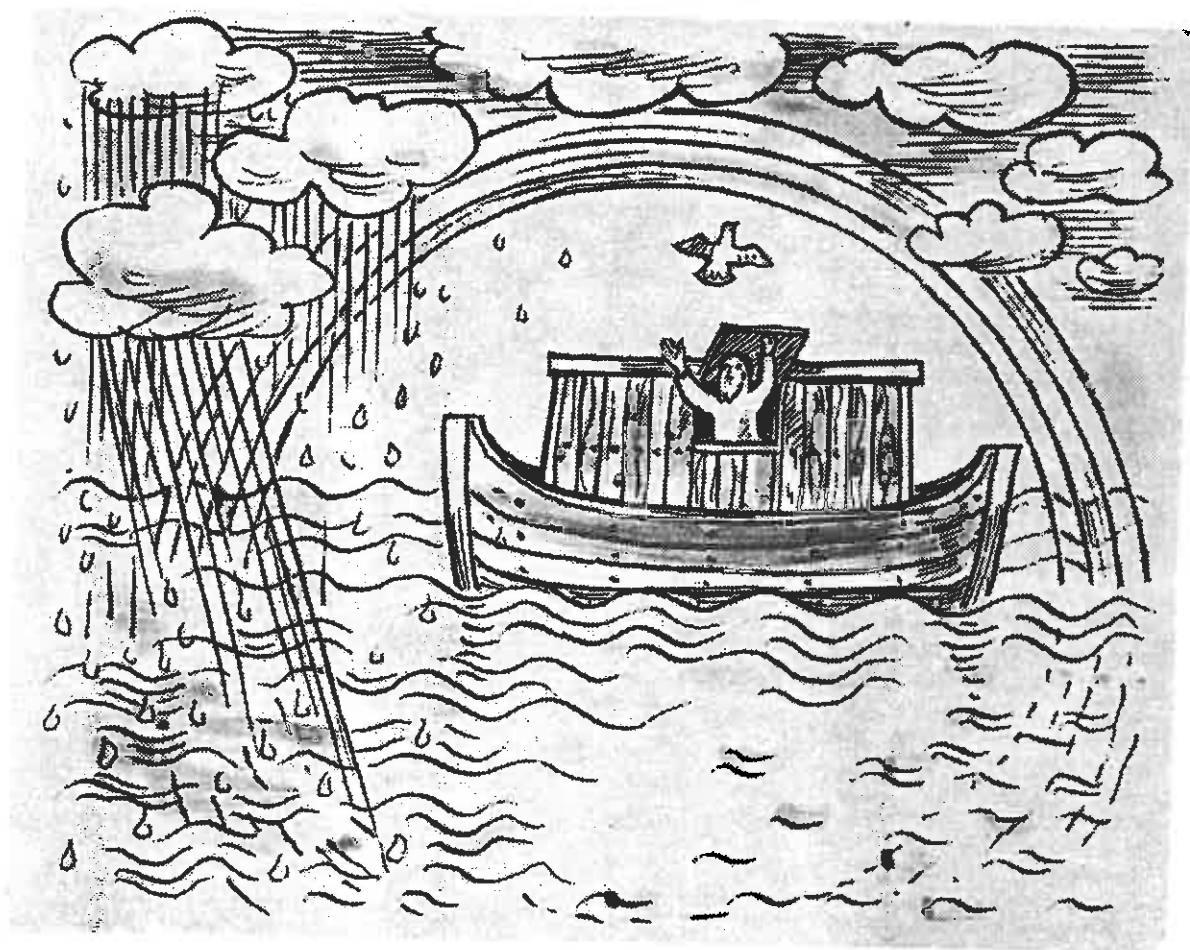
ĀDAMS UN IEVA GRĒKOJA - VIŅI BIJA
NEPAKLAUSĪGI UN ĒDA NO AIZLIEGTIEM
AUGĻIEM.

DIEVS SODĪJA ĀDAMU UN IEVU, VIŅUS
IZRAIDOT NO PARADĪZES DĀRZA. TAGAD
VIŅIEM PAŠĒM BIJA JĀGĀDĀ SEV KO ĒST,
KO DZERT.

DIEVS TOMĒR ĀDAMU UN IEVU
MĪLĒJA UN VIŅIEM PIEDZIMA
DĒLI: KAINS UN ĀBELS.

Noa un lielie plūdi

Zīmējusi Renāte Strasere

NOA UN LIELIE PLŪDI

Cilvēki kļuva arvien ļaunāki un daudz grēkoja. Tāpēc Dievs nolēma sodīt cilvēkus. Vienīgi krietno un dievbijīgo Nou Dievs žēloja. Dievs pavēlēja viņam taisīt lielu šķirstu.

Noa paklausīja Dievam. Viņš cēla šķirstu ar trim stāviem.

Tad viņš sakrāja šķirstā pārtiku ilgam laikam.

Kad pienāca laiks glābties, Noa ieveda šķirstā savu ģimeni. Tāpat viņš ieveda šķirstā pa pāriem no visiem sauszemes dzīvniekiem, kā Dievs bija viņam pavēlējis.

Sāka līt stiprs lietus. Tas ilga četrdesmit dienas un naktis. Visa zeme pārplūda. Visi cilvēki un sauszemes radījumi aizgāja bojā. Tikai Noas šķirsts peldēja pāri ūdeņiem.

Pēc simts piecdesmit dienām ūdeņi sāka kristies, un šķirsts nosēdās kāda kalna virsotnē.

Noa izlaida zvērus, lopus, putnus un citus izglābtos radījumus. Tad viņš uzcēla altāri un upurēja Dievam pateicības upuri.

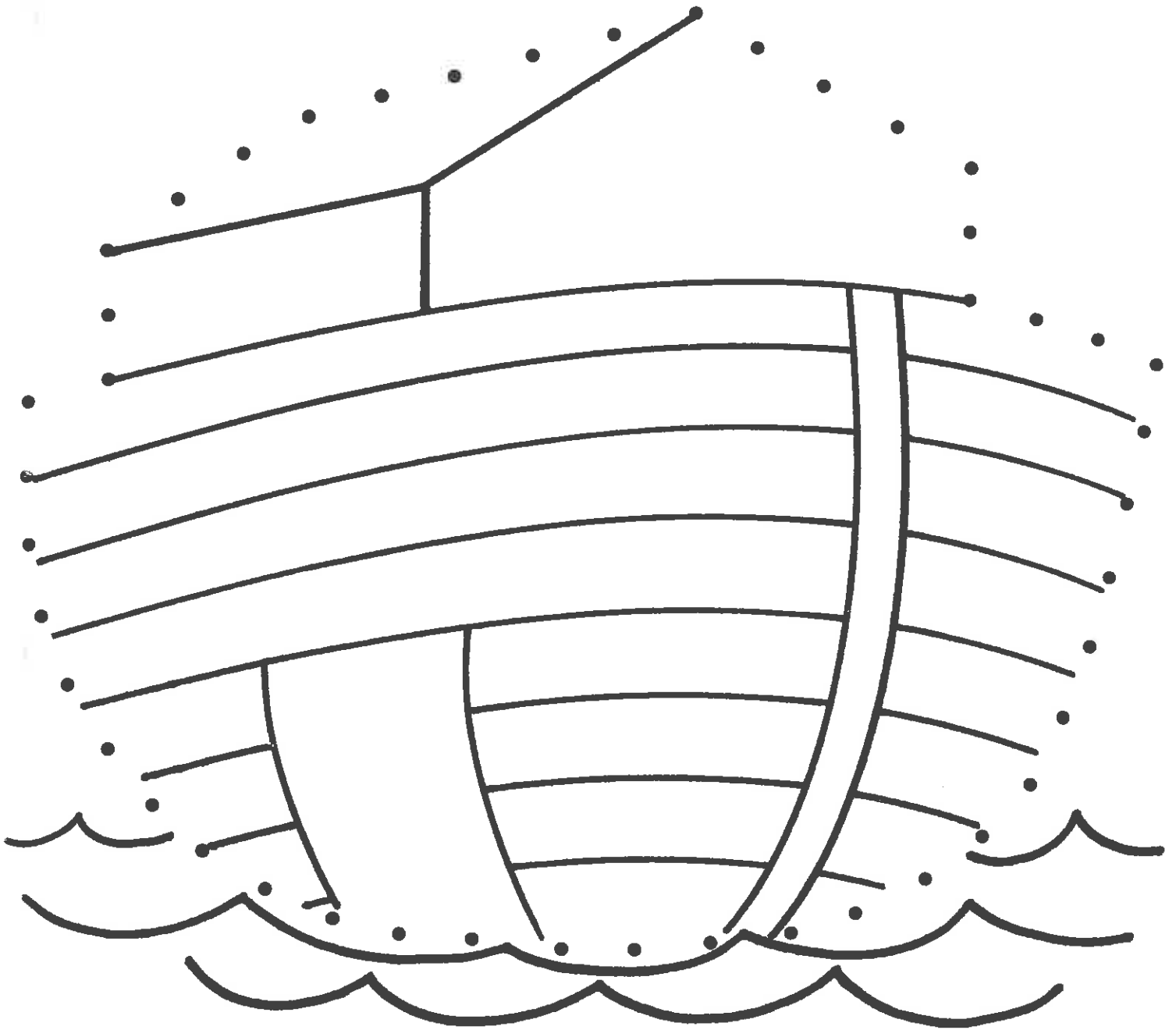
Dievam šis upuris patika. Viņš sacīja:

“Es vairs nesodīšu visu savu radību cilvēka dēļ. Kamēr būs dienas virs zemes, nemītēsies sēja un pļauja, vasara un ziema, diena un nakts.”

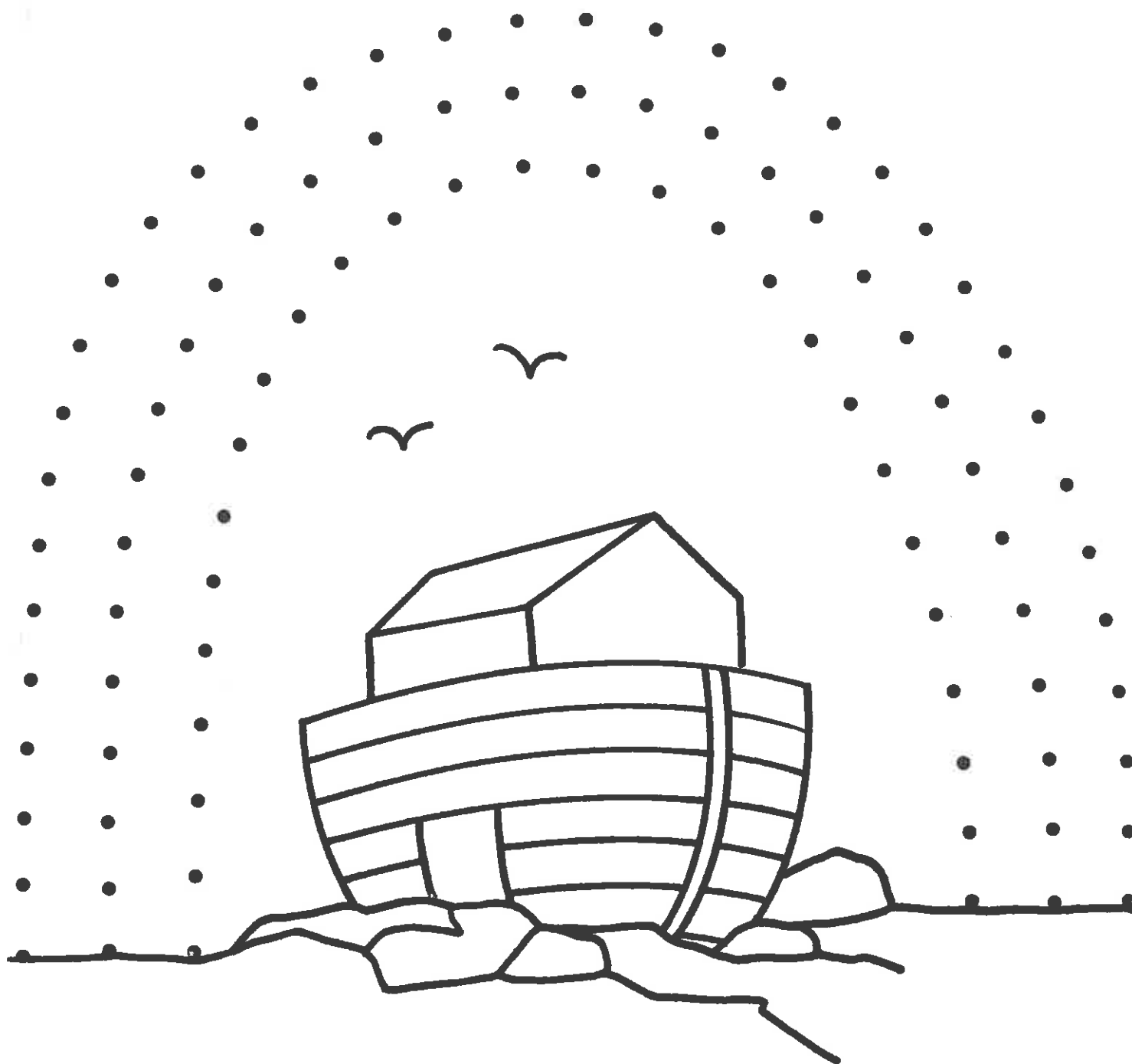
Tad Dievs lika atspīdēt pāri visām debesīm krāšņai varavīksnei.

(1. Mozus grāmata, 6. līdz 8. nod.).

**CIK KRĀSU VARAVĪKSNI VARI UZZĪMĒT?
D A R I T O !**

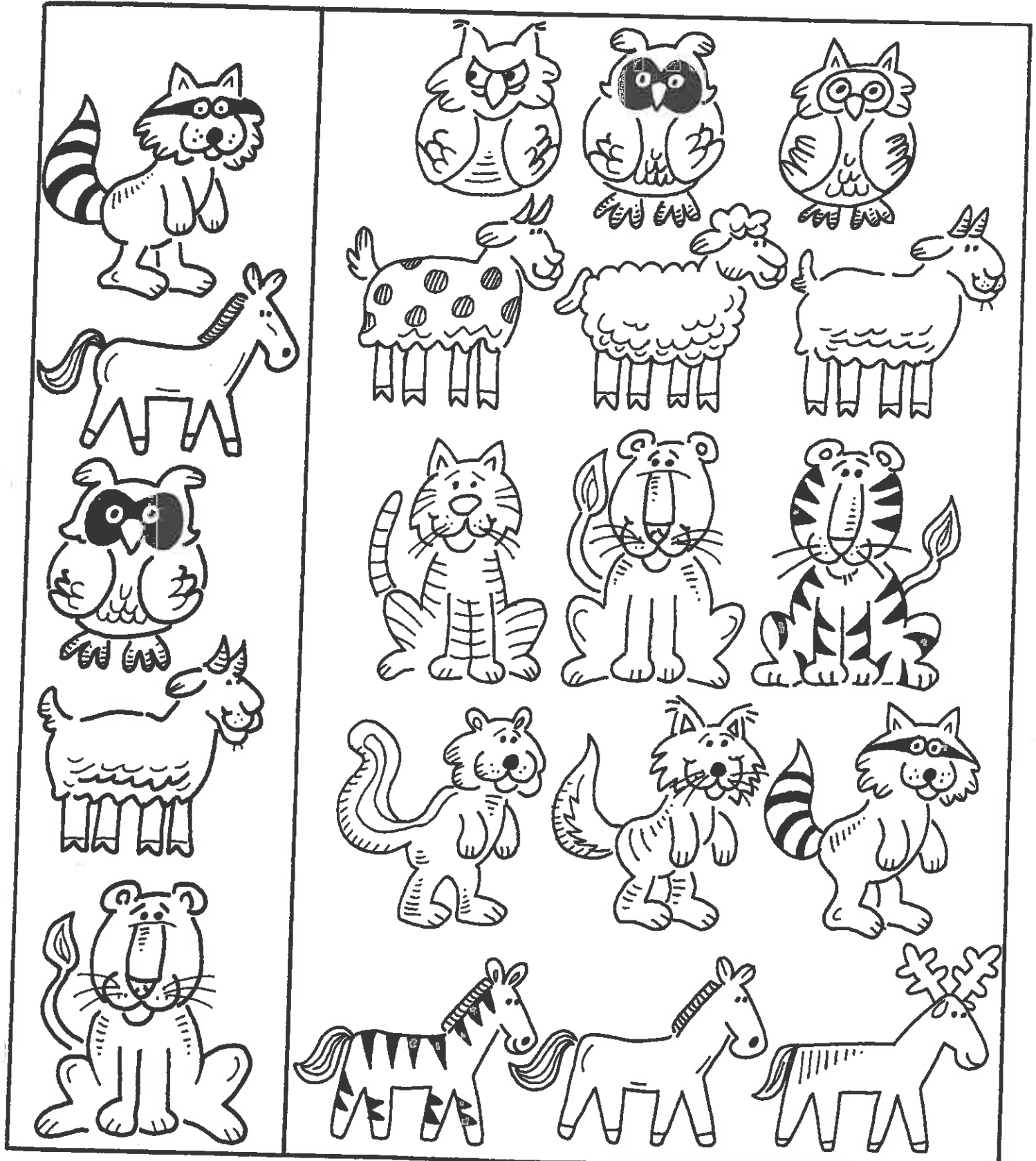
NOA BIJA DIEVBIJĪGS, PAKLAUSĪGS DIEVA
BĒRNS - TĀDĒĻ DIEVS VIŅU UN VIŅA ĢIMENI
IZGLĀBA, PAMĀCĪDAMS VIŅUS, KĀ UZBŪVĒT
VARENU ŠKIRSTU - LIELU LAIVU.

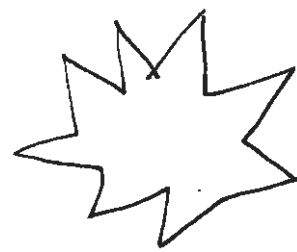
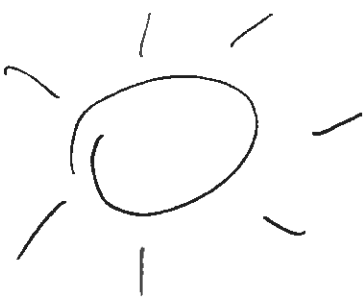

PĒC LIELIEM PLŪDIEM, VIRS NOA ŠKIRSTA
VARAVĪKSNE PARĀDĪJĀS, JO DIEVS SOLĪJA
PASAULI VAIRS AR ŪDENS PLŪDIEM
NEIZNĪCINĀT.

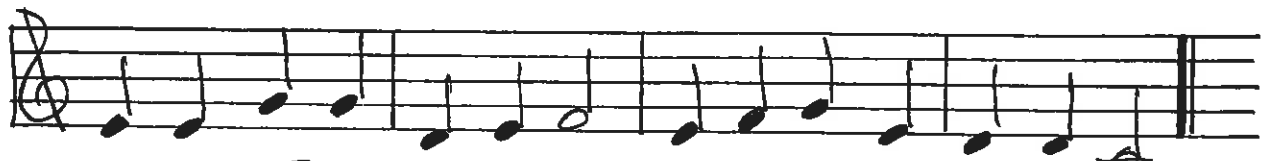
Nākat visi pie Noasa šķirsta! (1. Mozl. grām. 6.-8.)

Noasam vajag 2 no katra dzīvnieka. Uzņēmē
līniju lai savienotu abus vienādos dzīvniekus.

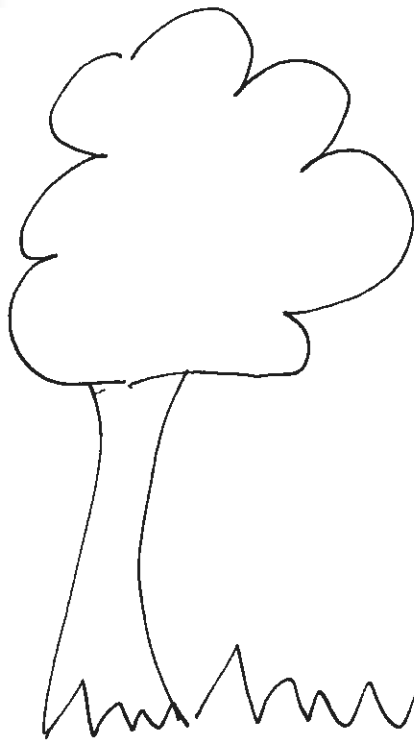

1. Saule, mēness, zvaigznītes, koki, zāle, puķītes,
2. Arī mana sirsniņa Dievu slavē godina,

1. Debess Tēvu godina slavē, teic Aleluja!
2. Šodien gribu mācīties kā būs Dievam pateikties.

Vārds:.....

1. kl. 6. st. rudens posmā

Diebs apsola

BIBELES PANTS: „DIEVS GĀDĀ PAR JUMS”

1. Pētera 5:7.

PRINCESE UN MAZAIS MOZUS. 2. Mozus 2:1-11

Sen senos laikos jūdu tauta dzīvoja ilgu laiku Ēģiptes zemē. Dzīve ritēja labi, un viņiem nedraudēja nekādas briesmas. Tad uz troņa nāca jauns valdnieks, faraons, kam nepatika, ka jūdi dzīvo viņa valstī. Viņš sāka tos vajāt un apspiest. Viņš lika jūdus pie vissmagākiem darbiem un neļāva viņiem atpūsties. Vissmagākais darbs Ēģiptē bija ķieģeļu gatavošana un jaunu pilsētu celšana. Uzraugiem bija atļauts sist tos, kas nespēja veikli un ilgi strādāt. Pie darba dzina līdz vēlai naktij, sestdienās un svētdienās, kā arī svētkos. Tā faraons cerēja iznīcināt jūdu tautu.

Tomēr pēc kāda laika viņš redzēja, ka viņa plāns neizdosies, jo jūdu ģimenēs dzima bērni, kas stājās mirušo vietā. Nu faraons ķērās pie cita nodoma — viņš pavēlēja karavīriem nogalināt visus jūdu zēnus, kas piedzima. Tās izraēliešiem bija lielas bēdas. Viņi griezās pie Dieva savās lūgšanās: „Mīlais Dievs, palīdzi mums! Sargi mūsu bērnus!”

Kādā jūdu ģimenē piedzima zēns. Vecāki viņu paslēpa, lai ēģiptiešu karavīri viņu neatrastu. Kad zēns paaugās, viņš ar savu raudāšanu parādītu, kur atrodas, tad nāve būtu neizbēgama.

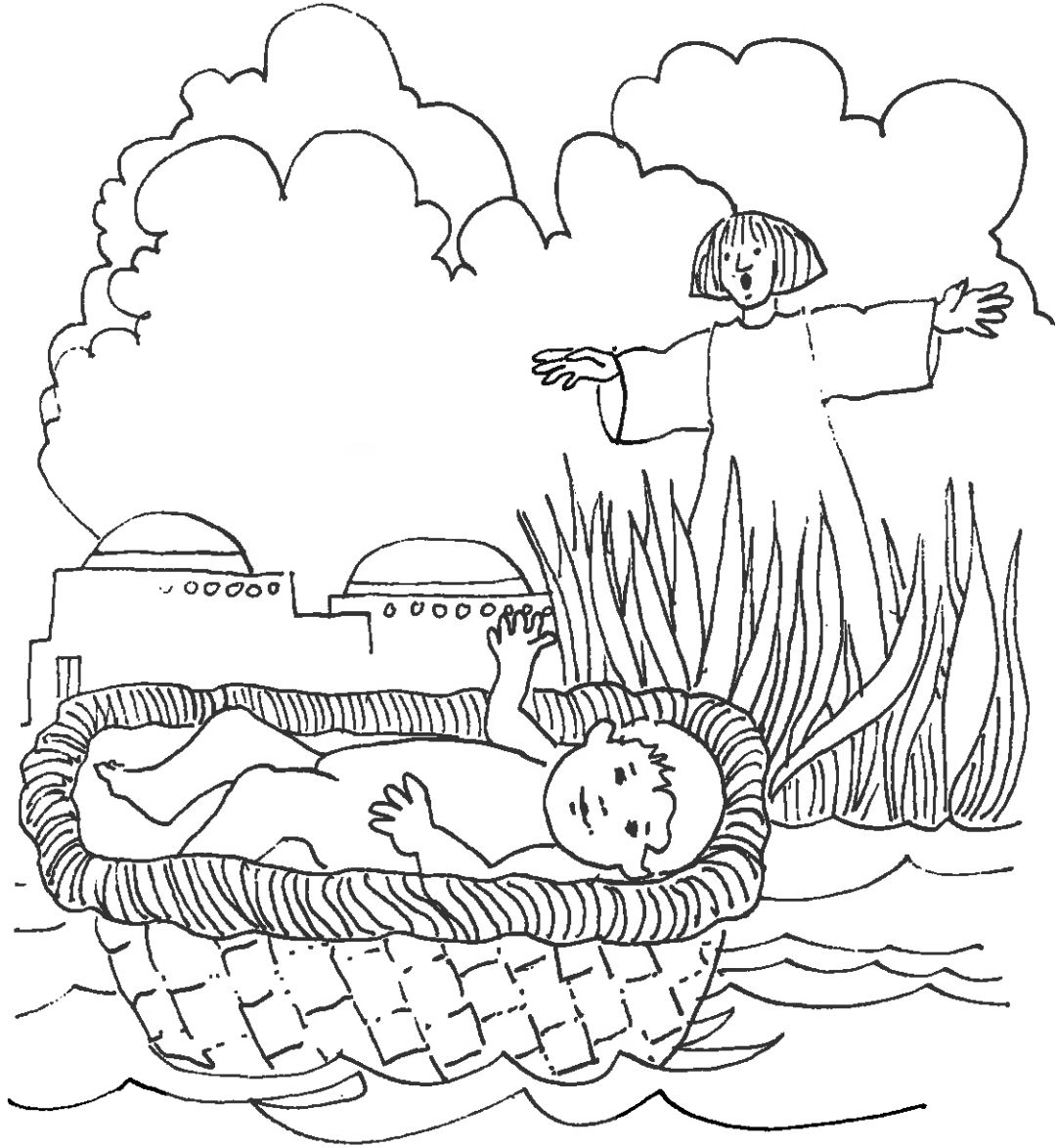
Māte piesauca Dievu palīgā, nopina groziņu un tur ielika savu dēliņu. Pēc tam, atkal Dievu pielūgusi, viņa aiznesa groziņu un paslēpa upes niedrās tajā vietā, kur faraona meita nāca peldēties. Zēna vecākā māsa, Mirjama, paslēpās upes malā, lai redzētu, kas notiks. Lai mazo mierinātu, viņa dziedāja klusu dziesmiņu: „Klusi, klusi, mazulīt! Dieva roka pār tevi slīd! Klusi, klusi, mazulīt!”

Pēkšņi atskanēja soļi, un princese ar savām kalponēm nāca uz upmaļu. Viņa ieraudzīja groziņu un lika kalponei to atnest. Mirjamas sirds trīcēja bailēs un nezinā. Kas notiks?

Faraona meita atvēra groziņu. Zēnu ieraudzījusi, viņa tūlīt zināja, ka tas ir jūdu bērns, bet sirds krūtīs par mazo iežēlojās, un viņa nolēma to paturēt. To redzot, Mirjama steidzās klāt un soltjās pagādāt sievieti, kas par bērnu rūpētos. Tā nu istā māte drīkstēja audzināt pati savu bērnu. Valdnieka meita bija ņēmusi to savā gādībā, un viņas tēvs nedrīkstēja mazuli nogalināt. Par tādu žēlastību un gādību izglābtā zēna ģimene slavēja Dievu un to godāja. Mazo klusinādami, viņi dziedāja: „Klusi, klusi, mazulīt, paša Dieva mīlulīt! Dieva sargāts, paglabāts; Klusi, dusi, mazulīt.”

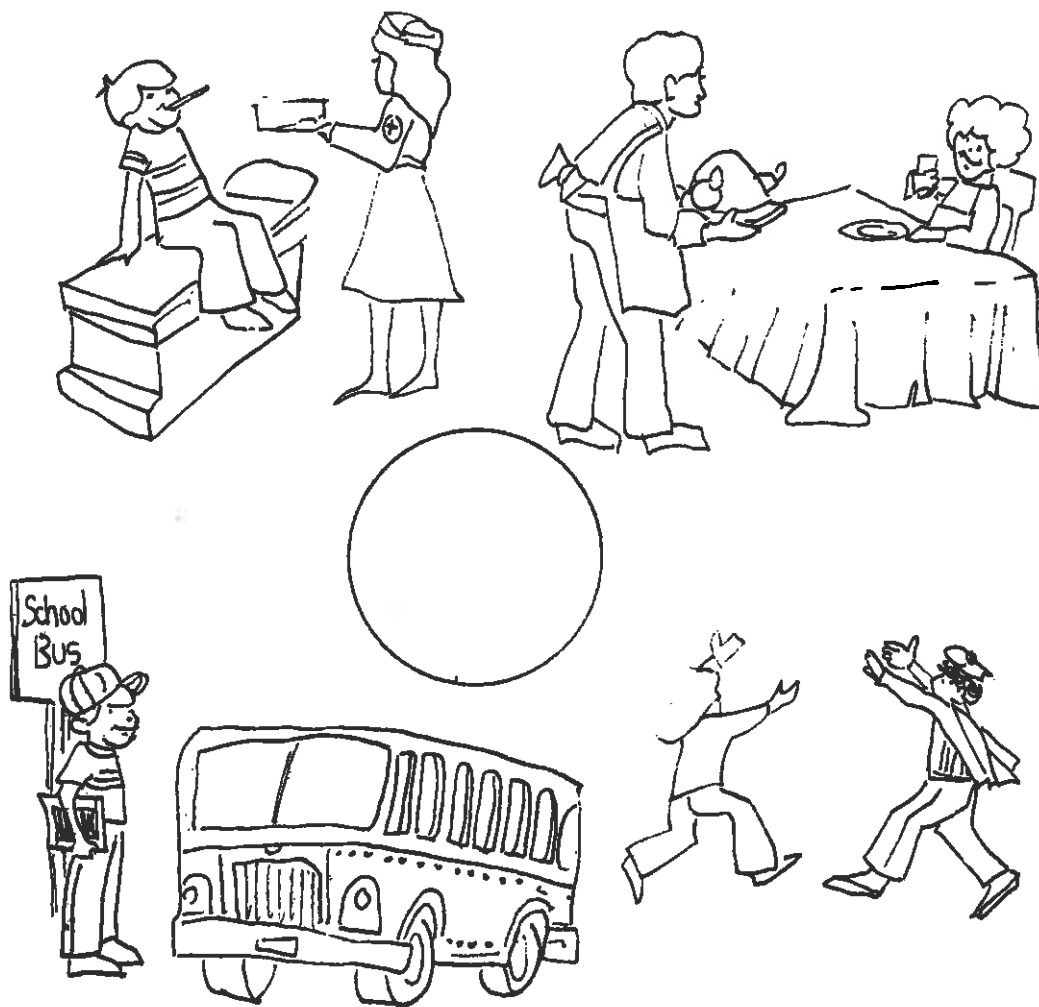
Kad zēns pieauga tik liels, ka spēja jau dzīvot pili, tad māte viņu aizveda turp.

**Dievs pasargāja mazo Mozu, kas bija ielikts groziņā.
Mozus māsa paslēpās aiz niedrām, lai redzētu, kas notiks ar brālīti.
Mazais Mozus uzauzēja par Dieva palīgu.**

**Izkrāso Mozus māsas kleitu brūnu! Apsedz Mozu ar sedziņu!
Uzlmē niedras (zāles), lai Mozu nevar tūlīt ieraudzīt!**

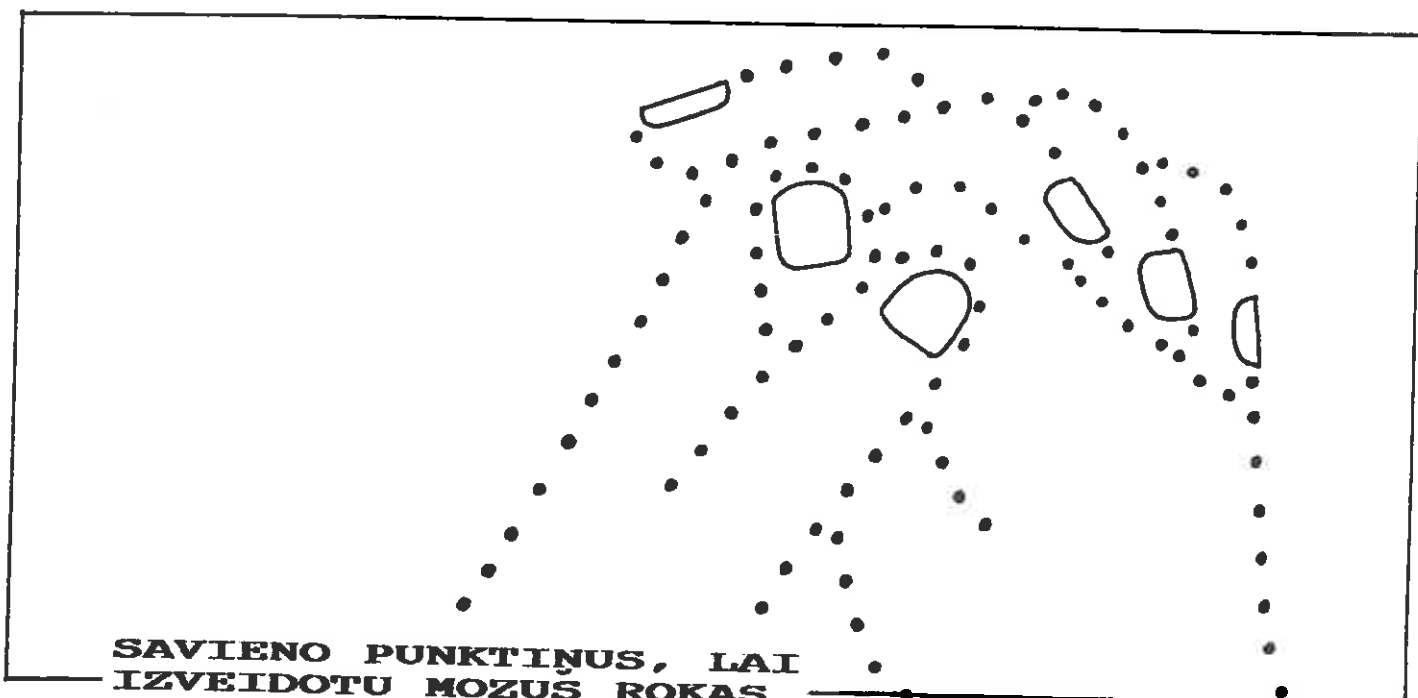
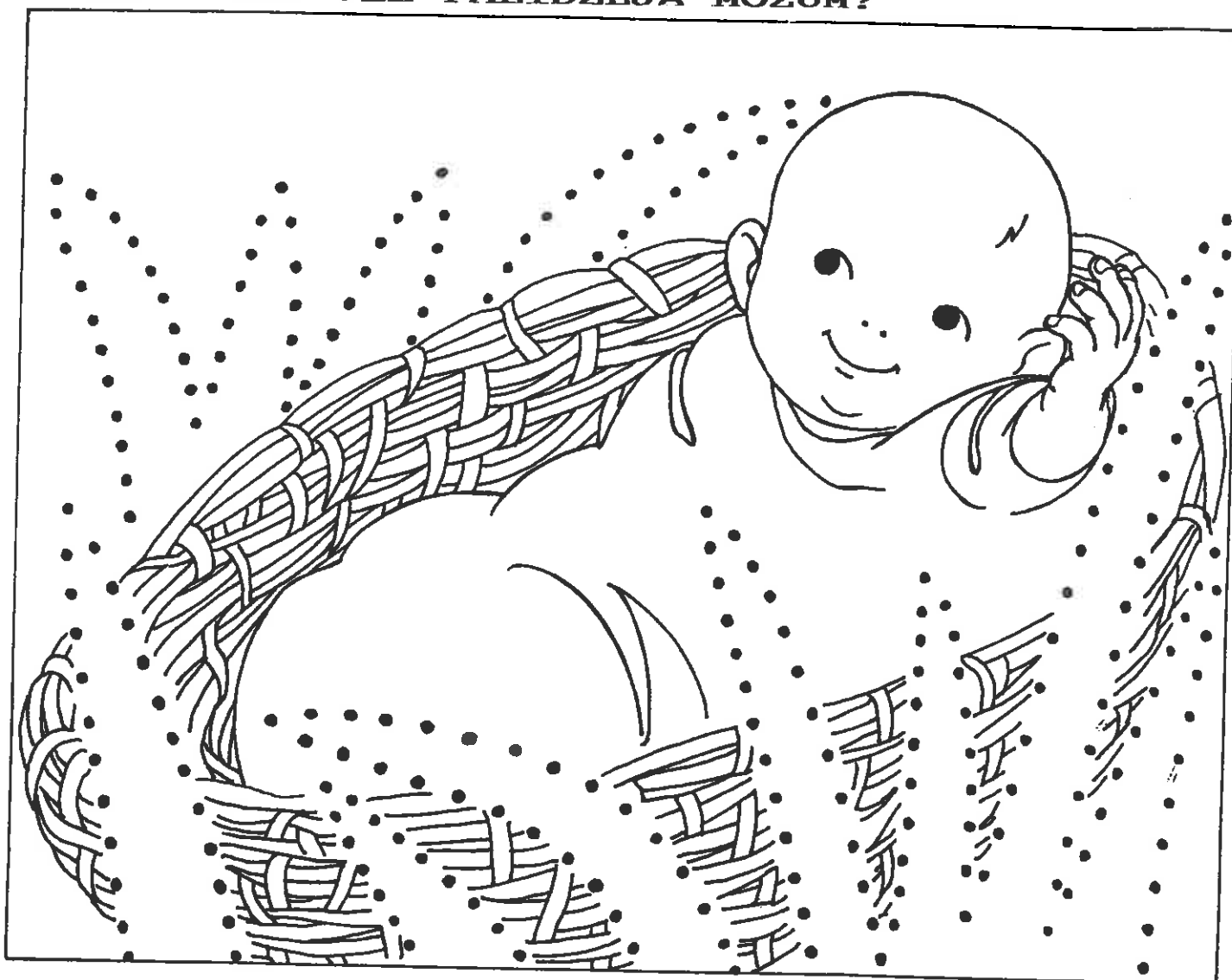

**Dievs sūta cilvēkus, kas mums palīdz.
Pastāsti, kā katrs cilvēks te palīdz citiem.
Kas tev palīdz?**

MOZUS MĀTE PASLĒPA SAVU DĒLU, MOZU, NIEDRĀS UN MIRIAMA PASLĒPĀS, LAI NOVĒROTU KAS AR BRĀLĪTI NOTIKS. ISRAĒLA BĒRNIŅUS ĒGIPTIEŠU KARAVĪRI MEKLĒJA, LAI TOS NOGALINĀTU. BIJA ĻAUNI LAIKI ISRAĒLAS TAUTAI - DIEVS MOZU PASARGĀJA, JO VIŅŠ ZINĀJA, KA MOZUS SAVU TAUTU IZGLABS!

DIEVS PASARGĀJA MOZU
 NO ĻAUNUMA. AR ZAĻU
 KRĀSU ZĪMULI SAVIENO
 PUNKTIŅUS – TAD TU REDZĒSI
 KĀ! KAS VĒL PALĪDZEJA MOZUM?

SAVIENO PUNKTIŅUS, LAI
 IZVEIDOTU MOZUS ROKAS.
 KO MOZUS LŪDZA, LAI DIEVS
 DARĪTU, KAD MIRIAMA BIJA SLIMA?

Who is hidden in this picture? _____

Atšifrē šo Bībeles pantu!

Šifrs

●	★	△	□	♥	▼	⊕	▣	⌘	→	○	*	⊗	⊞	☺	⊖		
A	D	E	G	I	Ī	K	L	M	N	P	S	T	U	V	Z		

★	♥	△	☺	*

⊗	●	*

⊕	⊞	→	□	*

⌘	●	→

○	●	▣	▼	★	⊖

Jesajas 50:9

Palīdzēsim arī mēs
citiem!

Vārds:

1. kl. 7. st. rudens posmā.

Diebs apsola

BĪBELES PANTS: „DIEVS TAS KUNGS MAN PALĪDZ”.

Jesajas 50:9.

DIEVS IZGLĀBJ TAUTU. 2. Mozus 13:17-14:31

Princese savu audžudēlu nosauca par Mozu. Audžumāte par viņu rūpējās kā par savu. Mozus dzivoja pili, baudīja greznu dzīvi, valkāja dārgas drēbes, ēda gardus ēdienus. Viņam nekā netrūka. Mozus ieguva ļoti labu izglītību. Tomēr viņu kaut kas nospieda.

Jauneklis redzēja savas tautas grūto dzīvi un centās palīdzēt, cik vien spēja. Arī Dievs skuma, kaut gan daudzi Viņa bērni grēkoja un nepildīja Viņa gribu. Tomēr, tiklīdz grēcinieki lūdza piedošanu un nožēloja izdarīto, Debesu Tēvs lūdzējus apžēloja un tiem piedeva.

Tā kādu dienu Dievs uzrunāja Mozu un teica: „Ej pie Ēģiptes valdnieka un saki: „Atlaid manus ļaudis! Tā saka Debess un Zemes Valdnieks — Es vēlos, lai viņi ietu uz to zemi, ko Es tiem esmu izredzējis.”

Mozus paklaustīja — devās pie faraona un teica: „Tā saka debess un zemes Valdnieks: Atlaid manus ļaudis!”

„Nekad!” atbildēja faraons. Viņš lika Mozu aizdzīt, bet jūdiem uzlika vēl smagākus darbus. Tad Mozus, Dieva sūtīts, gāja pie valdnieka vienu reizi pēc otras. Viņš atkārtoja Dieva pavēli, lai atlaiž jūdus, bet nekā nepanāca. Atbilde vienmēr bija tā pati: „Nekad!”

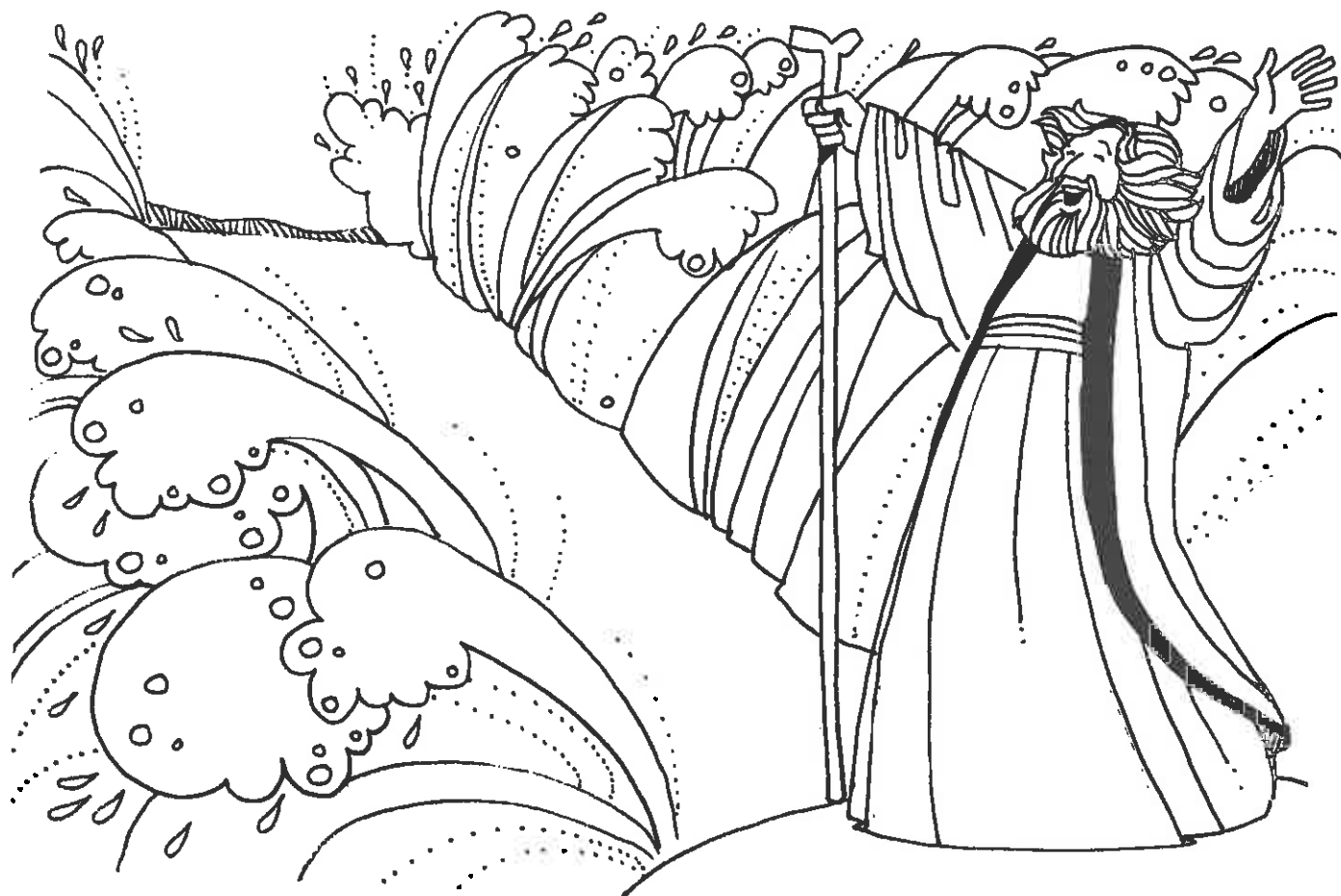
Par tādu nepaklausību ēģiptieši piedzīvoja nelaimi pēc nelaimes. Beidzot cits nekas neatlika, kā paklaust un jūdus atlaist. Par to Dieva ļaudis priecājās un, dziedādami pateicības dziesmas, tie devās ceļā.

Ēģiptē pēc tam visi darbi apstājās, jo tur nebija vairs smago darbu darītāju. Faraons nožēloja, ka jūdus atlaidis. Lielā steigā viņš pavēlēja karavīriem sēsties ātrākajos zirgos un dzīties aizgājējiem pakaļ, lai tos vestu atpakaļ.

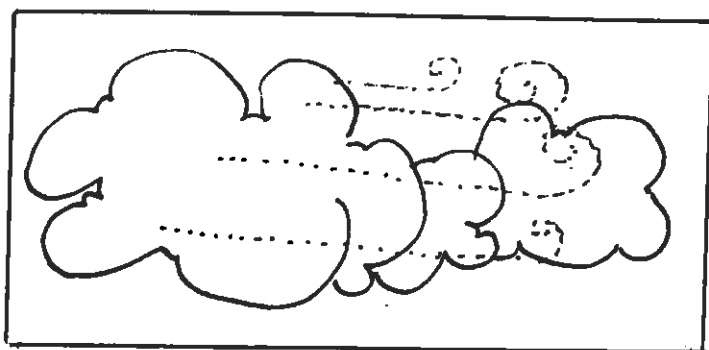
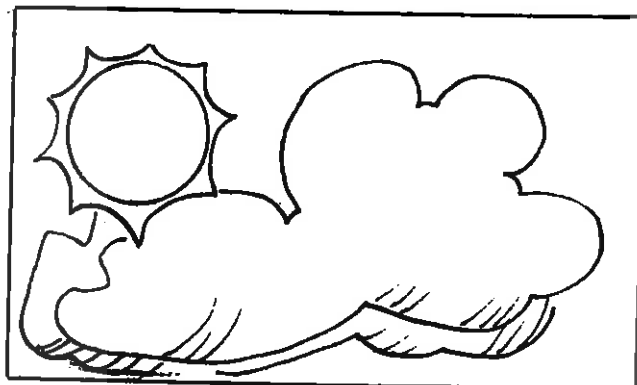
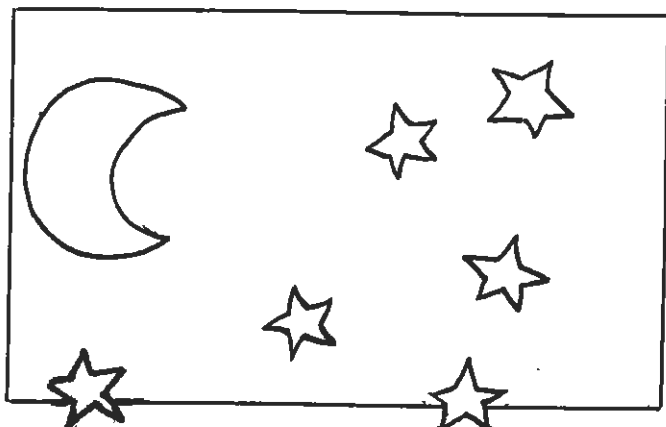
Pa to laiku Mozus ar saviem ļaudīm bija jau nonācis pie Sarkanās jūras. Te visi apstājās un pamanīja, ka viņiem dzenas pakaļ. Draudēja briesmas. Zirgu pakavu troksnis, kas tuvojās neapraktāmi ātri, kļuva skaļāks un skaļāks. Tūlīt ķērāji būs klāt! — „Dievs apžēlojies, apžēlojies! Palīdzi, palīdzi! Kā lai mēs izbēgam? Mums nav ne laivu, ne arī plostu. Kā tikt pāri jūrai? Palīdzi, palīdzi, mēs Tevi no visas sirds lūdzam!” tā sauca visi vienā balsī.

— „Nebīstieties! Dievs mūs neatstās, nebīstieties!” Mozus mierināja tautu, un griezās pie Dieva ar lūgumu pēc palīdzības.

Dievs teica Mozum, lai viņš paceļ gaisā savu spieķi. Mozus tā darīja. Tajā pašā brīdī sacēlās spēcīgs vējš. Jūras ūdeņi atkāpās, un Dieva ļaudis turpināja savu ceļu. Vējš pūta visu nakti, un visu nakti iūdi gāja pa sauso jūras dibenu uz otru krastu. Kad visi bija otrā krastā, Dievs teica Mozum, lai atkal paceļ savu spieķi. Tiklīdz tas tika izdarīts, vējš apstājās un ūdeņi atplūda vecajā vietā. Tā Dievs izglāba savus ļaudis. Ar slavas dziesmām viņi pateicās par savu glābšanu.

Dieva ļaudīm Ēģiptē gāja grūti. Dievs solīja viņus aizvest uz citu zemi.
Viņš sūtīja lielu vēju, kas sadalīja jūru.
Tad Dieva ļaudis varēja tikt otrā pusē.
Uzzīmē ceļu, kur ūdens ir sadalījies! Izkrāso bildi!

Dabā Dievs dod mums dažādus palīgus.

Saule mūs silda dienā

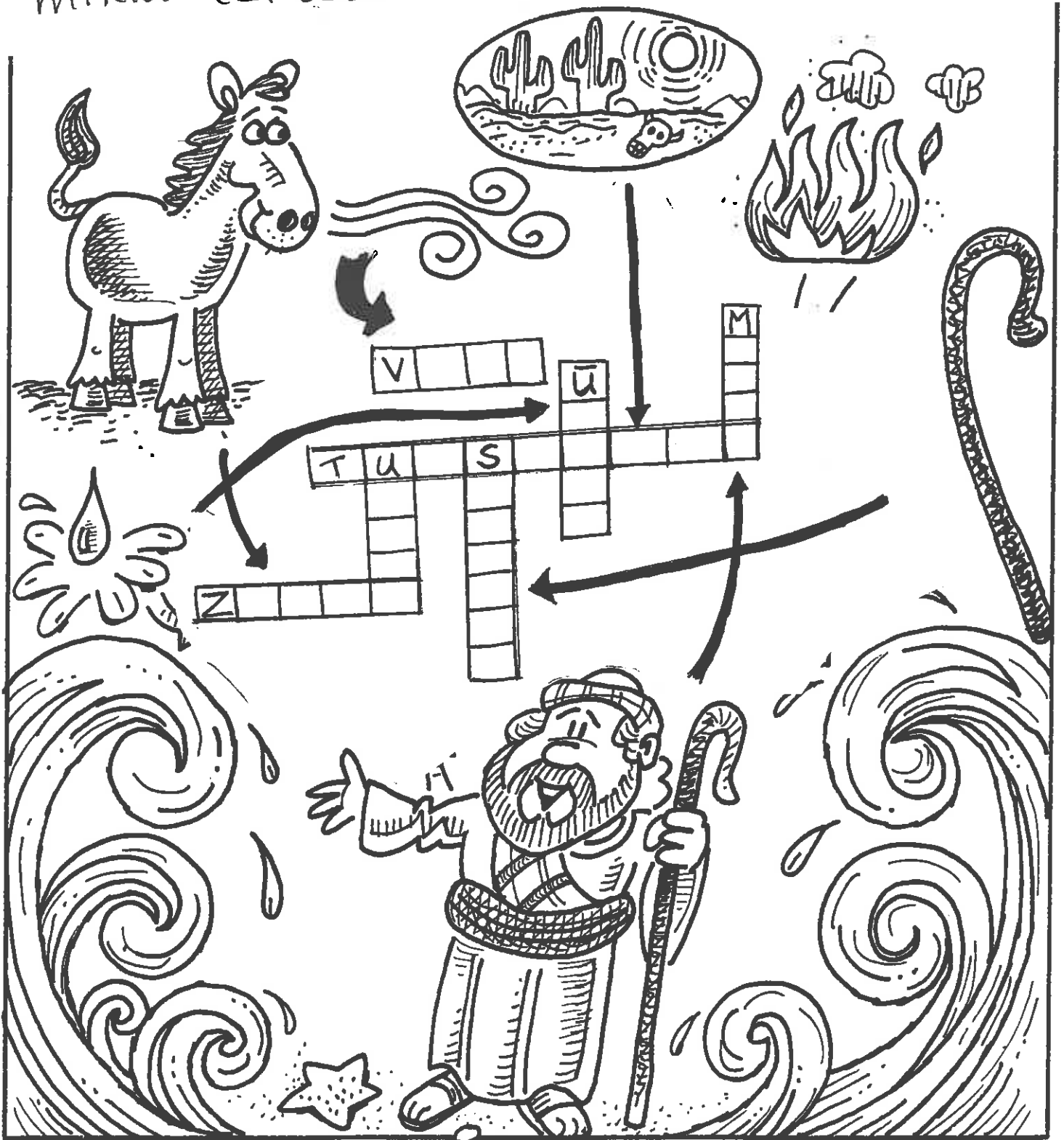
Mēness palīdz redzēt naktī.

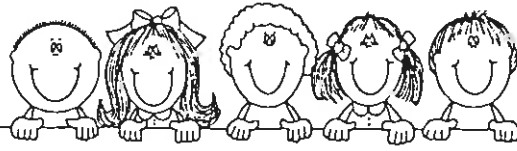
Lietus aplaista izslāpušās puķes.

Vējš aizpūš mākoņus.

Mozus un jūra

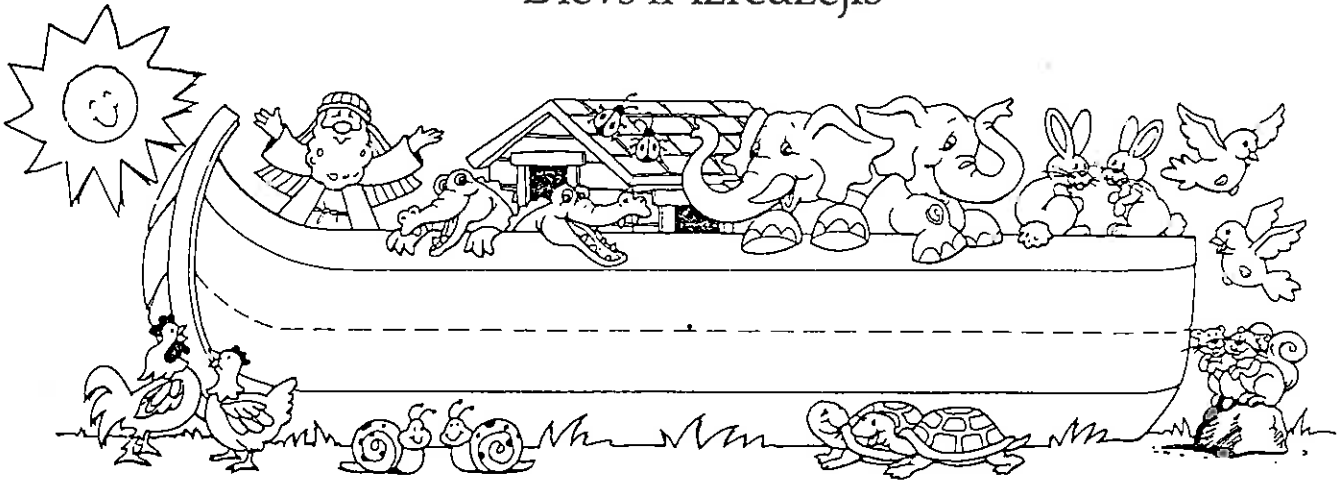
Mozum un izraēliešu tautai pavērās jūra. Viņi bija drošībā. No bildēm var uzminēt mīklu. (2Mozus14)

DIEVS IZREDZ *tevi!*

Dievs ir izredzējis

(Uzraksti vārdu!)

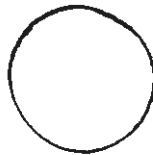
par savu bērnu!

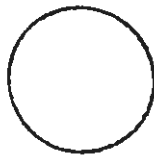
Dzimšanas diena:

Matu krāsa:

Acu krāsa:

Dievs apsola

BĪBELES PANTS: „DIEVS GĀDĀ PAR JUMS”

1. Pētera 5:7

DIEVS GĀDĀ PAR TAUTU

2. Mozus gr. 15:22-16:36

Dievs izglāba savu tautu no verdzības un ēģiptiešu kara pulkiem. Izglābtie bija laimīgi. Pateicības dziesmas dziedādami, ļaudis devās uz zemi, ko Dievs viņiem bija apsoltjis.

Ceļš veda caur plašu tuksnesi. Tas bija grūti ejams, jo saule dedzināja galvas un muguras, un karstās tuksneša smiltis svilināja kājas. Dienās gājiens turpinājās, bet naktīs uzcēla teltis, kur gulēt un atpūsties. Nākamajā rītā agri jo agri visi atkal devās ceļā. Saule dedzināja, smiltis karsēja, slāpes mocīja. Pēc laika ūdens krājumi sāka izsīkt. „Mums gribas dzert!” raudāja bērni, bet dzeramais bija jātaupa, jo ūdens maisi bija gandrīz tukši un tos piepildīt nebija iespējams. „Neraudiet, paciešaties! Varbūt rīt atradīsim kādu upi vai ezeru, tad atkal dzeramā būs diezgan. Esiet pacietīgi!” tā vecāki mīrināja bērnus.

Saulekarsēja, smiltis svilināja kājas, mute izžuva, bet pa ceļam negadījās neviena ūdens krājuma. Karstums dedzināja nežēlīgāk, slāpes mocīja spēcīgāk. Dzeramie trauki bija iztukšoti līdz pēdējai lāsītei, slāpes kļuva nepanesamas. „Ak, Dievs, palīdzi mums,” lūdza lieli un mazi, veci un jauni.

Tālāk ejot, ceļa malā viņi ieraudzīja dīķi. Skriešus visi steidzās pie tā, bet pēc pirmā malka bija redzams, ka dīķa ūdens nav dzerams, jo bija rūgts. Par šādu vilšanos jūdi sāka uz Mozu dusmoties un sauca: „Kāpēc tu mūs ievēdi tādā postā? Mēs būtu labāk palikuši Ēģiptē, tur nekad netrūka ūdens. Mēs gribam atpakaļ. Tu esi vainīgs pie visa.”

Mozum tāda netaisnība ļoti sāpēja, un viņš griezās pie Dieva pēc atbalsta. Tas Kungs viņu uzklaustīja un deva padomu, kā ūdenim atņemt rūgtumu. Tuksnesī auga kāds koks, kas, iemests dīķī, atņēma ūdenim slikto garšu un padarīja to cilvēkiem lietojamu. Mozum šis koks bija jāatrod un dīķi jāiemet. Mozus paklausīja Dieva padomam un koku atrada. Tad viņš tā zaru iemeta dīķī. Ļaudis lielā priekā dzesēja slāpes, piepildīja savus ūdens maisus un traukus. Saskaņa atgriezās, un tauta slavēja savu Glābēju. Dusmas nožēlojuši, visi devās atkal uz priekšu.

Pēc kāda laika atgadījās jauna liksta. Proti, izbeidzās pārtikas krājumi. „Mums gribas ēst!” sūdzējās bērni. Labāk neklājās arī pārējiem, visi bija izsalkuši. Sākās kurnēšana. Atkal atskanēja saucieni, ka pie visa vainīgs tikai Mozus, kas tautu izvedis no Ēģiptes, kur taču bija ko ēst. Notika vēl kas ļaunāks — cilvēki sāka sacelties pret Dievu. No visām mutēm atskanēja viens sauciens: „Kāpēc mēs nepalikām Ēģiptē?”

Dievs dzirdēja cilvēku sūdzēšanos. Viņam nepatika tautas nepacietība un neticība, tomēr Viņš to mīlēja. Tad Viņš lika vējam mainīt virzienu. Tam līdzī atlidoja putnu bari. Tās bija paipalas (quail), kuru gaļa garšo kā cālis. Ļaudis ķēra putnus, gatavoja no tiem maltītes un viņu izsalkums bija remdināts.

Otrā rītā Dievs radīja otru svētības zīmi. Rīta agrumā lieli balti graudi klāja zemi no vienas vietas. Tie garšoja saldi un no tiem varēja izcept gardus raušus. Šos graudus jūdi nosauca par mannu. Paēduši un padzēruši ļaudis pateicās Dievam, nožēloja savu kurnēšanu un neticību. Viņi apzinājās, ka neizmērojami liela ir Radītāja žēlastība un vareni Viņa brīnuma darbi.

Mīlie vecāki!

Mūsu laika bērniem ir grūti saprast, ka viņu pārtika nāk no Dieva. Viss ir pārķams veikalā. Pat tad, kad bērns sāk nojaust, cik daudz cilvēku darbs ir nepieciešams, lai izaudzētu un sagatavotu pārtiku pārdošanai veikalā, Dieva loma nav tik viegli saprotama.

Jūs, vecāki, varēsiet šo neziņu novērst ar pārrunām un paskaidrojumiem. Tas var notikt virtuvē, kad kopā ar bērnu gatavojat maltītes. Kamēr bērns palīdz mazākos darbinos, var pārrunāt par sēšanu, augšanu un par labības, sakņu un augļu ievākšanu. Nedrīkst aizmirst saules, lietus, zemes sagatavošanas, nezāļu ravēšanas un stādu kopšanas nozīmi. Tas viss cilvēkam jādara, bet Dieva spēks pārvērš sēklu stādā, palīdz tam augt, auglim nogatavoties un dod cilvēkam saprašanu un spēku ražu novākt un saprātīgi uzglabāt. Bez Dieva gādības un svētības nekas neizaugs un nenogatavosies.

Neaizmirsīsim, ka arī cilvēka augšana ir brīnums. To neviens neredz, bet ar laiku mana, ka apavi un apģērba gabali vairs neder, kļuvuši par maziem. Bērns ir kā puķes stāds, paša Dieva radīts un audzināts.

Dievam pienākas pateicība par visām Viņa dāvanām. Šodien runājam par galda lūgšanām. Visi bērni var piedalīties kopējās ģimenes pateicības lūgšanās katrā ēdienu reizē. Lielāki bērni var teikt vai lasīt galda lūgšanu katrs savu reizi, mazākie var iemācīties no galvas un teikt to kopā ar vecākiem. Radiniet bērnus piedalīties Radītāja teikšanā par to, ka uz mūsu galdiem nekā netrūkst, kas nepieciešams miesas labklājībai. Barība ir cilvēka miesai, bet lūgšanas nepieciešamas garam. Baudot materiālo labklājību, nedrīkstam aizmirst, ka garīgā barība ir tikpat nozīmīga un pieder pie dienišķās maizes, ko pieminam lūgšanā.

dzēst — dzesēt — remdināt — remdēt slāpes
kurnēt — žēloties — sūdzēties
svelme — karstums
svilināt — dzedzināt

GALDA LŪGŠANA

Svēti, Kungs, tās dāvanas,
Ko no auģšienes mums dodī;
Svēti mū u lūģšanas,
Sirdis pateicību modi!
Kad mēs ēdam, kad mēs dzeram,
Lai uz Tevi acis veram. Āmen.

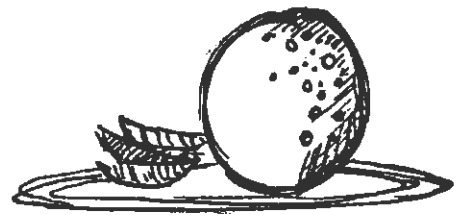
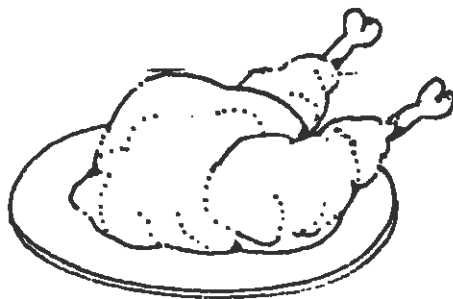
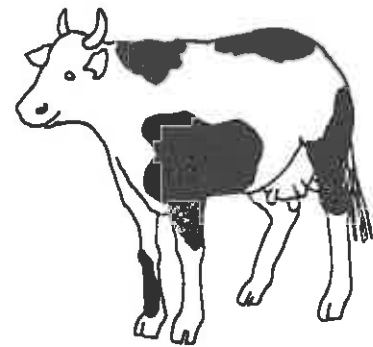
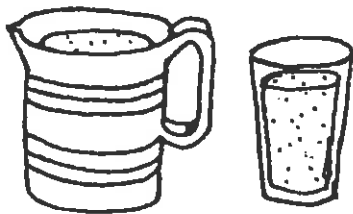
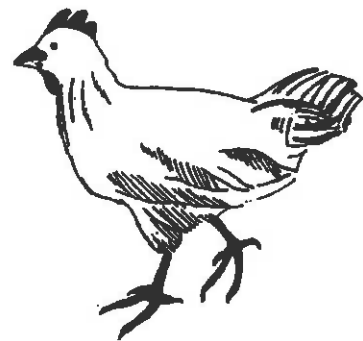
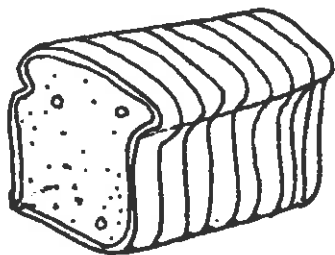
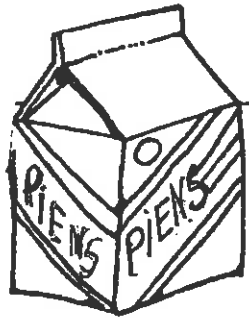
Dieva ļaudīm tuksnesī trūka ēdiena un ūdens.

Tie dusmojās uz Mozu un Dievu.

Bet Dievs viņus tomēr milēja un gādāja, lai tiem pietiktu ūdens un ēdiena.

Izkrāso ūdeni dzīvi! Uz zemes pielīmē vārti, lai izskatās kā manna.

Gaisā iezīmē putnus. Izkrāso cilvēku diēbes.

Dievs mūs mīl un dod mums ēdienu un dzērienu.
Vai zini, no kurienes nāk mūsu uzturs?
Savieno ar līniju attiecīgos zīmējumus.
Paldies Dievam par visām šīm dāvanām.

Diebs apsola

BĪBELES PANTS: „PALĀUJIES UZ TO KUNGU NO VISAS SIRDS” Salamana pamācības 3:5

DIEVS PILDA SAVU SOLĪJUMU

5. Mozus gr. 18:15-18; 34:1-12

Četrdesmit gadus jūdi ceļoja pa tuksnesi, lai sasniegtu apsolīto zemi. Šajā laikā viņi piedzīvoja gan priekus, gan bēdas, gan dziļi grēkoja, gan paklausīja un lūgšanās ieguva žēlastību.

Mozus visu šo laiku bija tautas vadonis. Daudzi novecoja un nomira, bet viņu vietā piedzima citi un aizstāja vecos.

Kad ceļojums ieilga, cilvēki atkal sāka kurnēt un dusmoties: „Dievs laikam mūs ir aizmirsis un nemaz nedomā vairs vest uz apsolīto zemi!”

Tad Dievs runāja ar Mozu un teica: „Sasauc manus ļaudis un saki, ka ir pienācis laiks, kad viņi ieies zemē, ko esmu viņiem apsolījis!”

Kad ļaudis Dieva lēmumu dzirdēja, tie tūlīt steidzīgi sāņoja mantas, nojauca teltis un sagatavojās ceļam. Grūtības nebija mazinājušās, bet prāti liksmoja. Mozus tos uzmundrināja, stāstot par jaunās mājvietas jaukumu – par dzidru ūdeņu upēm, ezeriem, zālainām ganībām un auglīgām druvām.

Kad ceļotāji nonāca apsolītās zemes tuvumā, tad Mozus viņiem paziņoja, ka viņš pats tālāk līdzī neies. To dzirdot, ļaudis ļoti noskuma, bet Mozus mierināja: „Neskumstiet, Dievs jums dos citu vadoni, tas par jums gādās un ievēdīs jaunajā dzīvē. Jūs viņu jau pazīstat – tas ir Josua.”

Tad tas Kungs aicināja savu paklausīgo kalpu Mozu augstā Nebo kalna galā. No turienes Dievs viņam parādīja apsolīto zemi – tās jaukumu, kalnus, lejas, zālainās ganības un kuplos kokus, kas dos patīkamu ēnu karstajās dienās. Mozus jutās bezgala laimīgs, ka viņa tauta varēs dzīvot tik jaukā un auglīgā vietā, zemē, ko pats Dievs tai ierādījis.

Pēc tam Mozus nomira un Dievs viņu apglabāja. Ļaudis skuma un raudāja. Pēc trīsdesmit dienu sērošanas Jozua ievēda jūdus apsolītajā zemē.

Beidzot tālais ceļš bija galā, un nu bija iespējams iesākt jaunu dzīvi. Israēlieši priecājās par zemi, ko Dievs viņiem bija devis, bet viņi nezināja, ka Dievs apsola ikvienam Viņa bērnam citu, vēl jaukāku vietu – Dieva valstību. Tur mūs ievēdīs pats Dieva Dēls, mūsu Pestītājs un Glābējs – Jēzus Kristus. Tur būs Mozus un tur būsīm arī mēs. Tur, Dieva tuvumā, mēs vienmēr būsīm laimīgi.

Kalna galā stāvot, Mozus redzēja apsolīto zemi.

Izkrāso Mozu. Uzzīmē un izkrāso zāli, kokus, puķes un mājas, lai zeme izskatās skaista.

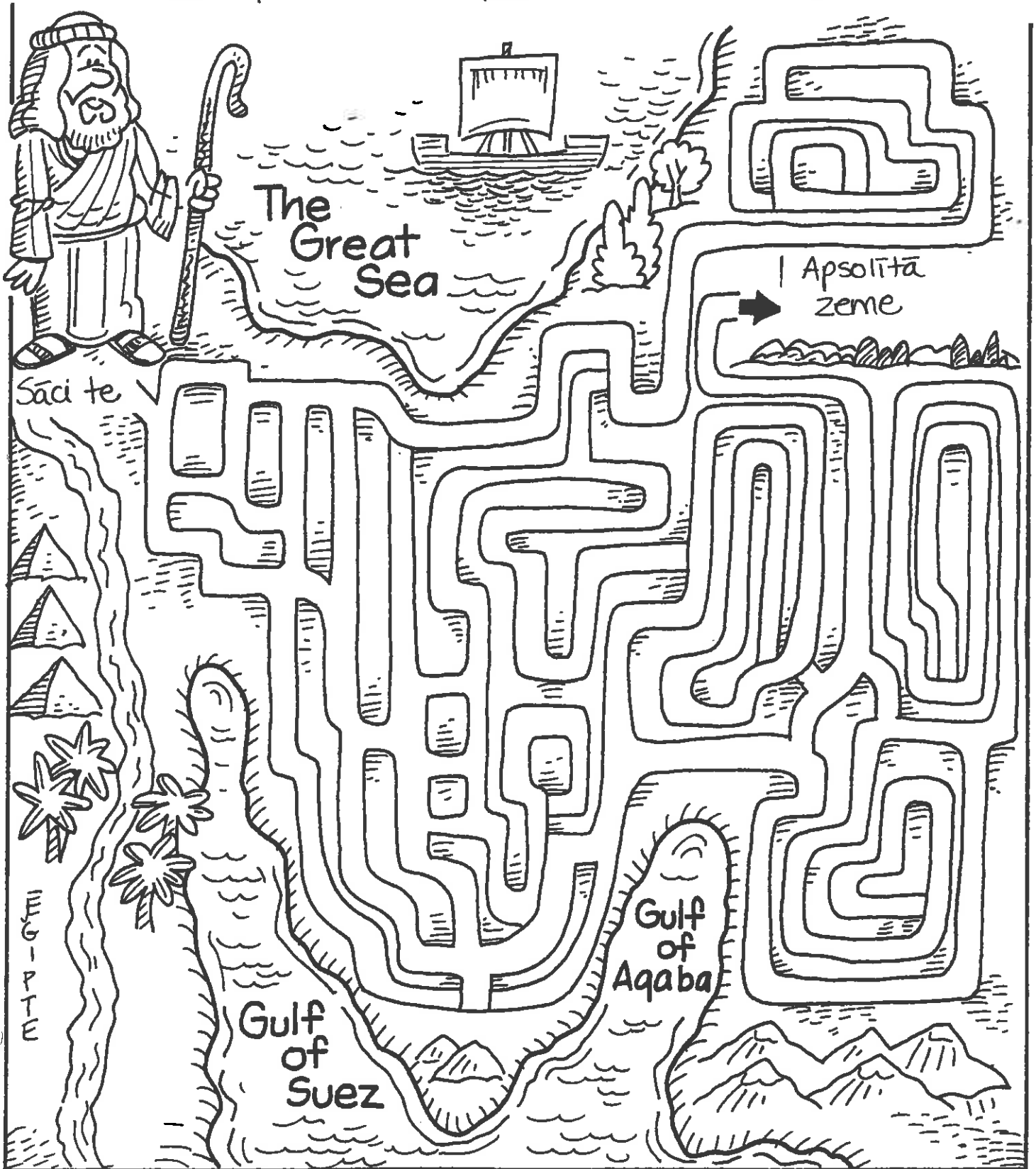
**Dievs apsola, ka Jēzus mūs vedīs uz vēl skaistāku vietu.
To vietu sauc par debesīm.**

Dievs
pilda
savus
solījumus

IZCEĻOŠANA

Mozus vadīja izraēlas tautu no Ēģiptes līdz apsolītai zemei. Viņiem pagāja 40 gadi tur nokļūt. Cik ilgi tev paies iziet labirintam?!

Diebs apsola

BĪBELES PANTS: „ES DZIEDĀŠU TAM KUNGAM”

Psalmi 104:33

JAUNĀKAIS BRĀLIS

1. Samuēla 16:1-13

Jūdu tautu valdīja ķēniņš Sauls. Viņš bija Dieva iecelts valdnieks, jo tas Kungs viņu bija izredzējis tādu godu saņemt. Ar laiku Sauls mainījās — viņš kļuva netaisns, godkārtīgs un ļauns. Dievs to redzēja un teica pravietim Samuēlam: „Es izraudzīšu citu ķēniņu. Ej tagad uz Betlēmi un aicini Isaju (Jesi) un viņa dēlus pie sevis uz lūgšanām. Vienu no viņiem Es izraudzīšu par jauno ķēniņu.” Samuēls jautāja: „Kurš no Isaja dēliem tas būs?” Bet Dievsteica: „Pacieties, to tev pateikšu vēlāk!”

Tā nu Samuēls devās uz Betlēmi pie Isaja un pavēstīja, ko Dievs viņam licis teikt. Isajam bija septiņi pieauguši dēli un viens, vārdā Dāvids, kas vēl bija pusaudzis. Visi vecākie brāļi vēlējās iet uz Betlēmi, jo cerēja tikt ķēniņa godā. Vienīgās rūpes bija par to, kas ganīs aitu pulku viņu prombūtnes laikā. Tad tēvs jautāja Dāvidam: „Vai tu būtu ar mieru viens pats rūpēties par aitām, lai tavi brāļi var tikt uz Betlēmi Dievu pielūgt? Vienu no viņiem Dievs iecels par nākamo jūdu ķēniņu.”

Dāvids bija ar mieru viens pats uzraudzīt lopus. Viņam patika būt zaļainajās ganībās, jo tur viņš spēja no visas sirds dziedāt Dievam slavas dziesmas, tās sacerēt un skandināt kokles pavadījumā. Dziesmās viņš slavēja Dieva varenību un žēlastību; pateicās par Dieva gādību, sargāšanu, izglābšanu no bēdām un nelaimēm.

Noteiktajā dienā Isaja ar dēliem ieradās pie pravieša Samuēla. Visi kopā tie slavēja un pielūdza Dievu. Pēc lūgšanas briža tēvs sūtīja vecāko dēlu pie Samuēla. Samuēls redzēja viņu nākam, un viņam patika staltais vīrs. Pie sevis viņš nopriecājās: „Tas nu gan būs labs ķēniņš!” Tomēr, kad atskanēja Dieva balss, atbilde bija cita: „Nē, tas nav īstais!”

Nu kārtā bija otram dēlam, bet arī šoreiz Dievs teica: „Nē, tas nav īstais!” Tad sekoja trešais, ceturtais, piektais un sestais, bet Dieva atbilde katru reizi bija tā pati: „Nē, tas nav īstais!” Arī septīto neatzina par īsto.

Samuēls bija ļoti apmulsis. Viņš nezināja, ko teikt. Tad viņš jautāja Isajam: „Vai tie ir visi tavi dēli?”

— „Pieaugušu dēlu man vairāk nav, ir vēl Dāvids, bet tas ir tikai pusaudzis. Es viņu atstāju, lai gana mūsu aitas.”

— „Sūti tūlīt viņam pakal. Saki, lai viņš steidzas šurp!” skubināja Samuēls. Ziņneši steidzās uz ganībām pēc Dāvida.

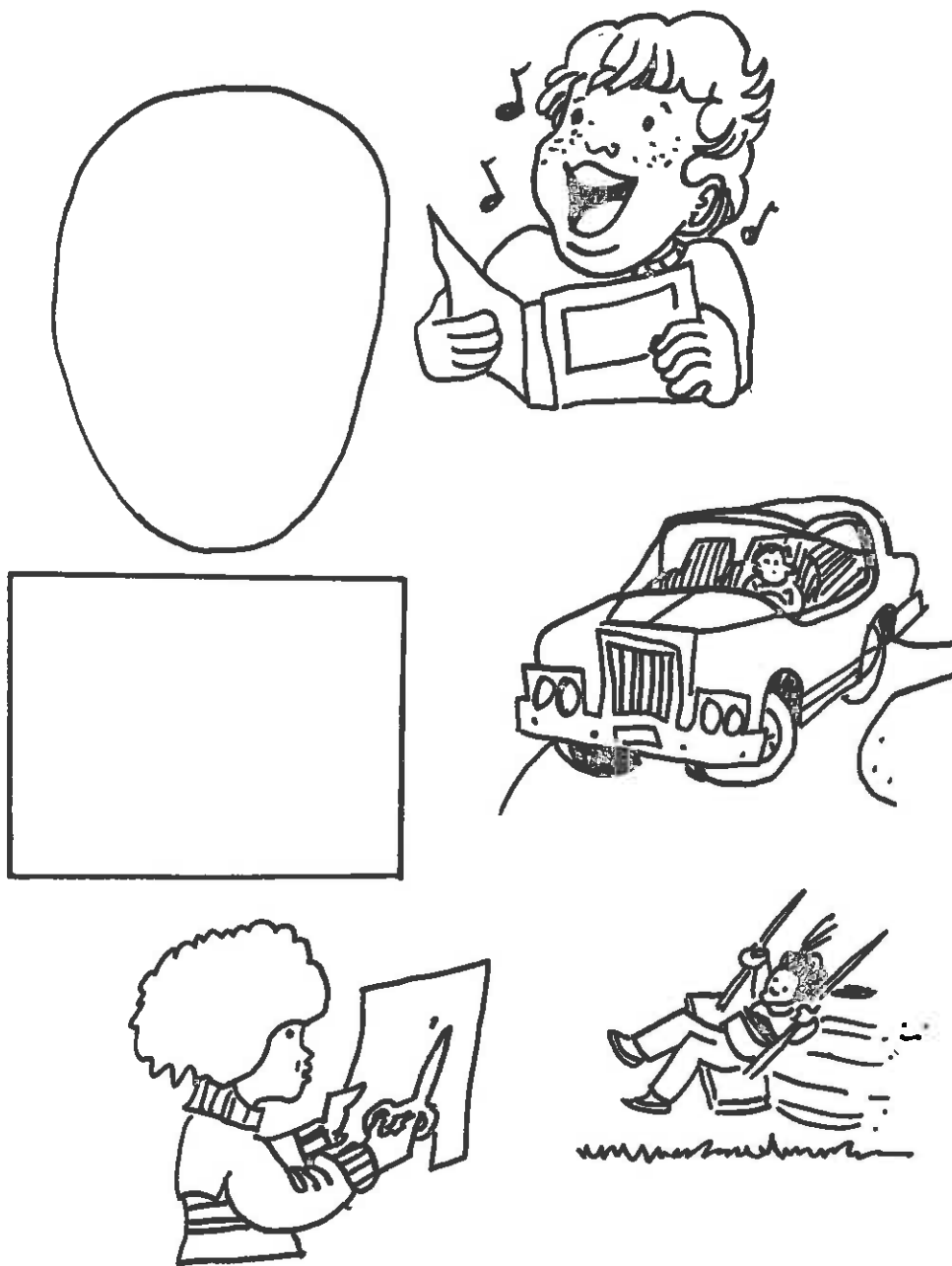
Kad Dāvids stāvēja pravieša priekšā, Dievs teica: „Šis ir īstais! Redzi, Es neuzlūkoju cilvēka ārēni, ne arī viņa jaunumu vai vecumu, bet skatos sirdī! Šo jaunekli Es esmu izvēlējis par Savas tautas ķēniņu.”

Tad turpat, visiem redzot, Samuēls iesvētīja (svaidīja) Dāvidu par israēla ķēniņu.

Pēc tam Isaja ar visiem dēliem atgriezās mājās, kur Dāvids turpināja ganīt sava tēva aitas un dziedāt un kokaļēt Dievam par pateicību, godu un slavu. Jauneklis ilgi, ilgi pārdomāja notikušo un atzina, ka Dievs tiešām redz citādi kā cilvēks. Viņš uzlūko cilvēka sirdi. Dāvids saprata, ka Dieva bērni ir visi cilvēki — jauni un veci.

Dāvids ganīja aitas. Uzlīmē aitam vati!
Dāvidam bija daudz brāļu. Izskaiti Dāvida brāļus!
Dāvids bija visjaunākais brālis. Dievs viņu izraudzīja par ķēniņu.
Uzzīmē Dāvidam galvā kroni!
Dāvids dziedāja Dievam slavas dziesmas.
Iedod Dāvidam rokā kokli.

Neviens nav par mazu Dieva mīlestībai. Tu esi Dievam mīļš.
Iezīmē aplī savu seju! Nospied savu pirksta nospiedumu četrstūrī!
Kuņus no šiem darbiem tu vari izdarīt? Kuņus nevari?
Tas nekas. Tu tomēr esi Dievam mīļš.

Diebs apsola

BĪBELES PANTS: „MĪĻIE, MĪLĒSIM CITS CITU!”

1. Jāņa vēst. 4:7

DĀVIDS UN JONATĀNS

1. Samuēla 18:1-11; 19:1-10; 20:1-42

Pēc Samuēla svētības Isaja ar dēliem atgriezās mājās un turpināja visus parastos darbus. Dāvids gantja kā agrāk tēva avis (aitas) un dziedāja Dievam slavu un pateicību. Par lielo notikumu neviens ar citiem nerunāja, jo zināja, ka īstais laiks vēl nav pienācis.

Turpretim Sauls arvien dziļāk slīdēja bezdievīgajā dzīvē. Viņš kļuva netaisns un ļauns. Brīžiem viņu pārņēma tādas dusmas, ka viņš gandrīz zaudēja prātu un kļuva mežonīgs.

Sauls izzināja, ka Dāvids prot tik jauki dziedāt un koklēt un lika viņu saukt uz pili: „Nāc pie manis uz pili. Dziedi man priekšā, lai es kļūstu vesels, lai mani nemocītu grūtsirdība un dusmas!”

Dāvids devās uz pili. Tur viņu sagaidīja patikams pārsteigums. Proti, viņš satika ķēniņa Saula dēlu, Jonatānu, kas bija ar viņu vienos gados. Abi jaunie cilvēki drīzi vien sadraudzējās. Lai pierādītu draudzības istumu, Jonatāns uzdāvināja Dāvidam savu apmetni, zobenu, loku un jostu. Kad Dāvids nebija aizņemts pie ķēniņa, abi draugi gāja kopīgi medībās, vingrinājās kara spēlēs, dziedāja un pārrunāja dažādas lietas.

Kad zemē iebruka ienaidnieki, Dāvids piedalījās cīņās. Bijušais aitu gans izveidojās par spēcīgu, uzticamu un drošsirdīgu karotāju. Visur viņš gāja Dieva vadīts. Tā ar laiku koklētājs un dziesminieks ieguva tautas atzinību un cienību. Ļaudis sāka dziedāt viņam slavas dziesmas. Tas nepatika Saulam. Dāvida slava viņu kaitināja. Sauls sāka jaunekli ienīst un apskaust. „Visa slava taču pienākas tikai man!” viņš pukojās.

Kādu dienu, kad dusmas un ļaunums sevišķi mocīja Saulu, tika dota pavēle, lai Dāvids tūlīt ierodās un dzied visskaistākās dziesmas. Pavēle tika tikpat steidzīgi izpildīta, un pils zāli pildīja viskrāšņākās skaņas.

Tomēr nekas nelīdzēja. Dusmas auga augumā, līdz Sauls satvēra šķēpu un meta uz Dāvidu. Dievs bija lēmis citādi — ierocis mērķi netrāpīja, aizskrēja tam garām. Dāvidu pārņēma izbailes. Viņš izskēja no pils, lai paslēptos.

Kad Jonatāns dzirdēja par šo notikumu, viņš tēvam lielā izbrīnā jautāja: „Kāpēc tu gribi nonāvēt Dāvidu? Ko viņš tev ļauna darījis?” Sauls viltīgi atbildēja: „Es nekā nezinu. Tas būs gadījies tāpēc, kabiju tik dusmīgs. Manas dusmas tagad ir pāri, un es vēlos, lai Dāvids ēstu pie karaliskā galda. Es viņam nekā ļauna nedarīšu.”

Viss likās ritam gludi, bet Jonatāns tomēr manīja, ka Sauls netur labu prātu uz Dāvidu. Viņš brīdināja savu draugu. Viņš teica: „Mīlais Dāvid, mans tēvs tiešām netur uz tevi labu prātu, tāpēc tev jādodas prom. Citādi viņš mēģinās tevi nogalināt! Man ļoti žēl, ka mums jāšķiras, bet tur nekā nevar darīt. Ej tālu projām, lai vari būt drošībā!” Abi jauneklī apkampās un gauži raudāja. Viņi zināja, ka neredzēsies ilgu laiku un tāpēc zvēreja (svinīgi solījās) palikt draugi.

Dāvids devās uz svešu vietu. Svešumā jauneklis pārcieta visādas grūtības, bet vienmēr turpināja uzticīgi sekot Dieva likumiem, dziedāt un slavēt savu Kungu un pateikties par sargāšanu, izglābšanu no nāves un par savu uzticīgo draugu Jonatānu.

Mēs brālīši nebijām.
Kā brālīši dzivojām:
Liekam vienu cepurīti,
Katru reizi galviņā.
Maucam vienus zābacīnus
Katru reizi kājiņā. T. dz.

Dievs deva Dāvidam draugu vārdā Jonatāns.
Dāvids un Jonatāns kopā dziedāja, strādāja un spēlēja.
Izkrāso Dāvidu un Jonatānu!
Uzzīmē, ka Jonatāns dod Dāvidam dāvanas!
Uzzīmē, ko tu dari ar saviem draugiem!

Izkrāso Dāvidu un Jonatānu.

Atrodi pazudušos vārdus:

KĒNINŠ
SAULS
JONATĀNS
DĀVIDS
DRAUGI
AITAS
ŠKĒPS
DZIED
GANA

S	J	D	R	A	U	G	I
B	O	Š	K	Ē	P	S	J
R	N	D	S	A	V	L	S
P	A	I	T	A	S	O	C
E	T	K	Ē	N	I	N	Š
D	Ā	V	I	D	S	G	K
L	N	R	D	Z	I	E	D
T	S	G	A	N	A	V	Z

Iepazīsimies ar Jēzu.

(No "The New Adventure Bible" - NIV - The Zondervan Corporation)

1. Kas ir Jēzus?

Jēzus ir Dieva Dēls.

Tāpēc, ka grēks ienāca pasaulē kad Ādams un Ieva nepaklausīja Dievam, Dievs prasīja Jēzum lai viņš nāk "to make things right".

Jēzus piedzima (apmēram 2,000 gadus atpakaļ), un viņš dzīvoja kādā pasaules daļā ko sauc Palestīna. Kad viņam bija 30 gadu, viņš sāka mācīt un dziedināt.

Trīs vai četrus gadus vēlāk viņu piesita pie krusta un viņš nomira.

Kad tie kas viņu mīlēja gāja pie viņa kapa trīs dienas vēlāk, Jēzus tur nebija.

Viņš bija atdzīvojies, taisni tā kā viņš bija teicis.

2. Kur Jēzus ir tagad?

Jēzus ir debesīs ar savu Tēvu.

Bet viņš nav mūs atstājis vienus šeit virs zemes. Viņš sūtīja Svēto Garu, lai tas ar mums dzīvotu - lai mūs iestiprinātu kad mēs esam gatavi uzdot, lai mums palīdzētu rūpēties par citiem cilvēkiem tad kad mēs kādreiz nevēlamies to darīt, un lai mums pateiktu ka Jēzus mūs vienmēr mīlēs.

3. Kāpēc Jēzum bija jāmirst?

Tā bija daļa no Dieva plāna, “to make right” to kas bija palicis tik slikts no grēka.

Mums visiem pienākās sods, bet Dievs mīl mūs tik ļoti, ka viņš sūtīja Jēzu uzņemt mūsu sodu.

Un tāpēc mēs zinām droši ka Dievs mūs pieņem savās mīlošās rokās - tagad, un arī tad kad mēs mirstam.

Turpināsim iepazīties ar Jēzu!

1. Vai Jēzus mani mīl?

Jā!

Jēzus tevi mīl vairāk kā tu vari iedomāties.

Jēzus tevi mīl kad tu raudi un kad tu smeji; kad tu strīdies ar savu brāli, vai kad tev ir bijusi grūta diena.

Jēzus tevi mīl tik daudz, ka viņš par Tevīm mira - bet viņš nav vairs nomiris. Jēzus ir dzīvs, un viņš tevi mīl. Viņš uz tevīm noskatās katru dienu.

2. Vai Jēzus kādreiz mani vairs nemīlēs?

Nē!

Būs reizes kad tu domāsi par to vai Jēzus tiešām ir īsts.

Būs reizes kad tu domāsi par to vai viņš tevi mīl. Būs reizes kad tu darīsi kaut ko, ko tev nevajadzētu - kad tu neesi mīļš pret savu māsu, vai melo savam tētim.

Bet kad tu lūdzi un pasaki Jēzum, ka ir reizes kad tu šaubies; kad tu lūdzi un pasaki Jēzum, ka zini - esmu izdarījis kaut ko, ko man nevajadzēja un es gribu laboties - tad tu zini, ka vari vienmēr uzticēties Jēzum.

Viņš tevi mīlēs visu tavu dzīvi, un tu ar viņu dzīvosī vienmēr.

3. Vai ticot Jēzum ir vienīgais veids kā nokļūt debesīs?

Jā! (Jāņa evaņģēlijā 14:6 - “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur mani.”)

Tāpat kā pareizā atbilde $2 + 2$ ir 4, tāpat Jēzus ir vienīgais kas var mums piedot. Viņš ir vienīgais kas var atņemt mūsu grēkus, jo viņš par mums mira. Viņš ir vienīgais kam ir vara atņemt grēkus, jo viņš ir Dievs. Un viņš ir vienīgais kas var būt taisns pret visiem cilvēkiem, ieskaitot bērņus kas nav piedzimuši un visļaunākos cilvēkus kas kādreiz būtu dzīvojuši, jo viņš ir taisns un žēlīgs.

KĀ LŪGT DIEVU

(No "The New Adventure Bible" - NIV - The Zondervan Corporation)

1. Kā lai es sāku lūgt?

Lūgt nav grūti.

Kādreiz ir grūti katru dienu regulāri sarunāties ar Dievu. Jāizvēlas īpašu laiku katru dienu. Padomā par ko Tu gribi teikt "Paldies" vai "Es atvainojos par..." vai "Lūdzu palīdzi man..." Tad pasaki to Dievam. Tev nav jālieto īpaši, grūti vārdi... Tu vari sarunāties ar Dievu tāpat kā Tu sarunājies ar savu tēti, mammu vai ar kādu draugu/draudzeni.

2. Vai es varu Dievam pateikt visu?

Jā.

Dievs Tevi turpinās mīlēt vienalga ko Tu viņam pateiktu. Tu vari viņam pastāstīt par to ka esi bēdīgs vai sliktā omā. Tu vari viņam pateikties kad viss iet labi. Tu vari atspiesties pret viņu tad kad Tev labi neiet. Tu vari ar Dievu sarunāties kā ar draugu.

Un Tu zini ko? Kādreiz draugi tevi neklausīsies. Kādreiz māmiņa un tētis tevi nedzirdēs. Bet Dievs vienmēr klausās - un viņš saprot.

3. Kā es varu zināt, ka Dievs mani dzird?

Dievs apsolās klausīties!

Dievs Bībelē ir apsolījis klausīties. Izlasi 66. psalmu, no 17 - 19 panta un Jāņa evaņģēlijā 16:23. Dievs apsolās klausīties kad Tu lūdzi Jēzus vārdā. Un vissvarīgākais ir tas, ka Svētais Gars mājot Tavā sirdī. Svētais Gars palīdz Tev zināt to, ka Dievs klausās kad Tu ar viņu sarunāties.

4. Vai man vienmēr rokas jāsaliek un jāaiztaisa acis kad es lūdzu?

Tas ir viens veids kā lūgt.

Aiztaisot acis parāda, ka Tu negribi lai kaut kas Tevi traucē kamēr Tu lūdzi Dievu. Bet tas nav vienīgais veids kā lūgt. Tu vari lūgt uz ceļiem, vai stāvot. Tu vari lūgt rokās turot mantiņas, vai arī kamēr Tu samīlē mammiņu. Tu vari sarunāties ar Dievu visādos laikos jo viņš vienmēr ir ar Tevīm. Un viņš grib Tevi par savu draugu.

Enģeļa vēsts.

Lūkas ev. 1:26-38; Mateja ev. 1:18-25

Senos laikos Dievs bija apsolījis sūtīt Pestītāju. Cilvēki ilgi gaidīja šī solījuma piepildīšanu.

Tad Dieva enģelis parādījās Marijai un teica: „Tev piedzims dēls. Sauc viņu par Jēzu. Viņš būs pasaules Pestītājs.”

Marija saprata, ka Dieva solījums drīz piepildīsies. Viņa būs sen gaidītā Pestītāja māte. Marija par to priecājās.

Pēc tam sapnī enģelis runāja arī ar Jāzepu. Viņš teica: „Dievs ir izredzējis Mariju par sava Dēla māti. Ņem viņu sev par sievu. Rūpējies par viņu un gaidāmo bērnu.”

Marija un Jāzeps sāka gatavoties bērna dzimšanai.

Kas vajadzīgs bērniņam? Kā Marija un Jāzeps gatavojās Jēzus piedzimšanai?

Kā mēs gatavojamies Jēzus dzimšanas dienai? Mēs pušķojam eglītes. Izpušķo šo eglīti. Kad pienāks Ziemassvētki, vēlē Jēzum: Daudz laimes dzimšanas dienā!

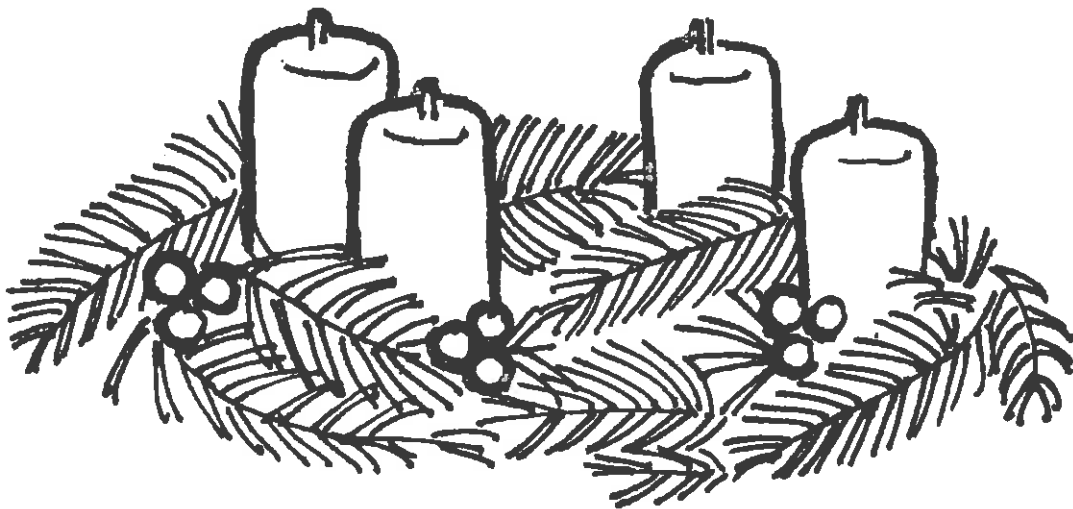
Tu sauksi viņa vārdu: Jēzus.
Lūkas ev. 1:31

Mīlie vecāki!

Nākamajās divpadsmit nedēļās Jūsu bērns pārnesīs no skolas šādas lapas. Lūdzu salieciet šīs lapas vākos. Kopā ar savu bērnu apskatiet zīmējumus un pārkunājiet tos.

Šajās stundās bērni mācīsies par Jēzus bērnību un pieaugšanu. Bērni sāks aptvert, cik vienreizējs ir Jēzus. Vieni sapratis, cik ļoti Jēzus mūs visus mīl. Ar savu līdzdalību, mīlie vecāki, veiciniet bērna augšanu mīlestībā un palāvēībā Jēzum.

ADVENTA VAINAGS

Apskati adventa vainagu!
Izskaiti sveces, izkrāso vainagu.
No dzijas sasien skaistu pušķi!
Pielipini to vainagam!
Katru nedēļu piezīmē liesmiņu jaunai svecei!
Kad būs piezīmējis visām četrām svecēm lies-
miņas, Ziemassvētki būs klāt.

**VISSKAISTĀKĀ DĀVANA:
KRISTUS BĒRNIŅŠ!**

PALDIES, DEBESS TĒVS.

Carol Greene

Tulk. Z. Vīķe

D Bm Em7 A7 D

Dievs ir ma-ni mī - lē - ji - s, mī-lē - ji--s, mī-lē-ji --s.

D Bm Em7 A A7 D

Dievs ir ma- ni mī- lē - ji --s, Pal-dies, De- bess Tēvs!

1. Dievs ir mani mīlējis, mīlējis, mīlējis.
Dievs ir mani mīlējis. Paldies Debess Tēv
2. Dievs ir Jēzu dāvājis, dāvājis, dāvājis.
Dievs ir Jēzu dāvājis. Paldies Debess Tēv
3. Jēzus mani pestīt nāca, pestīt nāca, nest
nāca.
Jēzus mani pestīt nāca. Paldies Debess Tēv
4. Gods lai Dievam augstībā, augstībā, augstī
Gods lai Dievam augstībā, dziedam. priecīgi

Ziemsvētku nūju stāsts

Kāds konfekšu gatavotājs, kas dzīvoja Indiānā, gribēja izgatavot konfekti kas liecinātu par Jēzu. Tā viņš izgatavoja Ziemsvētku nūjas. Gatavojot konfekti, viņš lietoja dažādus simbolus kas liecinātu par Jēzus dzimšanu, darbu un arī nāvi.

Konfekšu gatavotājs iesāka ar baltu, cietu konfekti: balts nozīmē, kas Jēzus ir svēts un bez grēka, ciets nozīmē akmens - stingri, nelokāmi Dieva apsolījumi.

Konfekti izgatavoja tā kā burtu "J", kas nozīmē "Jēzus", kas ir mūsu Glābējs un Pestītājs. Ja konfekti apgriez otrādi, tad tā izskatās kā ganu nūja, ar ko Labais Gans visus noklīdušos jēriņus atrod un izglābj. Domādams, ka šī konfekte bija diezgan vienkārša, konfekstu gatavotājs uzkrāsoja uz tās sarkanās striņas. Viņš uzkrāsoja trīs mazas striņas, kas simbolizē Jēzus izlietās asinis pie krusta, lai mums būtu mūžīga dzīvība.

Diemžēl, šo konfekti vienkārši nosauca "candy cane" - nenozīmīga Ziemsvētku dekorācija. Bet tie kam ir "acis lai redzētu un ausis lai dzirdētu" var priecāties par šo Ziemsvētku simbolu, un lūgt lai tas liecinātu par Jēzu, par Viņa mīlestību ko mēs pieminam Ziemsvētkos.

GANI APCIEMO JĒZU

Lūkas ev. 2:8-20

Naktī, kad Jēzus piedzima, gani bija laukā. Tie sargāja savus lopus. Nakts bija tumša. Tad pēkšņi atspīdēja gaisma. Gani izbijās.

Dieva eņģelis parādījās un teica ganiem: „Es jums pasludinu lielu prieku! Jums šodien Pestītājs ir dzimis.”

Vai tu zini, kur gani atrada Jēzu?

(Eņģeļu dziesma — 45. lpp. Bībeles stāstos.

Nakts Betlēmē — 4. lpp. Stāstos par Jēzu.)

NO DEBESĪM ES ATNESU.

No debesīm es atnesu
Jums vēsti jaunu priecīgu
Ko Dievs jums līcis sludināt:
Uz Betlēmi jums aizstaigāt.

Tad klausaities, kas noticis:
Jums bērniņš šodien piedzimis
No izredzētās jaunavas,
Par to lai visi līksmojas.

Jums šodien
Pestītājs dzimis.
Lūkas 2:11

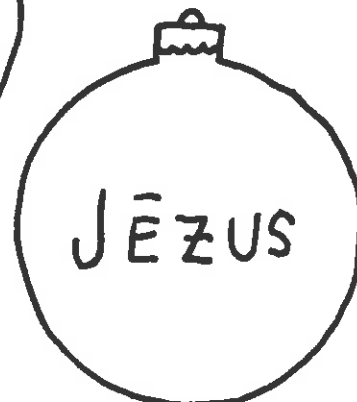
Savieno teikumus ar pareiziem zīmējumiem!

Dievs solīja, ka sūtīs
Pestītāju.
Pestītājs nāca kā mazs...

Viņa vārds bija...

Kad Jēzus bija piedzimis,
eņģelis runāja ar...

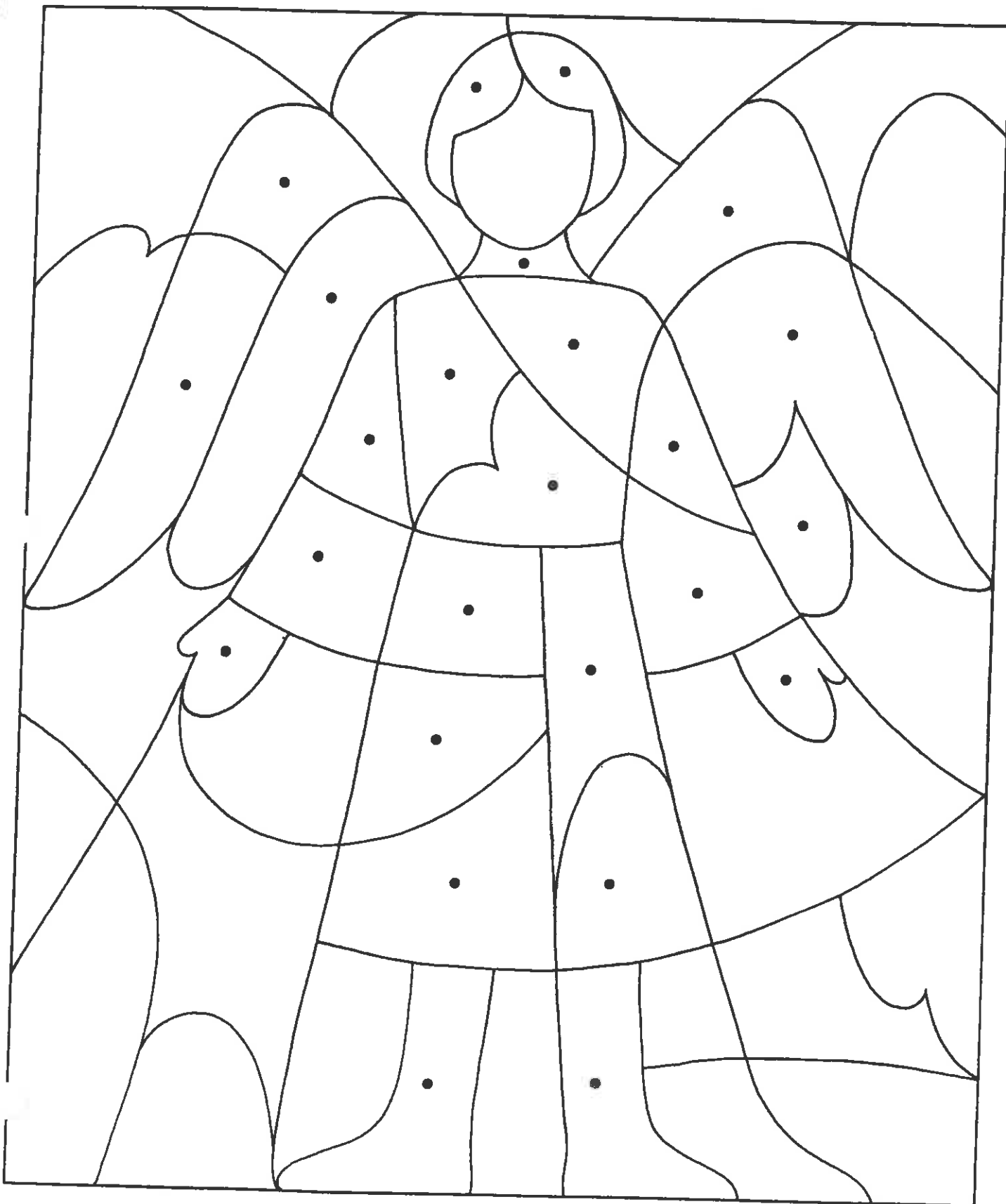
Gani atrada Jēzu guļot...

Mīlie vecāki!

Ziemas svētki ir Jēzus dzimšanas diena. Kā to iemācīsim maziem bērniem? Jēzus piedzimšanu var svētīt tāpat kā ģimenes locekļu dzimšanas dienas. Dzimšanas diena nav iedomājama bez kūkas vai klišēna. Arī Jēzus dzimšanas dienā pienākas kūka ar svecītēm un laimes vēlējumiem.

Prāvesta Aboliņa sakārtotā grāmata Bībeles Stāsti ir laba dāvana Jūsu bērnam. Šinī grāmatā ir gandrīz visi stāsti, ko apskatīsim ticības mācības stundās. Lasiel šos stāstus mājās bērniem priekšā. Arī noderīga ir prāvesta A. Ozola grāmata Stāsti par Jēzu.

Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls,
valdība guļ uz Viņa kamiešiem.

Viņa vārds ir:

“Brīnišķīgais padoma devējs, Varenais Dievs, Mū-
žīgais tēvs un Miera lielskungs”.

Jezajas gr. 9,5.

Ziemsvētki ir atkal atnākuši. Tie ir Jēzus Kristus dzimšanas svētki. Viņš piedzima kādus 1990⁺ gadus atpakaļ mazajā Betlemes pilsētiņā, kas atrodas netālu no Vidusjūras, rīta pusē.

Ar Viņa dzimšanu visai cilvēcei tika brīnišķīga dāvana.

Ar evaņģelista Lūkas dzimšanu mums ticis stāsts par Jēzus Kristus dzimšanu.

Ar Franča Grūbera dzimšanu mums tikusi skaistā Ziemsvētku meldija: Klusā nakts, svētā nakts.

Ar Ernesta Glika dzimšanu mums tikusi Bībele mūsu pašu latvju mēlē.

Kas tika mums ar Jēzus Kristus dzimšanu?

Tika mīlestība.

JĒZUS IR DZIMIS!

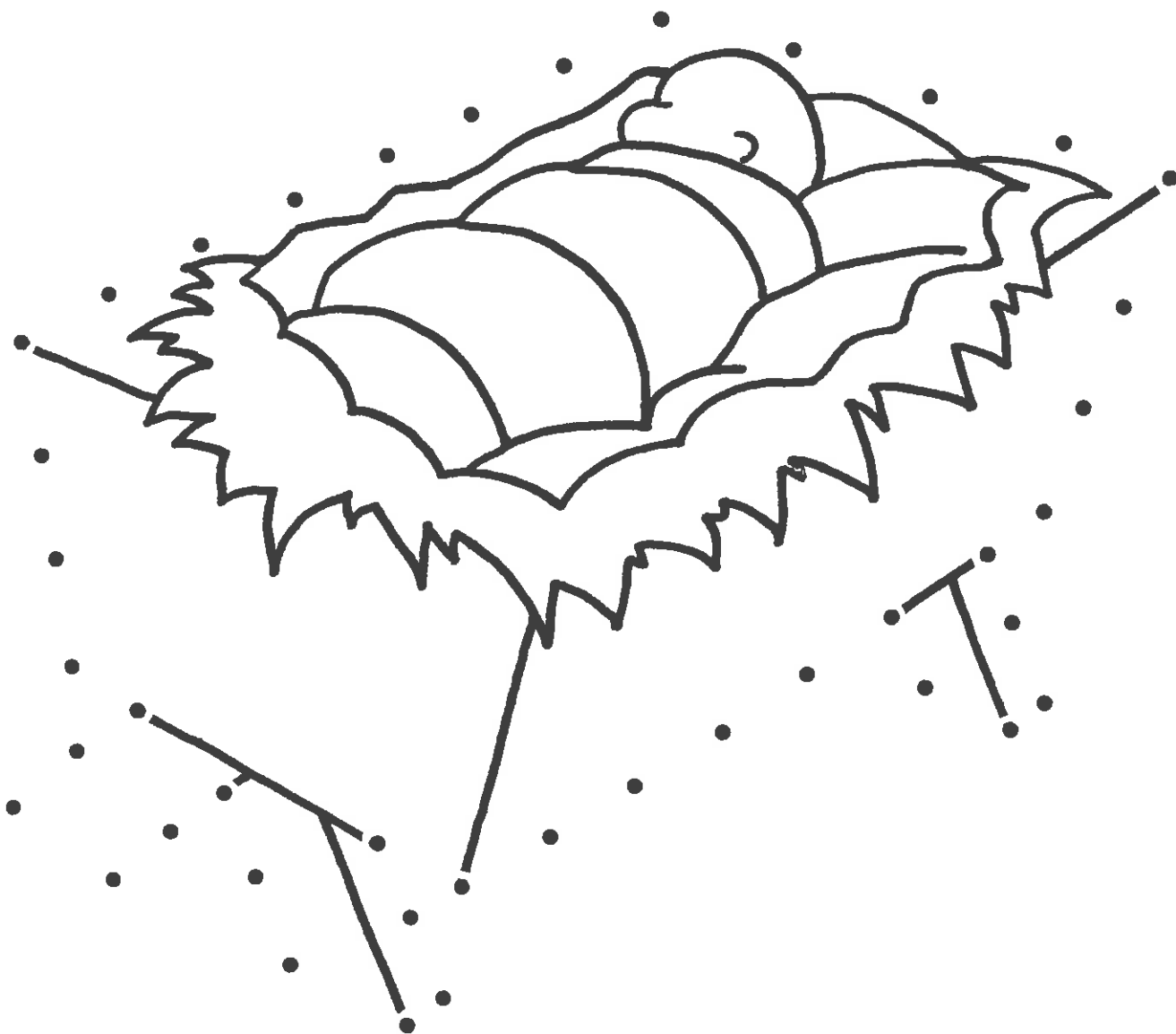
Enģeļi pateica ganiem, ka Jēzus ir dzimis. Vai tu vari atrast 10 zvaigznes, 4 baložus, 3 enģelus ar taurēm, 2 enģelus ar ģitarām, bungas, aitu un 3 enģelus kas dzied?

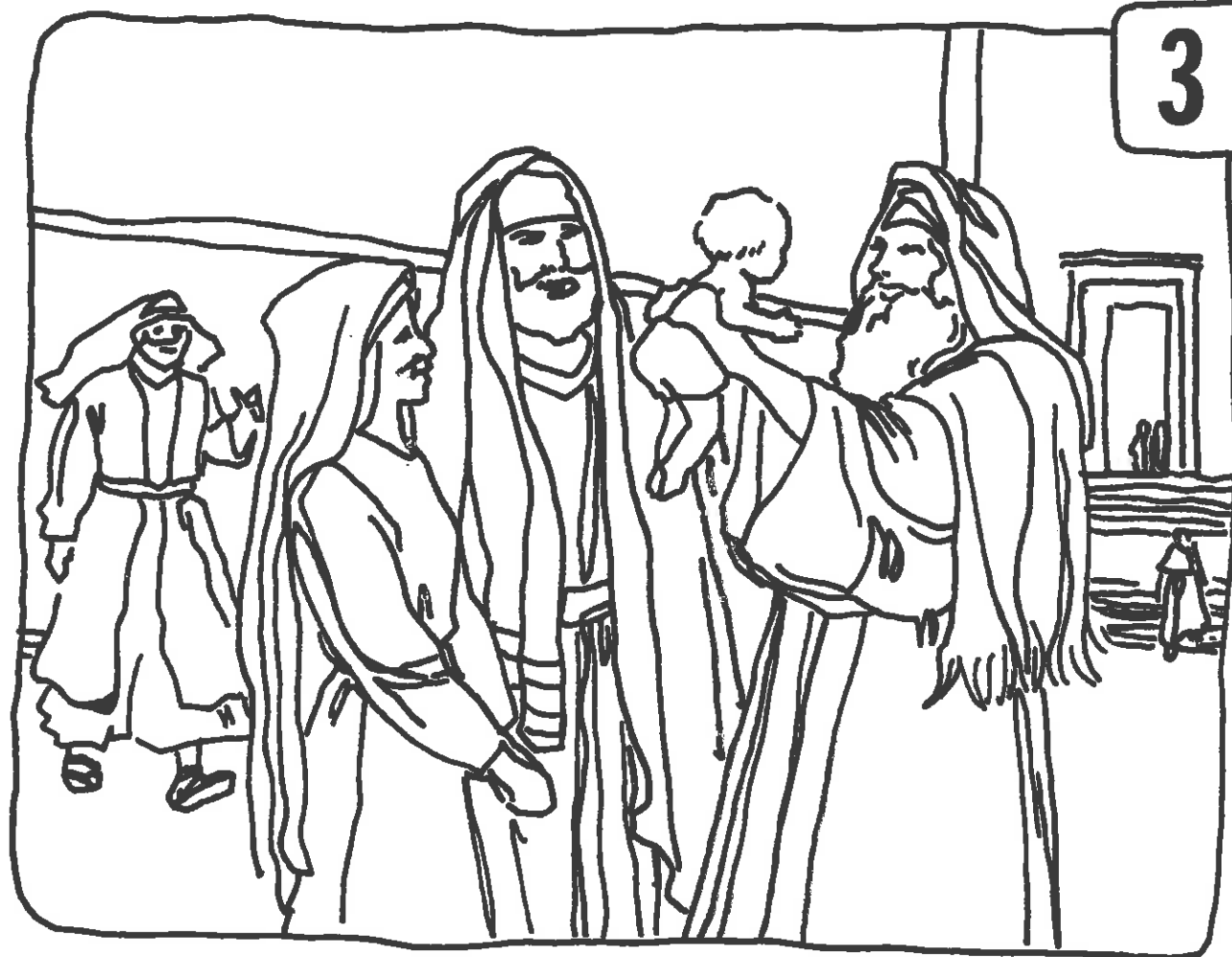
LUKAS
EV. 2:8-14

GANI BIJA AP TO PAŠU VIETU, KAD VINIEM
ENĢEĻI VESTĪJA, KA KRISTUS IR DZIMIS!

"UN MARIJAI PIEDZIMA PIRMDZIMTAIS
DĒLS, JĒZUS, UN VIŅA TO IETINA AUTIŅOS
UN LIKA SILĒ, JO TIEM CITUR NEBIJA
TĒLPAS TAI MĀJVIETĀ."

SĪMEANS UN ANNA REDZ JĒZU.

Lūkas ev. 2:22-38

Kad Jēzus bija četrpadsmit dienas vecs, Jāzeps un Marija nesa viņu uz dievnamu. Viņi gribēja pateikties Dievam par bērniņu un izlūgties svētību.

Dievnamā viņi satika ļoti vecu vīru. Viņu sauca par Simeanu. Dievs Simeanam bija solījis: „Tu vēl pirms nāves redzēsi savu Pestītāju.”

Kad Simeans ieraudzīja Jēzu, viņš zināja ka Dieva apsolvums piepildījies. Viņš paņēma bērniņu savās rokās un teica: „Nu es varu mierīgi mirt. Esmu redzējis savu Pestītāju. Es zinu, ka šis bērniņš palīdzēs visiem cilvēkiem.”

Jāzeps un Marija brīnījās par Simeana vārdiem. Tad pienāca praviete Anna. Viņa slavēja Dievu par Pestītāja piedzimšanu. Viņa stāstīja visiem, ka Jēzus būs pasaules Pestītājs.

(Izlasi Sirmā Simeana prieks 47. lpp. Bībeles stāstos un
Par ko Simeans priecājās 6. lpp. Stāstos par Jēzu.)

Ziemas svētki ir klāt! Zīmējumā parādīti
baznīcēni, kas dzied pateicības dziesmas Dievam.

Daži no tiem ir ļoti veci, citi ļoti jauni.

Apvelc apli visiem bērniem.

Saskaiti bērnus!

Saskaiti pieaugušos!

Jums šodien
Pestītājs ir
dzimis.
Lūkas 2:11

Māci man ticēt

Māci man ticēt, Kungs!
 Māci man lūgt!
 Bērnišķi ticēt un bērnišķi lūgt.
 Vai dienas saulainas,
 Vai prieka dzīvē maz —
 Sirds lai Tev uzticas:
 Māci man lūgt!

Māci man ticēt, Kungs,
 Māci man lūgt!
 Dzīvo!, kā vēlies Tu: māci man lūgt!
 Dod gaismu tumsībā,
 Ved ceļā pareizā,
 Sniedz roku palīgā!
 Māci man lūgt!

B. Ramsey
 Tulkoājs nezināms

LŪGŠANA

Mīļais Dievs!

Palīdzi _____ mācīties
 par Tevi. Stāvi klāt _____
 kad _____ aug ikdienas ar
 dziesmām, smiekliem, asarām un
 smaidiem.

Paldies par to, ka Tu mīli
 _____. Palīdzi _____
 mīlēt citus cilvēkus.

Amen.

MĒSUS TĒICA : "Tāpēc jums būstā lūgt:

MŪSU TĒVS DEBESĪS!

SVĒTĪTS LAI TOP TAVS VĀRDS.

LAI NĀK TAVA VALSTĪBA.

**TAVS PRĀTS LAI NOTIEK KĀ
DEBESĪS, TĀ ARĪ VIRS ZEMĒS.**

**MŪSU DIENIŠĶO MAIZI DOD
MUMS ŠODIEN.**

**UN PIEDODI MUMS MŪSU
PARĀDUS, KĀ ARĪ MĒS
PIEDODAM SAVIEM PARĀD-
NIEKIEM.**

**UN NEIEVED MŪS KARDINĀ-
ŠANĀ, BET ATPESTĪ MŪS NO
ĻAUNA.**

**JO TEV PIEDER VALSTĪBA,
SPĒKS UN GODS MŪŽĪGI.**

A M E N.

Šī Tēvreizes lūgšana atrodas Mateja ev.6:9-13.

AUSTRUMU GUDRIE APCIEMO JĒZU

Mateja ev. 2:1-12

Tālā austrumu zemē dzīvoja gudri vīri. Viņi pētīja zvaigznes. Kad debesis atspīdēja jauna zvaigzne, viņi teica: „Dievs pavēsta, ka ir piedzimis jauns ķēniņš. Iesim un nesīsim Viņam dāvanas.”

Gudrie vīri devās ceļā. Viņi ņēma līdzī dārgas mantas, ko dāvināt Jēzum. Zvaigzne, ko tie bija redzējuši, rādīja viņiem ceļu. Viņi nonāca Betlemē pie silties. Tur viņi noietās ceļos un Jēzu pielūdza.

Gudrie vīri ļoti priecājās par mazo Jēzu. Viņi dāvināja Jēzum zeltu, virāku un mirres.

(Dāvanas Jēzum, 49. lpp. Bībeles stāstos.)

SPĒLĒSIM KAMIEĻUS! (Kustību pantīņš)

Mēs esam lieli kamieļi, kas soļo karstā tuksnesī —

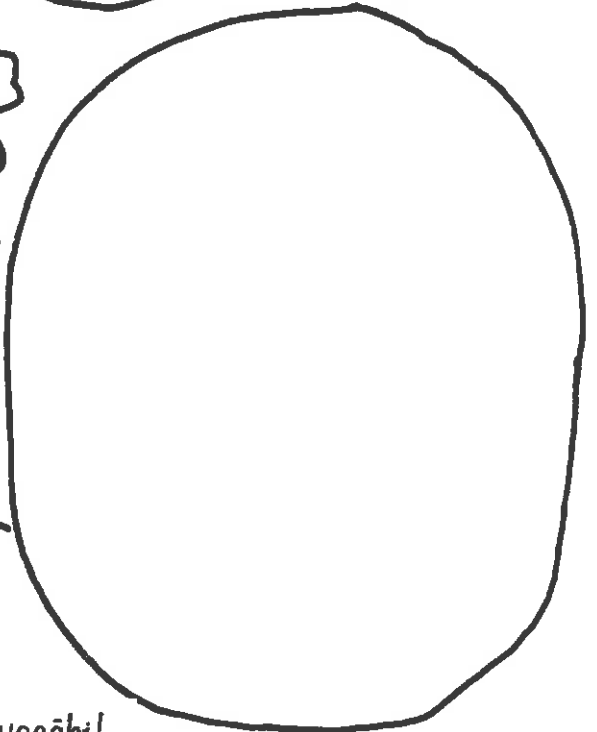
Klip-klap, klip-klap, klip-klap, klip.

Mēs svešu tautu ķēniņus pie Jēzus bērna atnesam.

Klip-klap, klip-klap, klip-klap, klip.

Austrumu gudrie dzīvoja svešā zemē. Viņi runāja savu valodu. Viņi gērbās pēc savām parašām. Bet arī viņiem Dievs pavēstīja par Kristus piedzimšanu.

Apskati šos zīmējumus! Te attēloti ļaudis, kas dzīvo dažādās zemēs. Apvelc apli zīmējumiem, kurā attēloti cilvēki, kuriem Dievs sūtīja Jēzu! Tukšā apli uzzīmē pats sevi! Dievs sūtīja Jēzu arī tev.

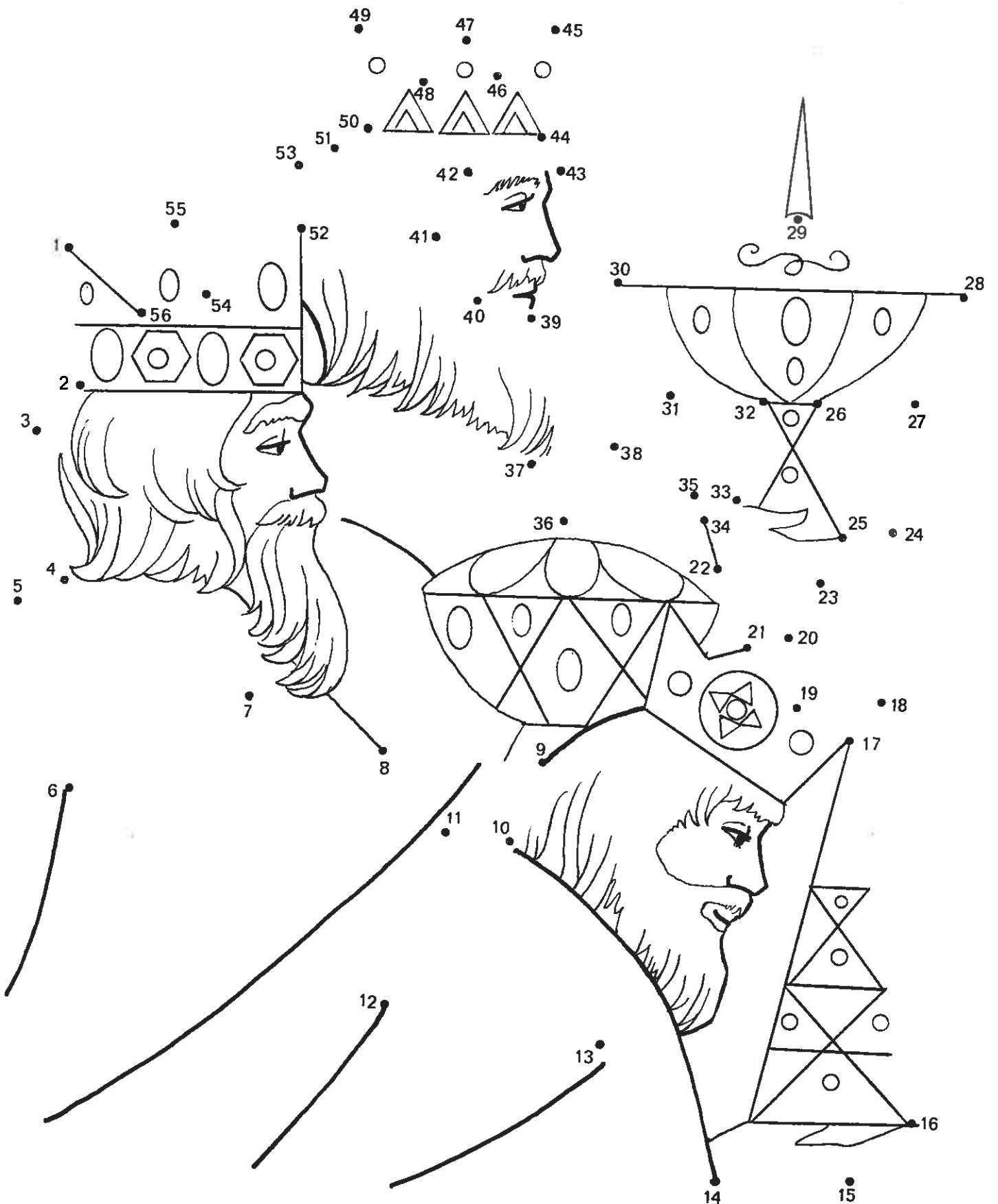
Mīļie vecāki!

Klausoties stāstu par austrumu gudrajiem, esam paraduši domāt par zvaigzni. Tas ir interesants temats, bet zvaigzne tikai norāda stāsta dziļāko nozīmi, ka Dievs sūtīja Jēzu par Pestītāju un Kēniņu visām tautām un zemēm. To mācīsim bērniem.

Mēs nepiederam jūdu tautai. Tomēr Dievs sūtījis Jēzu arī mums. Pateicamies šo stāstu arī savu bērnu. Priecāties par labo vēsti. Jēzus nāca pasaulē izglābt un pestīt mūs visus.

Jums šodien
Pestītājs dzimis,
kas ir Kristus,
tas Kungs.

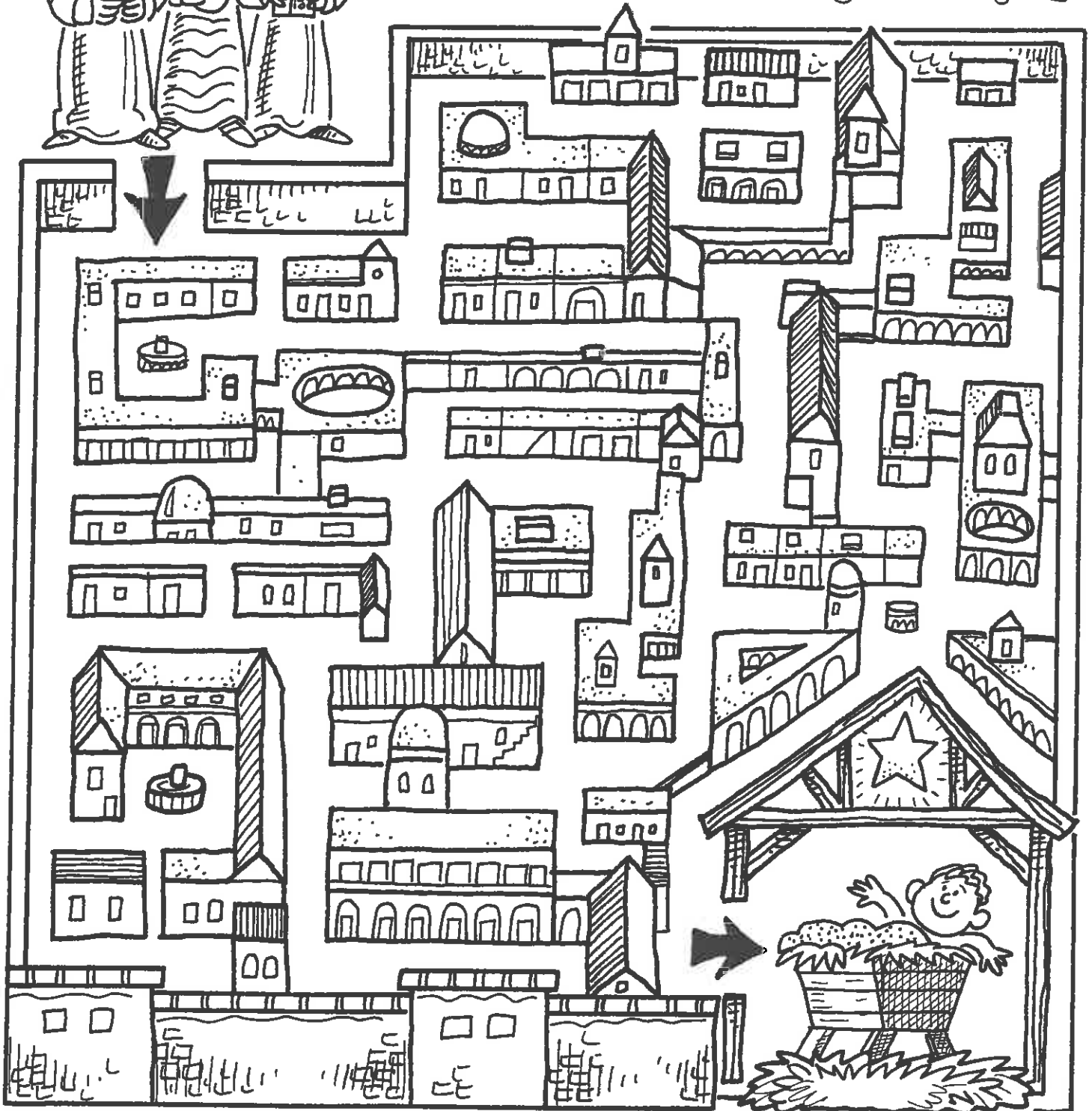
Savienu skaitļus! Izkrāso! Pabeidz teikumus!

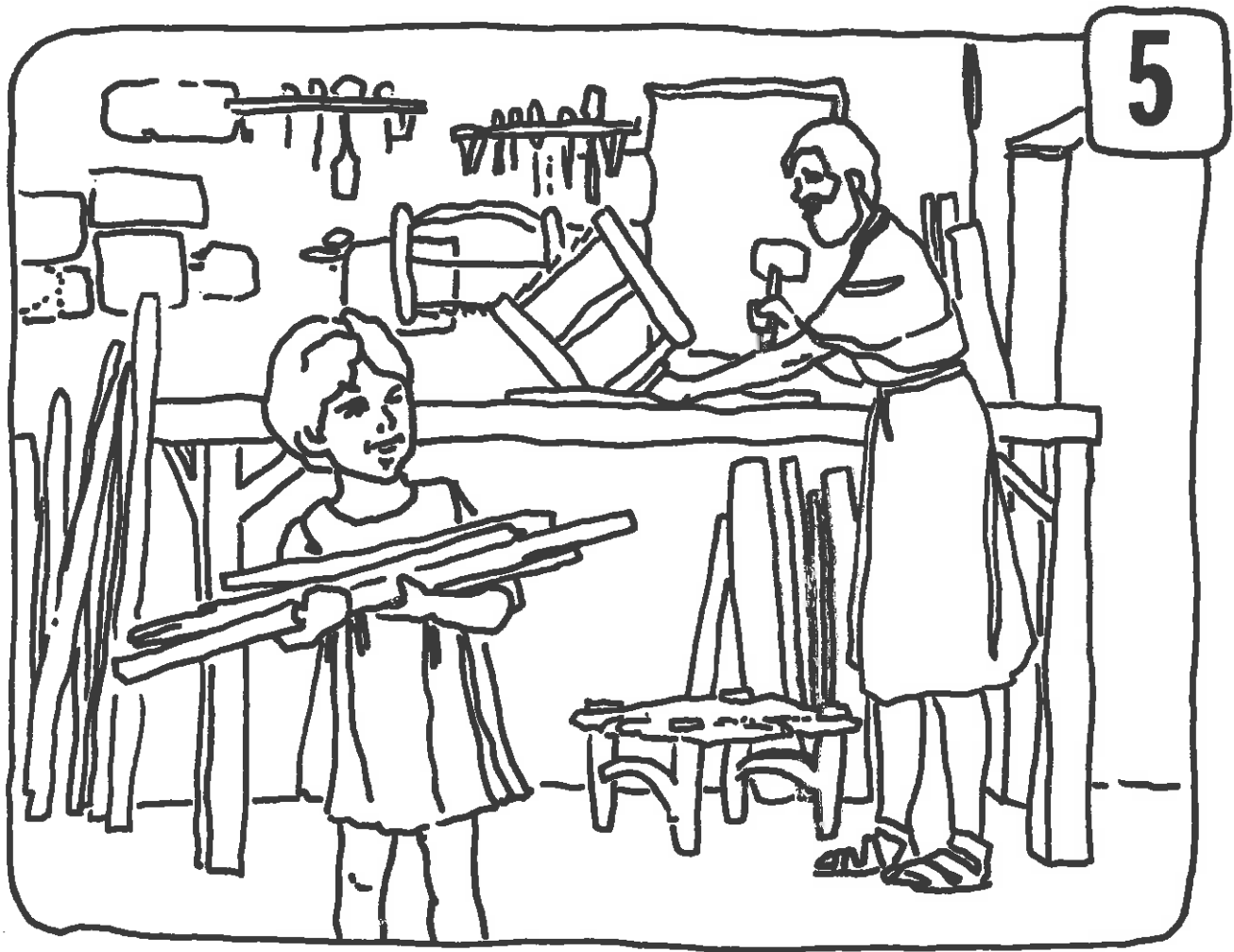

Šie ir trīs _____ . Viņi nāk ap-
 sveikt _____ . Gudrie nes Jēzum
 _____ . Ko tie dārumi dāvināsi?

Atrodi JĒZUS bērniņu!

Patīdzi gudrajiem atrast
Jēzus bērniņu. Ceļo par Betlēmes
ielām līdz kūtij.
Lasi stāstu 2 Mateja evaņģēlijā.

KĀ JĒZUS PIEAUGA

Lūkas ev. 2:40

Jēzus auga. Viņš izauga par lielu zēnu. Viņš gāja skolā un mācījās Dieva Vārdu. Mājās viņš palīdzēja Jāzepam galdnieka darbos. Viņš iemācījās gatavot mēbeles un citas lietas. Viņš arī palīdzēja savai mātei apkopt māju un gatavot ēdienu.

Marija un Jāzeps mācīja Jēzu lūgt Dievu. Katru nedēļu viņi veda Jēzu uz baznīcu. Tur viņš dzirdēja cilvēkus lasām Bībeli. Viņš klausījās mācības par Dievu. Jēzus vēlējās kļūt par mācītāju un stāstīt cilvēkiem par Dievu.

Dievs palīdzēja Jēzum izaugt. Dievs iemācīja viņu kalpot citiem cilvēkiem. Jēzus kļuva ne tikai lielāks un stiprāks, bet arī gudrāks.

Mīlie vecāki! ~~~~~

Augšanas brīnums iepiecinā bērnus. Viņi prasa par to daudz jautājumu. Ierosiniet viņus dalīties ar jums. Ievērojiet notikumus, kas norāda bērna pieaugšanu augumā, zināšanās un gudrībā. Uzslavējiet viņu centienus mācīties. Atgādiniet, ka Dievs gādā par mums, lai mēs visi vienmēr augtu un mācītos. Augšana ir Dieva dāvana.

Dievs palīdz tev augt. Viņš palīdz mums visiem mācīties.
 Tabulā atzīmē, ko tu esi iemācījies!
 Atceries, ka Dievs tev palīdzēs mācīties vēl un vēl.

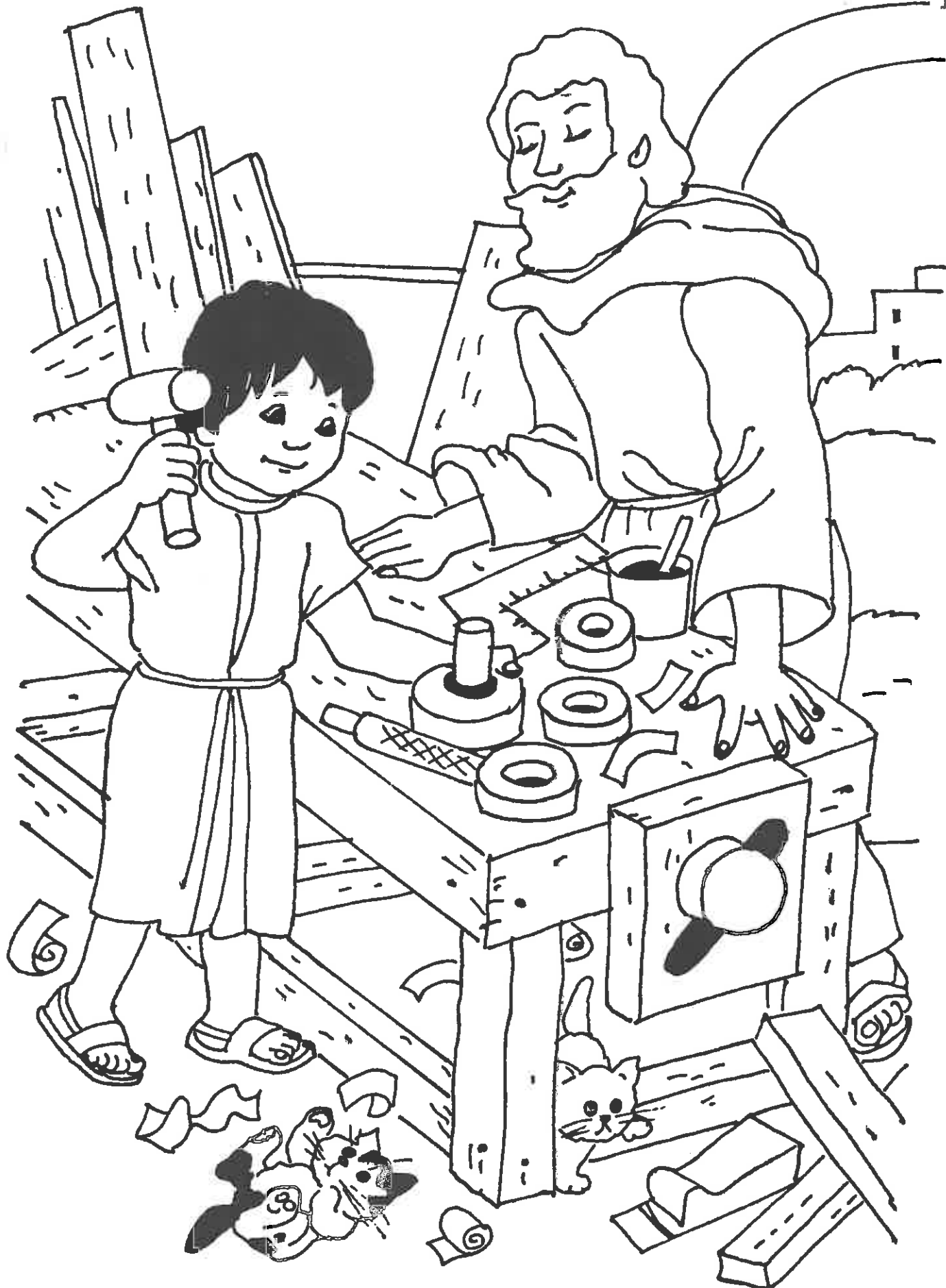
KO ES PROTU IZDARĪT?	Vienmēr	Reizēm	Vēl nē
Tīrīt zobus 			
Sasukāt matus 			
Sasiet kurpju auklas 			
Izslaucīt grīdu 			
Uzrakstīt savu vārdu 			

LIELS, MAZS, VIDUVĒJS...

M. H. Frost

Bi-ju reiz mazs, esmu nu liels, augu lielāks es vēl arvien'.

Liels, mazs, vi-du-vējs! Die-va rokās ik-dien'.

JĒZUS BĒRNS AUGA NĀCARETĒ UN PALĪDZĒJA JĀZEPAM, KAS BIJA GALDNIĒKS.

ARĪ TU, PRASOT JAUTĀJUMUS, MĀCIES UN PIENEMIES GUDRĪBĀ. DAUDZUS TAVUS JAUTĀJUMUS DIEVS TIKAI VAR ATBILDĒT. LASI VIŅA VĀRDUS BĪBELĒ, PRASI VIŅAM VISU SAVĀS LŪGŠANĀS UN TAD, AR ATVĒRTU SIRDĪ, KLAUSIES – JO KRISTUS ATBILD KATRU MŪSU LŪGŠANU PĒC SAVA PRĀTA UN SAVĀ GUDRĪBĀ.

JĒZUS DIEVNAMĀ

Lūkas ev. 2:42-52

Kad Jēzus bija divpadsmit gadus vecs, viņš gāja vecākiem līdz uz lielo dievnamu Jeruzālemē. Bija Lieldienu svētki un dievnamā (templī) pulcējās daudz ļaužu. Tie visi klausījās Dieva vārdu un dziedāja slavas dziesmas.

Arī Jēzum patika dziedāt un klausīties par Dievu. Jēzum tik ļoti patika Dievnamā, ka viņš tur palika sarunājoties ar mācītājiem. Tie bija pārsteigti par Jēzus zināšanām.

Jāzeps un Marija nezināja, kur Jēzus palicis. Viņi gāja zēnu meklēt. Pēc trim dienām viņi atrada Jēzu templī. Marija gribēja Jēzu norāt par nepaklausību, bet viņš teica:

„Kam jūs esat mani meklējuši? Vai jūs nezinājāt, ka man jādarbojas sava Tēva lietās? ”

Pēc tam Jēzus gāja uz mājām kopā ar Jāzepu un Mariju.

(Jēzus dievnamā — 53. lpp. Bībeles stāstos un Jēzus iet uz dievnamu 8. lpp. Stāstos par Jēzu.)

Zīmējumos parādīts, kā Jēzus mācījās. Vai arī tu tā mācies?
Iezīmē apli smaidu, ja zīmējums attiecas arī uz tevi!

Jēzus klausījās
Bībeles stāstus.

Jēzus prasīja jautā-
jumus par Dievu.

Jēzus lūdza, lai
Dievs palīdz.

Jēzus vēroja un
mācījās darbus.

MĀCIES, KĀ JĒZUS MĀCIJĀS!

Augdams Jēzus daudz iemācījās. Arī tu vari daudz iemācīties. Dievs palīdz mums visiem mācīties. Viņš palīdzēs arī tev. Šodien iemācies uzrakstīt Jēzus vārdu. Iemācies izlasīt Jēzus vārdu. Saskaiti, cik vietās pieminēts Jēzus vārds? Pasvīturo Jēzus vārdu!

Mīlie vecāki!

Ģimenes svētkriži bija neatņemama daļa no ikdienas dzīves Jēzus bērnībā. Sādi križi ir svarīgi arī jūsu ģimenē. Skolā mācītās dziesmas un lūgšanas ir nodarīgi ierosinājumi svētkrižu pārdomām. Pēc maltītēm, vai pirms gulētiešanas, ir piemēroti križi pārņūnām ar bērnēm. Runājiet par Dievu un ar Dievu lūgšanās. Jūsu bērns piesavināsies lūgšanas tikumu, tāpat kā to darīja Jēzus savā bērnībā.

VIŅŠ NETĒRĒJA LAIKU, BET PRASĪJA LABUS
JAUTĀJUMUS RAKSTU MĀCĪTĀJIEM. VISI
BRĪNĪJĀS PAR VIŅA SAPRAŠANU UN ATBILDĒM.

DZĪVNIĒKO

Atrodi paslēptos dzīvnieku nosaukumus mīklā!

LĀCIS

2.Samuēla 17:8

ZIVS

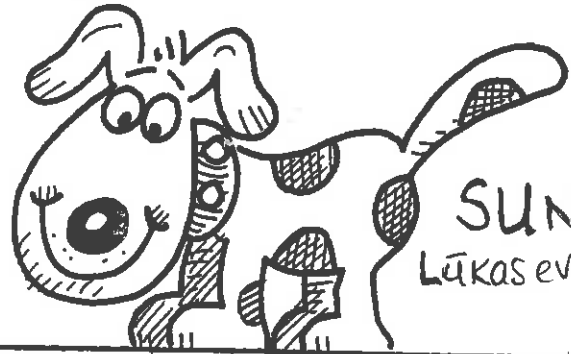
Mateja ev. 17:27

LAPSA

Nechemijas 4:3

PELE

3.Mozus 11:29

SUNS

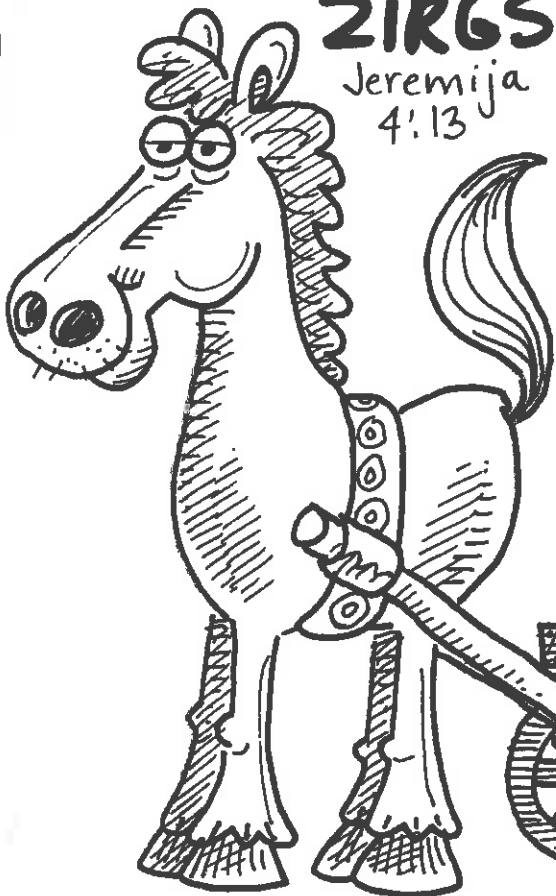
Lūkas ev. 16:7

CŪKA

Marka ev. 5:13

ZIRGS

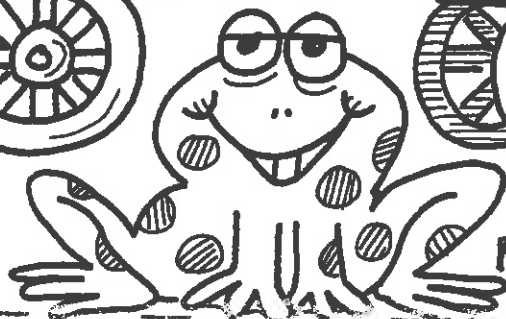
Jeremija 4:13

M	R	Z	S	L	A	P	S	A	I
A	B	Z	I	R	G	S	D	Z	O
P	E	L	E	E	S	L	Z	A	I
T	R	D	F	R	U	S	U	N	S
A	I	R	L	Ā	C	I	S	H	E
B	L	A	U	V	A	C	R	O	P
O	M	R	D	E	V	A	R	D	E
T	Z	I	V	S	C	G	I	S	K
C	Ū	K	A	T	V	L	N	Z	R

LAUVA

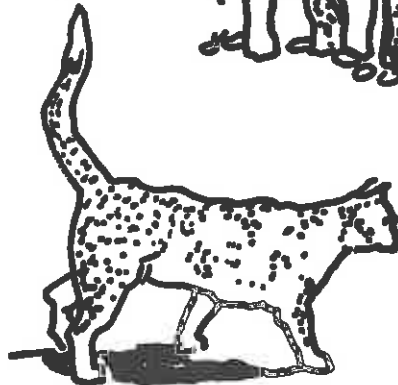
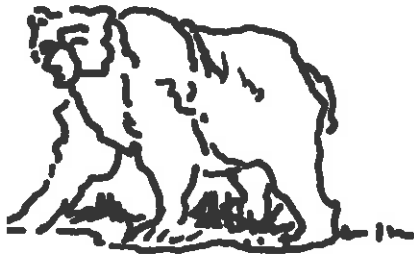
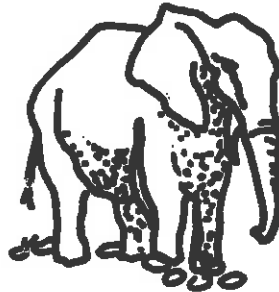
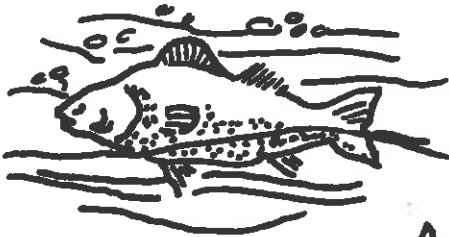
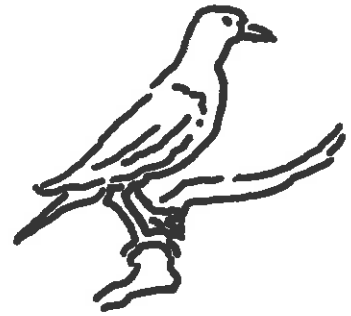
Ījaba 4:10

VARDE

Psalms 78:45

Apskati zīmējumus! Nosauc, kas tur uzzīmēts!
 Kas prot lēkāt? Kas prot grāmatu lasīt?
 Kuņš prot peldēt? Kuņš prot lidot?
 Kam patīk sēdēt klēpī? Pasaki, ko ir
 Dievs radījis. Pasaki, kuŗu Jēzus
 milē visvairāk?

ROTAĻA no A. Voitkus Labais gans.

Sastāsimies aplī un klausīsimies dziesmiņu, kā Jēzus izauga liels.

Lūk, šūpultīti dus Bērniņš Jēzus — mazs un kluss.

(Rāda ar rokām, cik Jēzus bija mazs; visi notupstās.)

Bet ar katru gadu tas vienmēr lielāks paaugās.

(Visi pieceļas no pietupiena, rādot, ka Jēzus audzis lielāks.)

Mātei darbos palīdzēja, rotaļās ar bērniem skrēja.

(Rokās saķērušies, bērni skrien aplī vienreiz riņķī.)

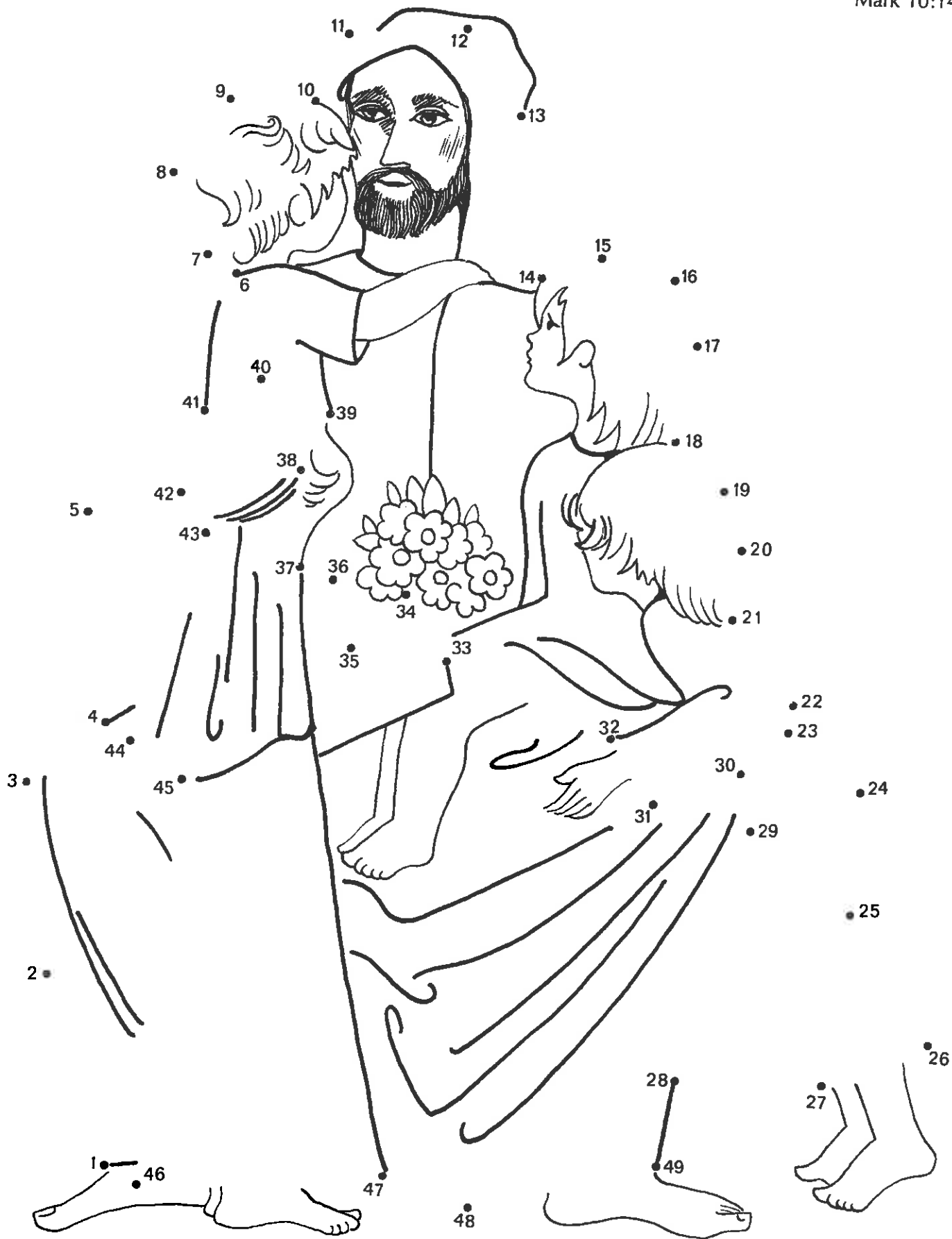
Vienmēr paklausīgs Viņš bija, nerātņības nedarīja.

(Aplis rimti soļo.)

Mīļais Jēzu, tu to vari: mūs par labiem bērniem dari.

(Visi apstājas un saliek rokas lūgšanā.)

Jēzus sacīja:
 Laidiet bērniņus
 pie manis

----- mīlēja mazos bērņus.

JĒZUS UN BĒRNI

Jēzus svēta bērnus jo Viņš
tos mīl. Atradi visas paslēptās
sirdis bildē (35)!

PAZUDUŠAIS JĒRS

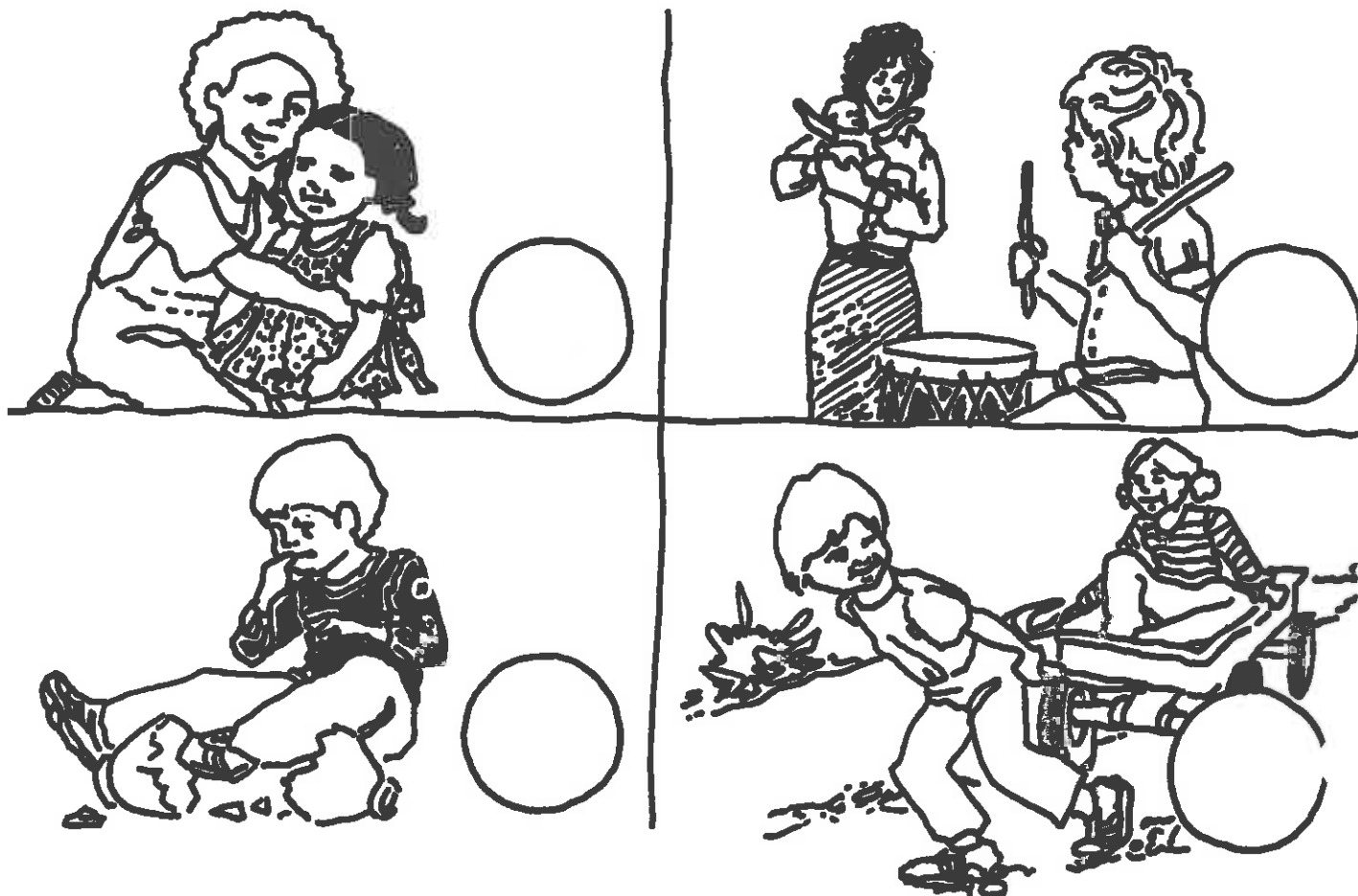
Jēzus stāstīja līdzību par pazudušo avi. Mazu avi (aitu) sauc par jēriņu. Reiz kāds jēriņš bija nepaklausīgs. Tas aizklīda projām no gana un ganāmpulka. Jēriņš nomaldījās un nezināja, kā tikt atpakaļ pie citām aitām. Jēriņš bija nomaldījies.

Kad gans ieraudzīja, ka jēriņš nebija pie citām aitām, viņš gāja meklēt pazudušo. Viņš meklēja pa kalniem un gar upes lejām. Gans meklēja pazudušo jēriņu starp klintīm un asajiem ērkšķu krūmiem. Beidzot gans sadzirda bēdīgu blēšanu. „Bē-bē,” teica jēriņš. Gans apskatījās apkārt un ieraudzīja savu pazudušo jēriņu. Gans priecājās. Viņš uzcēla jēriņu uz pleciem un aiznesa mājās. „Esmu atradis savu pazudušo avi”, viņš sauca, „priecāsimies!”

Tad Jēzus teica ļaudīm. „Tāpat kā gans mīl savas avis, tā arī Dievs mīl visus cilvēkus.”

Ļaudīm patika stāsts par pazudušo jēriņu. Viņiem vēl vairāk patika ziņa, ka Dievs tos mīl. Tā Jēzus izskaidroja Dieva mīlestību.

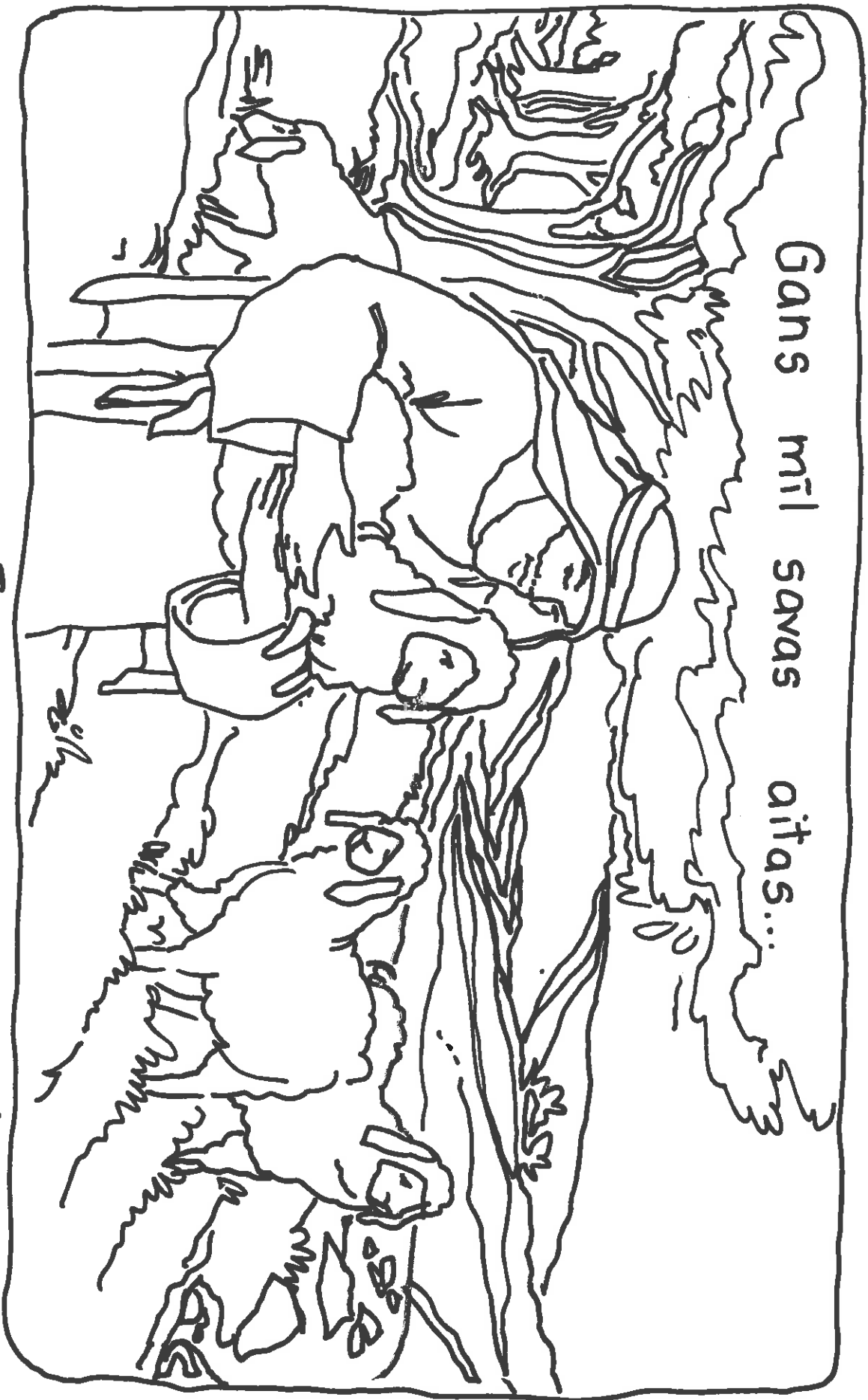
Apskati uzmanīgi zīmējumus! Izskaidro, ko bērni tur dara? Padomā, vai Jēzum patīk tas, ko šie bērni dara. Iezīmē apli, gana nūju ja Jēzum patīk notēlotais darbs!

Vai tu iezīmēji nūju visos apļos? Arī kad bērni izdara blēņas vai neklausā, Jēzus joprojām tos mīl. Viņš ir labais Gans, kas mīl savas avis.

Jēzus sacīja:
Laidiet bērniņus
pie manis

Kristus jēriņš esmu es
un no sirds un dvēseles
Priecājos par savu Ganu,
Kas dod bērnam sargāšanu,
Mani vārdā pazīdams,
Mani saukdams svētīdams.
Dz. g. 294

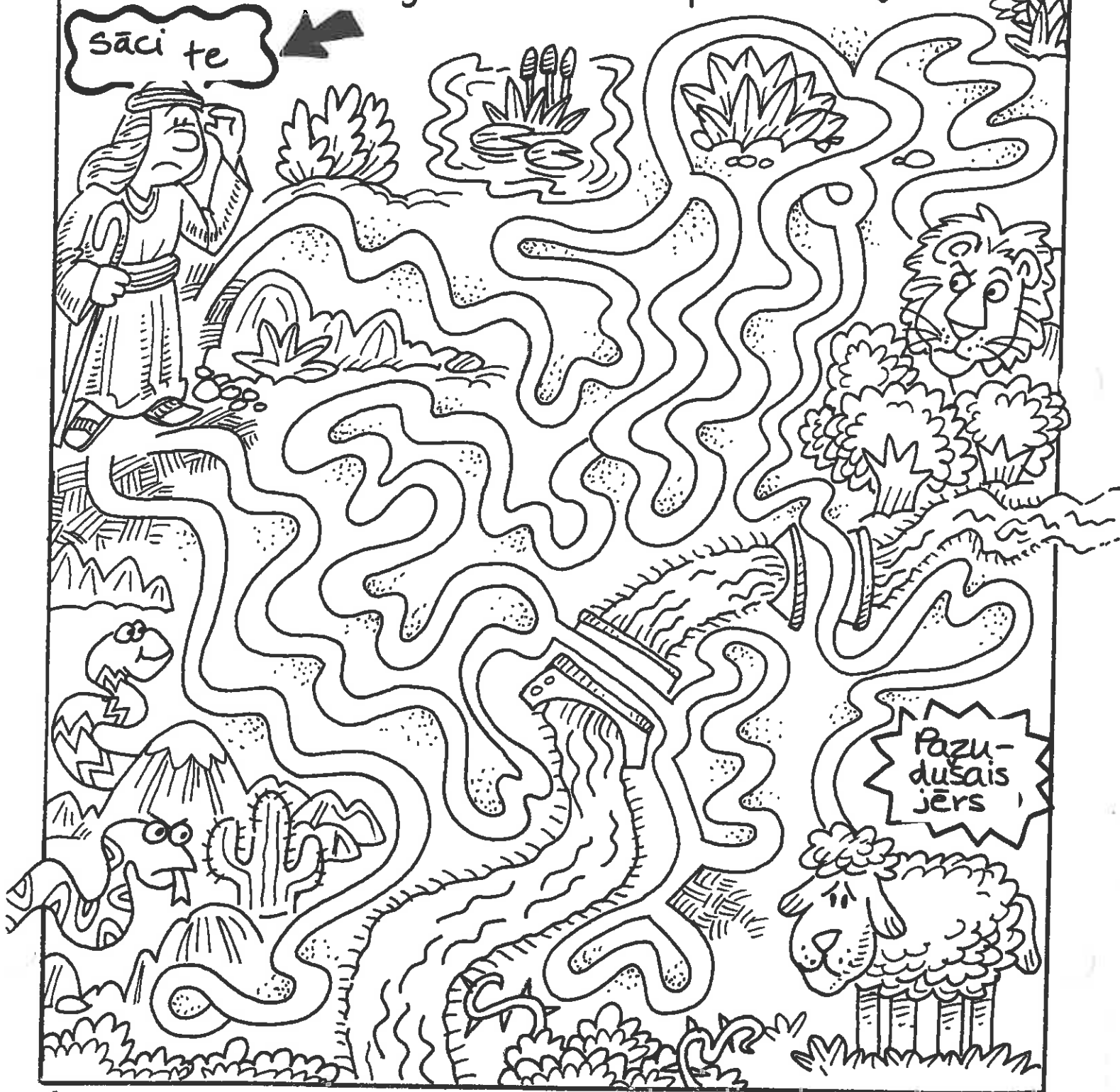

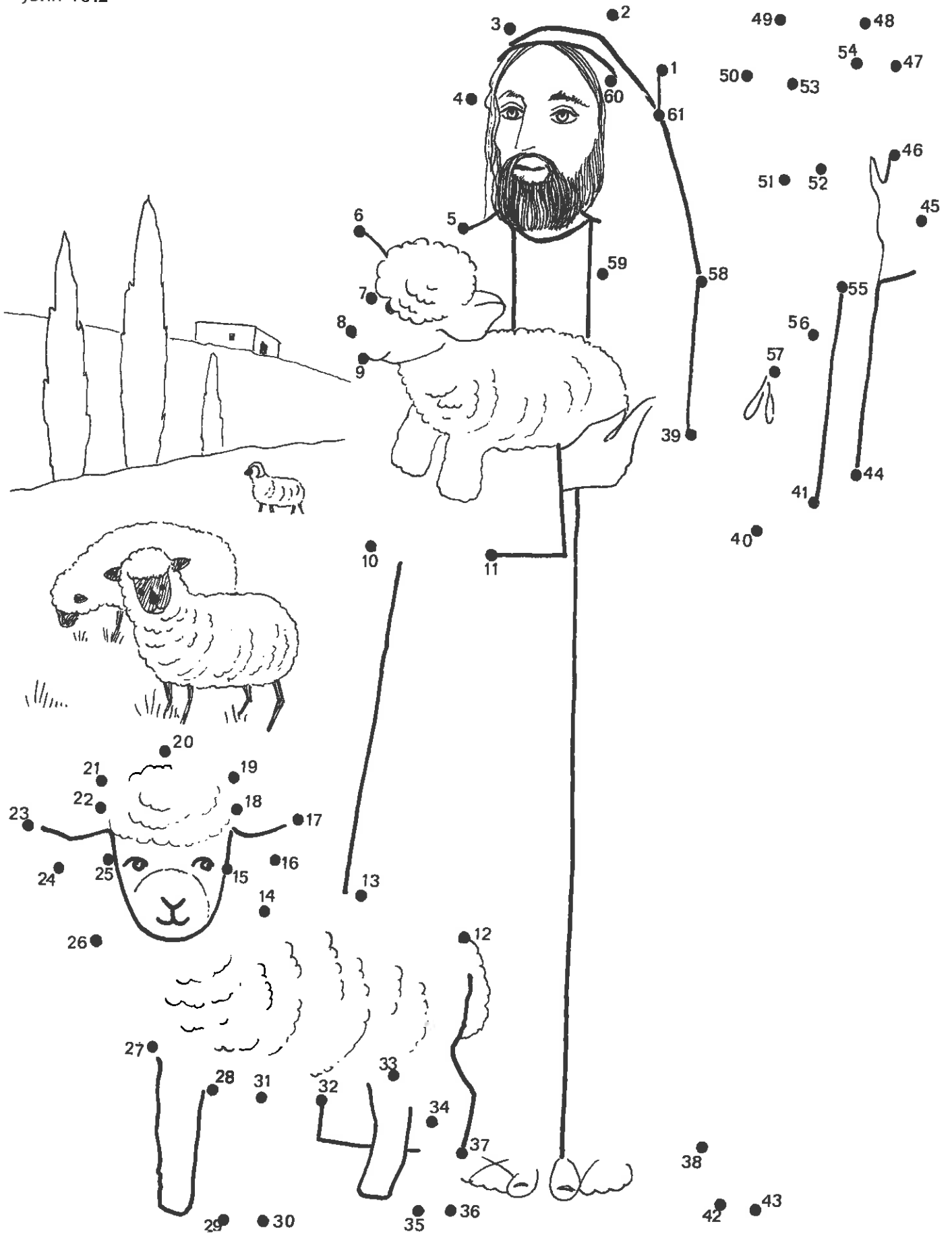
Gans mil savas aitas...

Jēzus mīl mani!

PAZUDUŠAIS JĒRS.

Jāņa ev. 10:11 Jēzus saka, ka Viņš ir Labais Gans. Mateja ev. 18:12-14 Jēzus stāsta par ganu kas meklē pazudušo jēriņu. Vai tu vari palīdzēt ganam atrast pazudušo jēru?

✓ Seit ir _____ ar ganāmo pulku.

PUKES UN PUTNI

Mateja ev. 6:25-30

„Skatāties uz putniem gaisā,” teica Jēzus. „Ne tie sēj, ne tie plauj, ne tie sakrāj šķūņos. Tomēr tiem pietiek ko ēst. Dievs gādā par putniem. Vēl vairāk, Dievs gādā par cilvēkiem.”

„Skaties uz puķēm laukā,” turpināja Jēzus. „Ne tās vērpj, ne tās šuj. Dievs viņas brīnišķīgi apģērbj. Jūs redzat, kā Dievs gādā par tām.”

Ja Dievs gādā par putniem un puķēm, Viņš gādās arī par saviem bērniem. Jūs, bērni, esat mīļāki un vērtīgāki par putniem un puķēm.

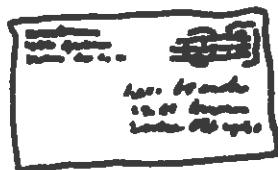
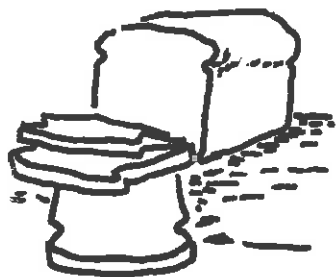
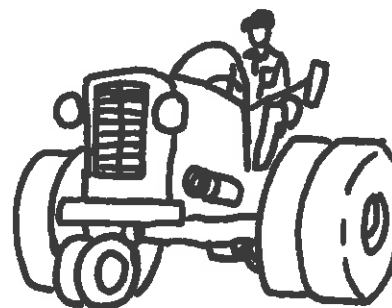
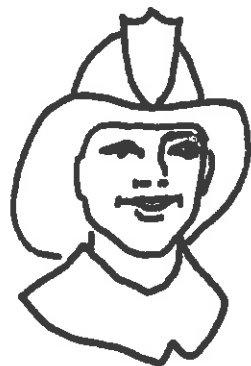
Dievs zina, ka bērniem vajaga ēdiena un apģērba. Viņš zina, ka bērniem vajadzīgas mājas. Zina, ka vajaga vecāku, kas bērnus mīl. Dievs dod mums visu, jo Dievs mūs mīl.

Viņš gādā
par jums.
I Pēterā 5:7

Mīlie vecāki!

Aplūkojiet kopā ar savu bērnu zīmējumus šini un nākamajā lapā. Pāhnunājiet šos zīmējumus. Bērni sapņotīs, ka vecāki ir Dieva sūtīti gādnieki par bērnu. Izskaidrojiet bērnam, ka arī citi cilvēki gādā un palīdz bērnam.

Dievs dod bērniem vecākus. Viņš sūta arī citus cilvēkus, kas mums var palīdzēt. Apvelc apli katram cilvēkam šini zīmējumā. Savieno šo apli ar to zīmējumu, kuram šis cilvēks var palīdzēt!

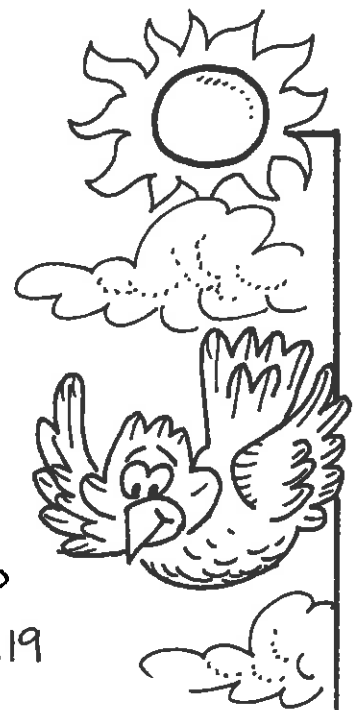

Ko putniņš nes saviem bērniem? Kas radīja tārpīņus?

PUTNI!

9 putni ir paslēpušies
putnu mājā. Vai tu vari
tos atrast?

STĀRKĪS

3.Mozus 11:19

VANAGS

Ījaba 39:26

KAIJA

3.Mozus 11:16

ĒRGLIS

Jesajas 34:15

DZĒRVE

Jesajas 38:14

KRAUKLIS

1.Mozus 8:7

VISTA

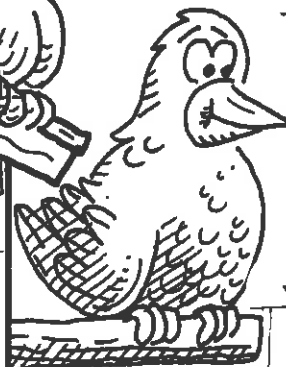
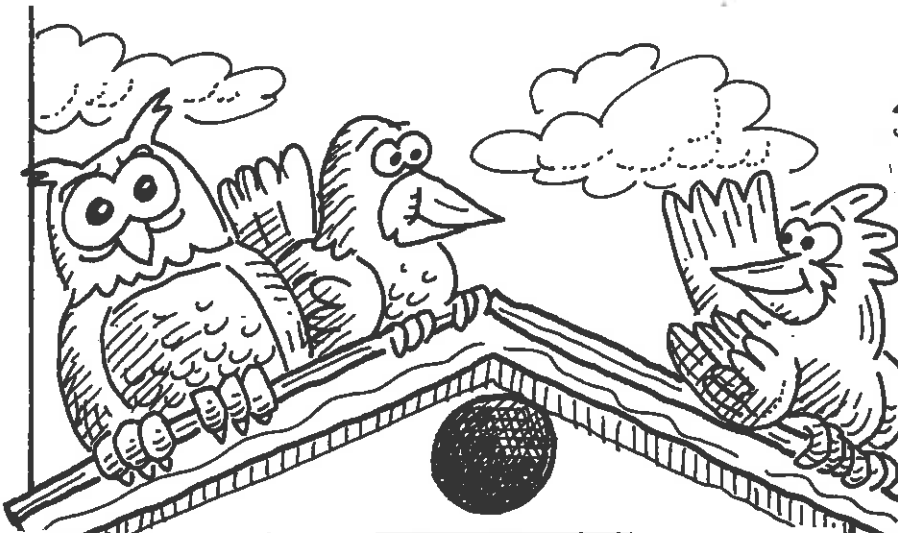
Lūkas ev. 13:34

PŪCE

3.Mozus 11:17

BALODIS

1.Mozus 15:9

V	Ē	R	G	L	I	S	Ā	P
B	A	D	E	S	P	Ū	C	E
S	K	R	A	U	K	L	I	S
V	I	S	T	A	L	Ā	P	I
S	U	B	A	L	O	D	I	S
Z	V	A	N	A	G	S	O	D
G	A	C	I	K	A	I	J	A
D	Z	Ē	R	V	E	D	I	N
K	Ū	P	L	E	M	U	N	O
R	O	S	T	Ā	R	Ķ	I	S

Atšifrē šos vārdus! (Mateja ev. 6 nodaļā)

Šifrs:

●	▼	★	≡	△	☄	□	♥	⋯	⊕	⊗	⊗	⊗	⊗	→	○	●		*	☄	⊕	⊕
A	B	D	E	E	G	I	C	K	K	L	M	N	O	P	R	S	T	U	V	Z	

*	⊕	●	☄	♥	☄	♥	△	*

⊕	⊕

●	⊕	☄	→	♥	△	⊗

□	●	♥	*	▼

⊗	▼	⋯	●	♥	☄	♥	△	*

→	○

●	⊕	⊗	☄	⊗

□	●	⊕	⊕	▼

≡	△	★	△	*	⊕

☄	☄	☺	*

●	●		

☺	♥	*	♥	△	⊗

□	▼	≡	▼

SVĒTĪGUS LIELDIENU SVĒTKUS!

Zīmējusi S. Baumanē - Zeme

Un mācekļi nogāja un darīja tā, kā Jēzus tiem bija pavēlējis.
Atveda ēzeļa māti un kumeļu, uzlika tiem savas drēbes un
sēdināja Viņu tur virsū.

Bet daudz ļaužu izklāja savas drēbes uz ceļa, citi cirta zarus
no kokiem un kaisīja tos uz ceļa.

Un kad Viņš iejāja Jeruzalemē, visa pilsēta sacēlās un sacīja:
Kas tas tāds?

Bet laudis sacīja: šis ir pravietis Jēzus no Nacaretas pilsētas
Galilejā. (Mateja ev. 21,6-11).

VĒLĒJUMS

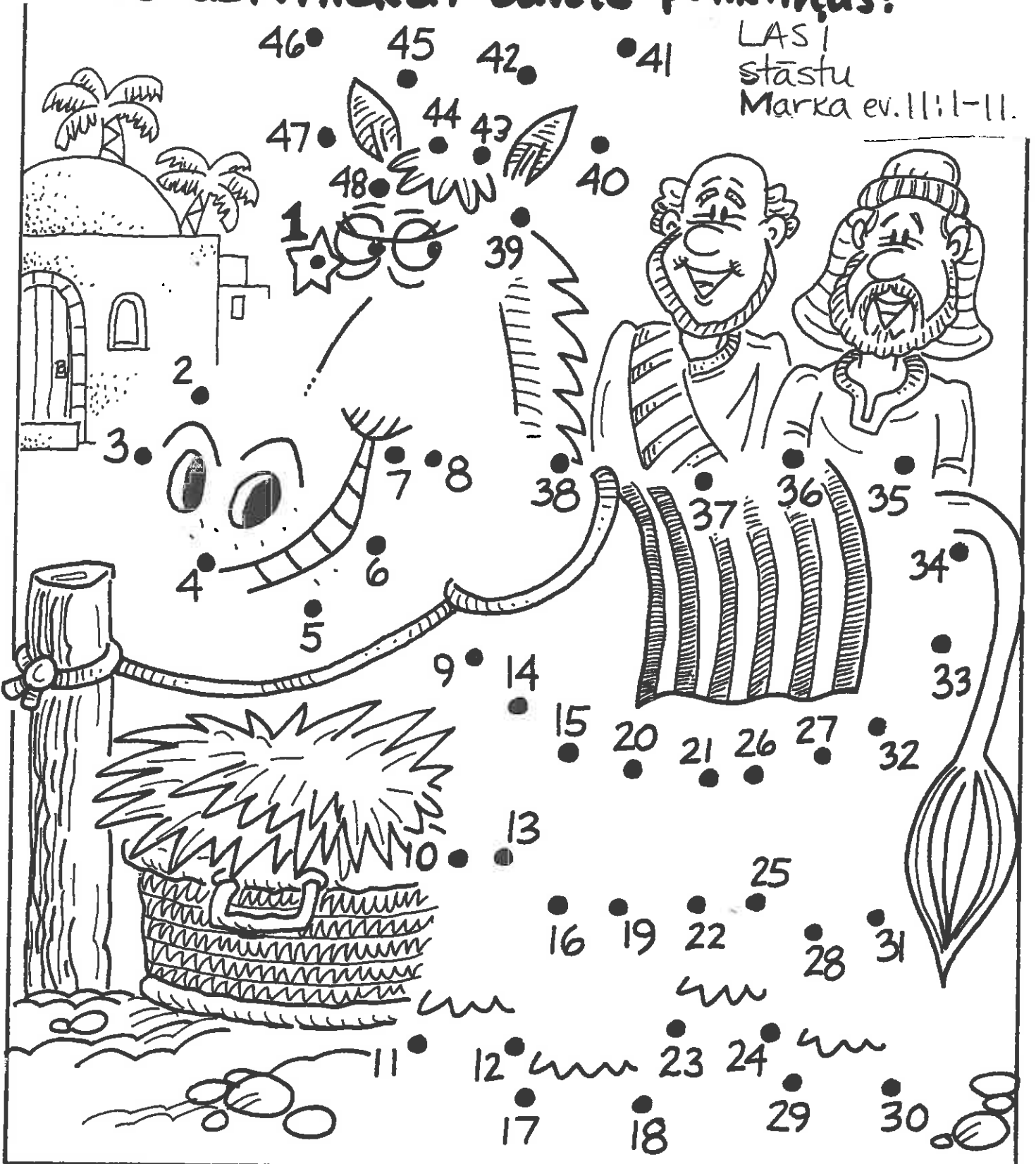
Lai ar ziema stiepjas gaŗa,
Nebūs tā bez pavasara;
Tā ir tev, kad stunda sitīs,
Dzīves slogs no pleciem kritīs.

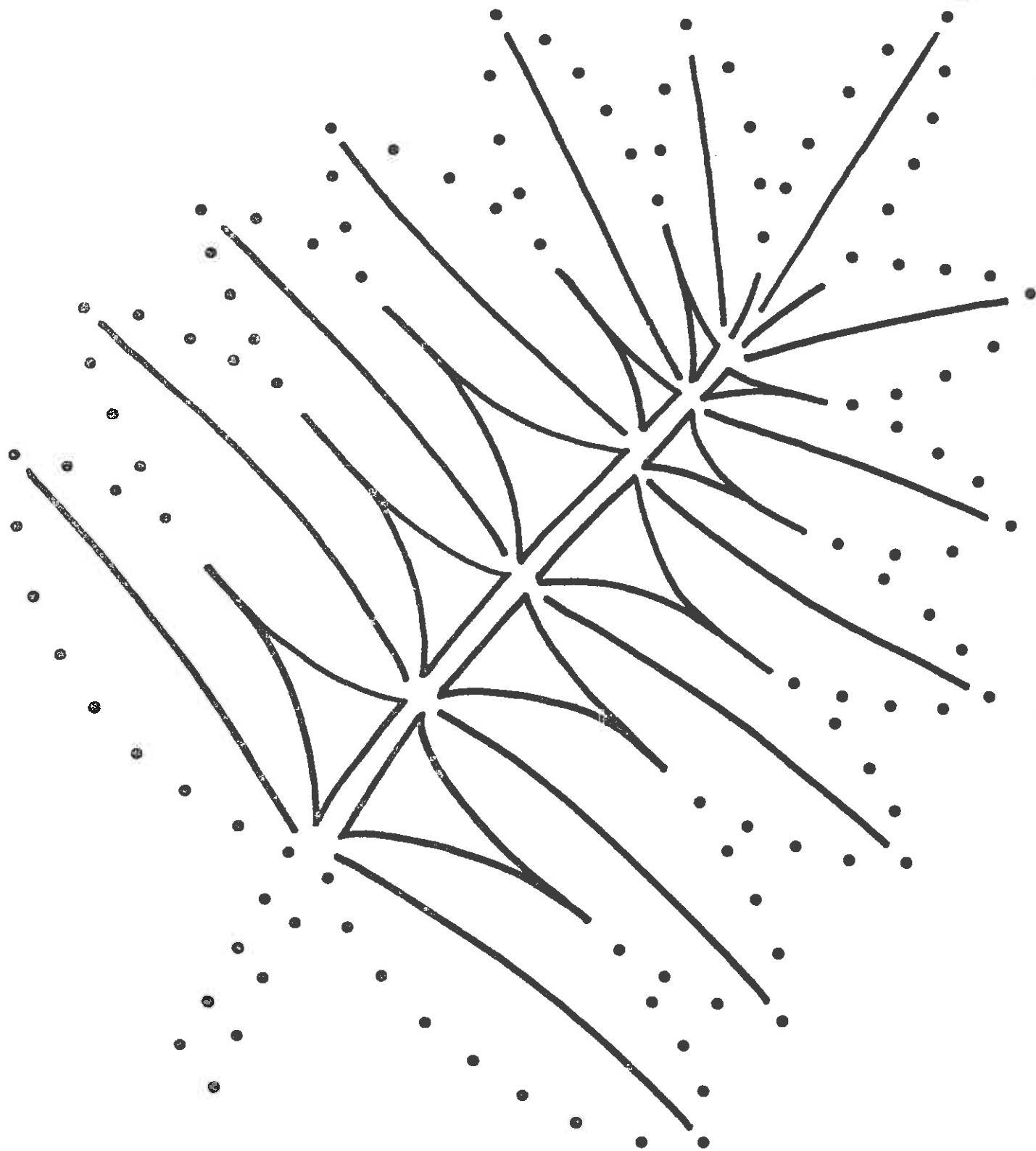
(Ludis Bērziņš)

PŪPOLU SVĒTDIENA

Jēzus sūtīja mācekļus meklēt šo dzīvnieku. Saveļc punktiņus!

LASĪ
stāstu
Marka ev. 11:1-11.

AR PALMU ZARIEM LAUDIS NOKLĀJA CELU
 PA KUŅU JĒZUS JĀJA. LATVIEŠI SAJĀ
 DIENĀ IZDAIĻO SAVAS MĀJAS AR PŪPOLIEM.
 SAVIENO PUNKTIŅUS UN IZKRĀSO
 PALMU ZARU. OTRĀ PUSĒ UZZĪMĒ PŪPOLUS!

L I E L D I E N A S - A U G Š Ā M C E L Š A N Ā S D I E N A

(Mateja ev. 28:1-10)

"Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība; kas man tic, dzīvos, ja arī tas mirs," saka Jēzus. (Jāņa ev.11:25)

JEZU GULDA KAPA

Jēzus mācekļiem un draugiem bija lielas bēdas, jo Jēzu piesita krustā. Viņš nomira. Jēzus draugi Jēzu guldīja klinītī izcirstā kapā (alā). Kapam priekšā aizvēla lielu akmeni.

Lieldienu rītā nāca eņģelis, spožs kā zibens, un novēla akmeni no kapa.

Dažas sievietes, pāpēmušas dārgas smaržas, nāca Jēzu apmeklēt. Ceļā viņas bija norūpējušās par to, kas viņām novēls lielo akmeni. Bet pie kapa

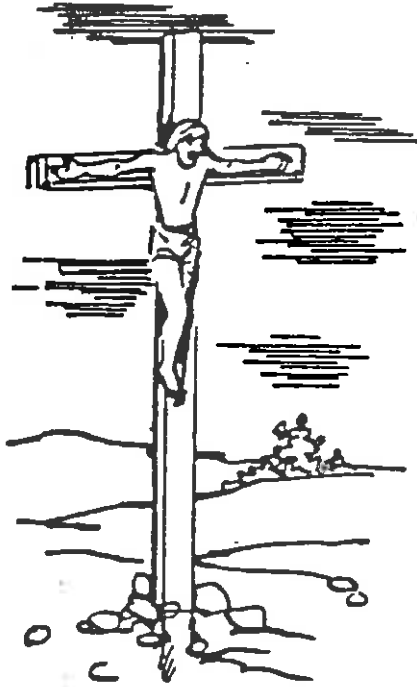
pienākušas, viņas pārsteigtas redzēja, ka akmens ir jau novelts.

Viņas iesteidzās kapā. Bet, ak, bēdas! Jēzus kapā nebija. Tur stāvēja eņģelis, ģērbies baltās drēbēs, un sacīja sievietēm:

"Nebīstieties! Jūs meklējat Jēzu no Nācaretes, ko piesita krustā. Viņa šeit nav, jo viņš ir augšāmcēlies! Ejiet, stāstiet to mācekļiem!"

Sievas iznāca no kapa un steidzās vēstīt (stāstīt) mācekļiem, ko bija redzējušas un dzirdējušas.

J Ē Z U S D Z Ī V O !

Jēzus mira par maniem grēkiem, jo viņš mani ļoti mīlēja.

Jēzus nepalika kapā. Viņš cēlās augšā un dzīvo mūžīgi.

Tādēļ lai priecīgi dziedam :

1.

Ak, tu priecīga, ak, tu svētīga
Augšāmceļšanās dienīņa !

Akmens ir vēlies,
Kristus ir cēlies,
Priecājies, priecājies, draudze !

2.

Ak, tu priecīga, ak, tu svētīga
Augšāmceļšanās dienīņa !

Nāve ir mācta,
Dzīvība sākta,
Priecājies, priecājies, draudze!

3.

Ak, tu priecīga, ak tu svētīga
Augšāmceļšanās dienīņa !

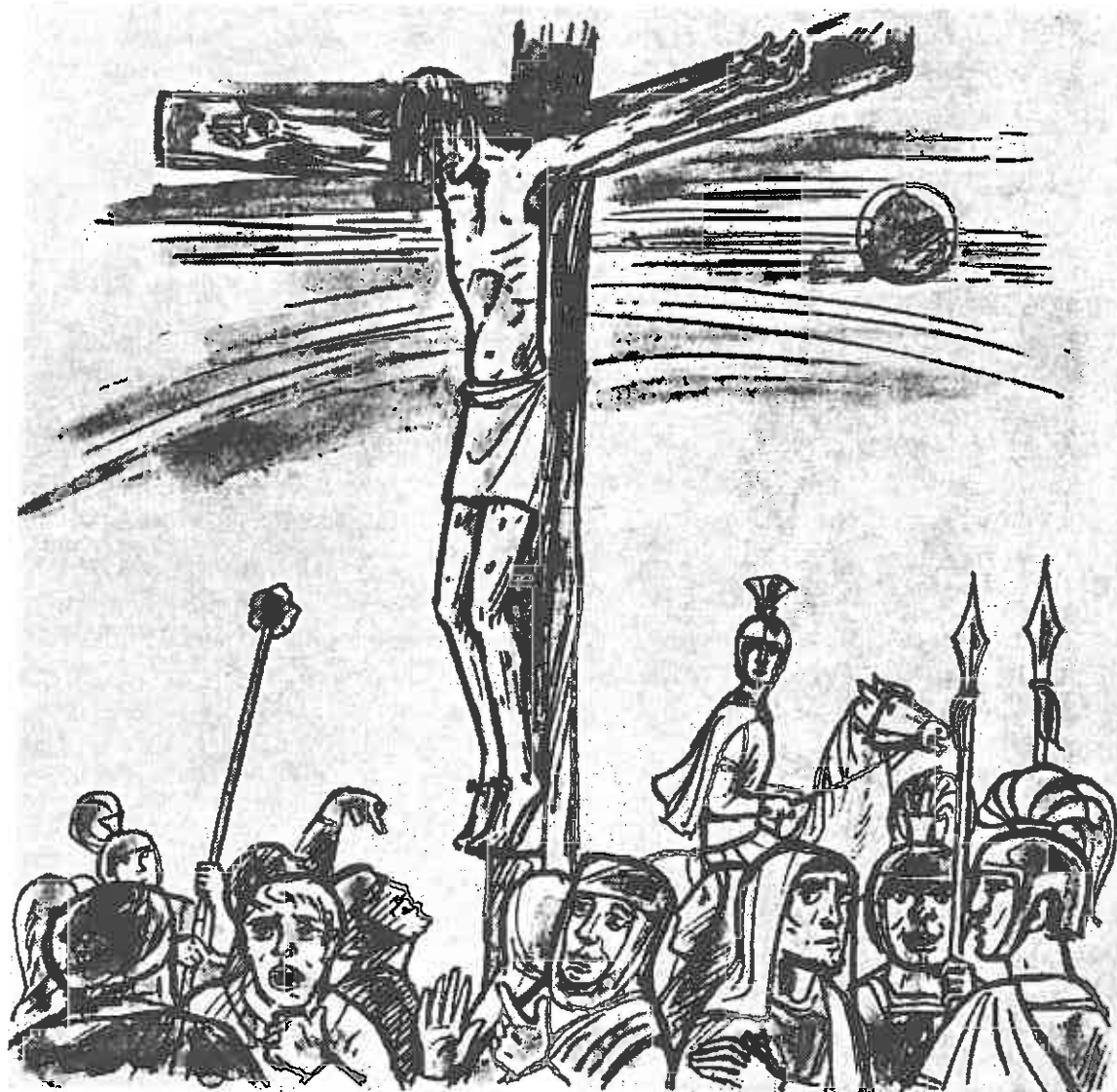
Jēzus dod spēku
Uzvarēt grēku.
Priecājies, priecājies, draudze!

"Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību." (Jāņa ev. 3:16)

J a u t ā j u m i .

1. Kāpēc Jēzus mācekļi bija nobēdājušies ?
2. Kur mirušo Jēzu guldīja ?
3. Kas novēla lielo akmeni no kapa ?
4. Ko sievas kapā neatrada ?
5. Ko eņģelis viņām teica ?
6. Ko sievas satika, no kapa iznākušas ?
7. Kāpēc Jēzus mira ?
8. Ko Jēzus ir apsolījis tiem, kas viņam tic ?

JĒZUS PIE KRUSTA

Zīmējusi Renāte Strasere

ZELTA PANTIŅŠ

(To iemācīsimies no galvas)

Bet Jēzus sacīja: “Tēvs, piedod tiem, jo tie nezina, ko tie dara.”
(Lūkas evaņģ. 23.34)

JĒZUS APSAUC VĒTRU

Mateja ev. 8:23-27

Jēzus ar mācekļiem iekāpa laivā. Viņi gribēja pārcelties uz ezera otro krastu. Jēzus bija ļoti noguris. Viņš apgūlās laivas galā un aizmiga.

Pēkšņi sacēlās vētra. Pūta stiprs vējš. Pērkons rūca un zibeņi zibeņoja. Ezerā sacēlās lieli viļņi. Tie gāzās pāri laivas malai. Laiva sāka pildīties ar ūdeni.

Mācekļi bailēs sauca Jēzu: „Kungs, palīdzi mums!, Mēs grimstam!” Jēzus pamodās un mierināja mācekļus: „Nebaidieties! Ticiet Dievam.” Tad Jēzus pacēlās, izstiepa roku pret vēju un sauca: „Klusu! Mierā!” Vējš apstājās. Viļņi norima un iestājās klusums. Ūdens virsma mirdzēja kā gluds spogulis.

Mācekļi bija pārsteigti. Pirms tam viņi nezināja, ka Jēzum bija vara apsaut vētru. Tā Jēzus parādīja, ka Dievs par savējiem gādā un palīdz tiem grūtībās.

(Jēzus apsaut vētru — 63. lpp. Bībeles stāstos.)

Paņem papīra saspraudīti vai pogu. Aiztaisi acis un ļauj tai krist uz zīmējumiem.

Apskati zīmējumu, uz kuŗa poga nokritusi. Vai tu vari iedomāties, kā jūtas bērns, kas attēlots tanī zīmējumā?

Vai tu kādreiz esi juties tāpat?

Dievs vienmēr zin, kā tu jūties. Tu vari Viņam stāstīt par savām jūtām. Viņš tevi mīl un tev palīdzēs.

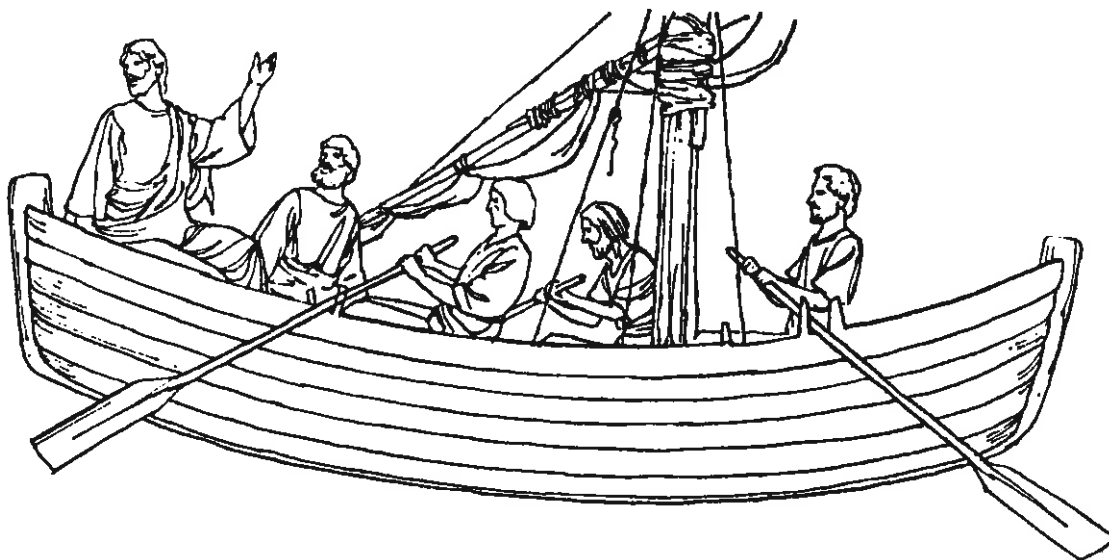
KĀ VIŅI JŪTAS?

Viņš gādā
par jums.
I Pēterā 5:7

Mīļie vecāki!

Dzīvē ir daudz par ko baidīties. Ne tikai bērni, bet arī pieaugušie baidās. Dažreiz bailēm ir iemesls, citreiz tās ir nepamatotas. Ticība Dievam palīdz pārvarēt bailes. Dievs ir ar mums bailēs un grūtībās. Mēs varam uz Viņu palūgties. Vecāki ar savu palīdzību uz Dievu dod bērniem labu priekšzīmi baiļu pārvarēšanā.

Pabeidz un izkrāso zīmējumu!
Parādi, cik rāms bija ūdens pēc vētras.

JĒZUS PAĒDINA ĻAUDIS

Mateja ev. 14:14-21

Ļaudis pulcējās ap Jēzu. Tie gribēja klausīties Jēzus stāstus un pamācības. Pienāca vakars. Ļaudis bija izsalkuši un viņiem gribējās ēst. Viņi visu dienu bija klausījušies Jēzus mācībās.

Jēzum kļuva ļaužu žēl. Viņš pasauca savus mācekļus un teica: „Dodiet tiem ēst.” Bet mācekļi atbildēja: „Mums nav vairāk kā piecas maizes un divi zivis.” Tad Jēzus teica: „Nesiet man tās”. Tad Viņš lika ļaudīm apsēsties zālē. Viņš ņēma maizes un abas zivis, pacēla tās pret debesīm un pateicās Dievam par tām.

Tur bija veseli pieci tūkstoši cilvēku, un mācekļi šaubījās, vai visiem pietiks ko ēst. Bet Jēzus lauza maizi un zivis un lika mācekļiem dot tās ļaudīm. Visi ēda un paēda un vēl salastija divpadsmit grozus ar druskām, kas palika pāri.

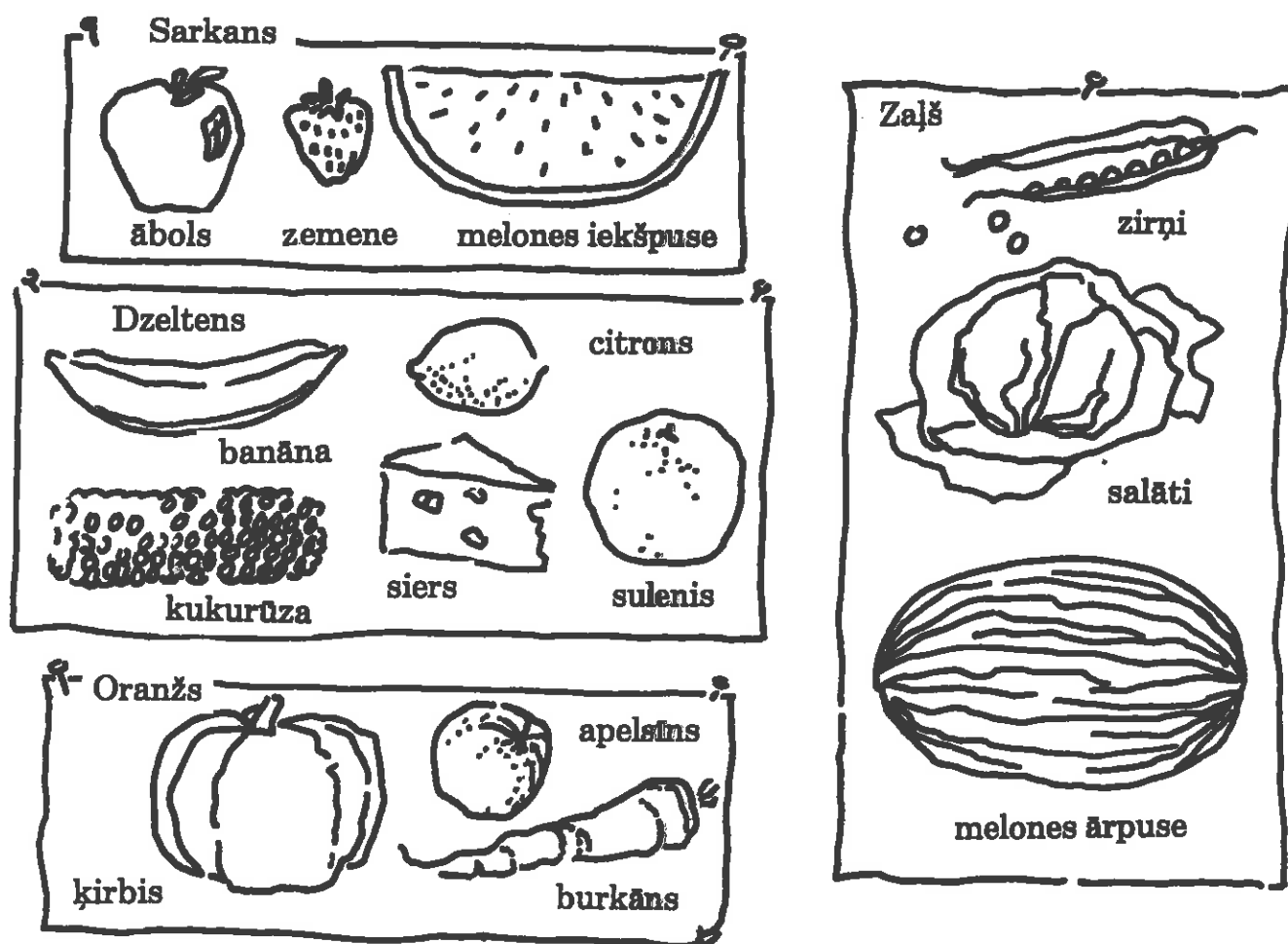
***:

GALDA LŪGŠANA

Svēti, Dievs, šīs dāvanas,
Ko no augšienes Tu dodi,
Svēti mūsu lūgšanas,

Mūs uz pateicību modi!
Kad mēs ēdam, kad mēs dzeram,
Lai uz Tevi acis veram!

Izkrāso zīmējumus pareizās krāsās!

Šeit redzam dažādas pārtikas vielas. Kuŗa ir salda? Kuŗa skāba? Kuŗa tev garšo vislabāk?

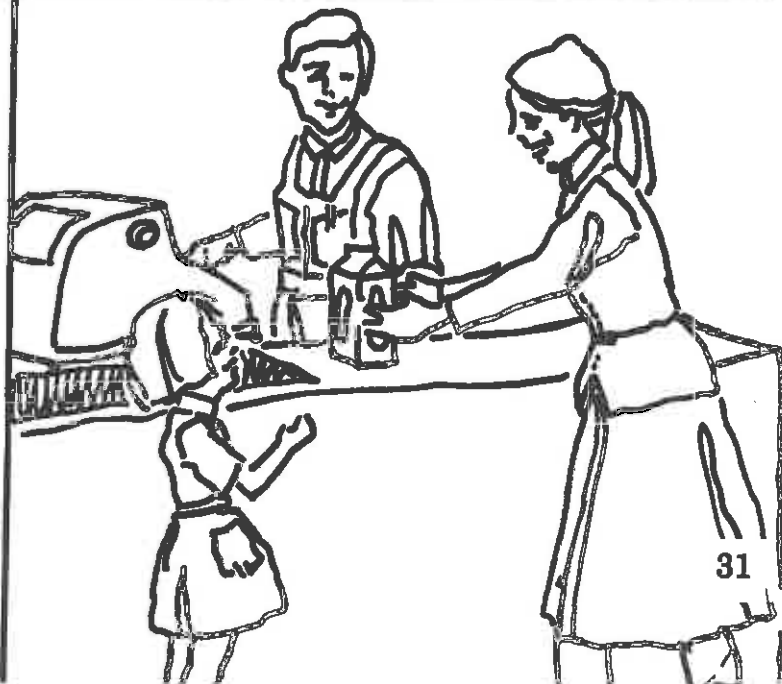
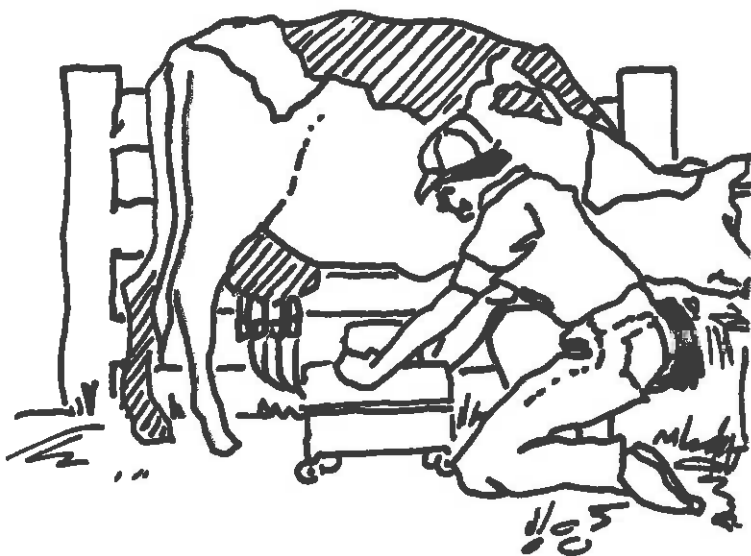
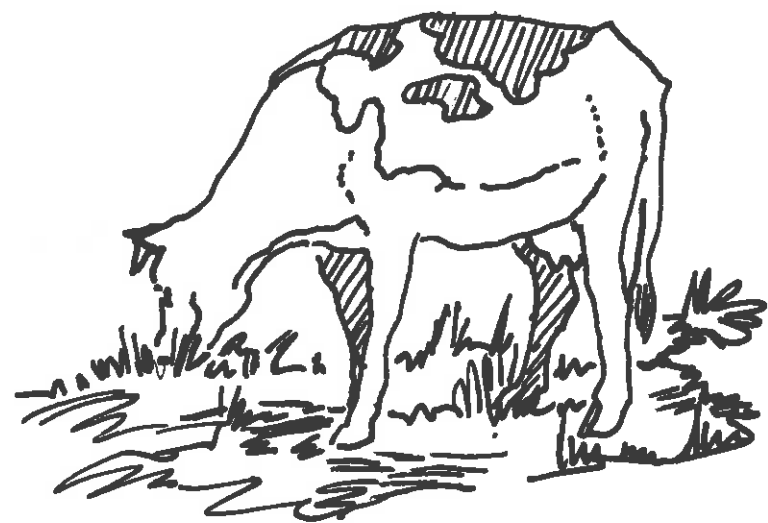
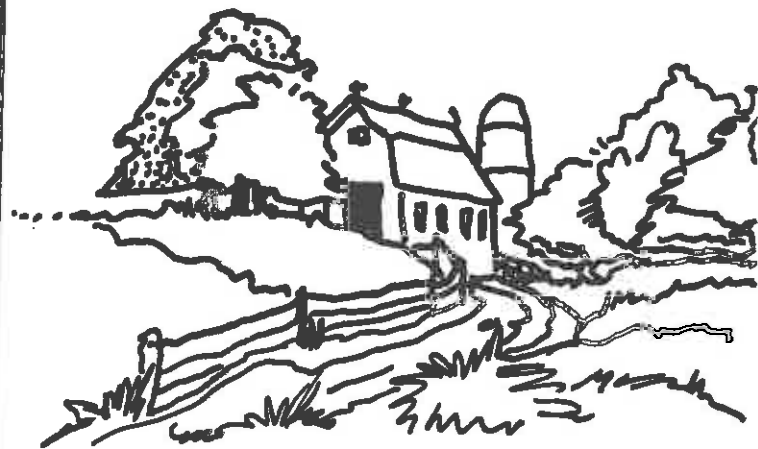
Dievs dod mums pārtiku. Viņš mūs mīl. Mēs sakām Viņam paldies, kad ēdam un dzeram.

Mīlie vecāki!

Maziem bērniem grūti saprast, kā Dievs dod mums pārtiku. Parasti tie nedz vecākus iepērkamies veikalā. Kad Jūs gatavojat maltīti, izskaidrojiet bērniem par labības un dārzeņu augšanu. Izskaidrojiet, ka Dievs dod augšņu, lietu un sauli. Izskaidrojiet, kā aug labība, kā top maizīte.

Ļoti svarīgi bērniem jau no mazām dienām iemācīt pateikties Dievam par pārtiku. Kopējām galda lūgšanām ir nenoliedzama svētība.

Dievs
dod mums
pārtiku.

JĒZUS IEPRIECINA NOSKUMUŠO MĀTI

Lūkas ev. 7:11-17

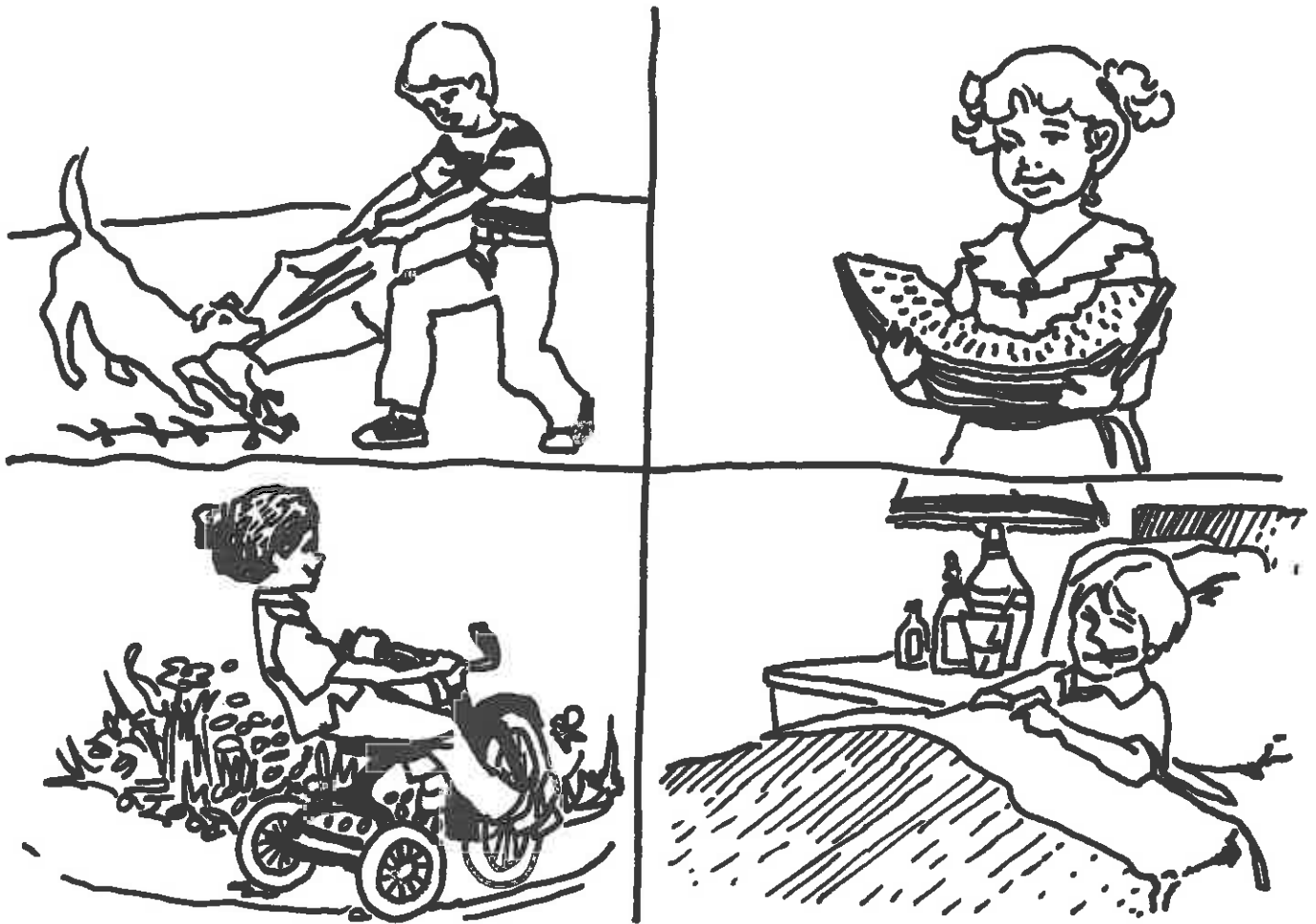
Jēzus gāja uz pilsētu. Daudz ļaužu nāca Viņam līdz. Pie pilsētas vārtiem Jēzus satika kādu sievu. Tā rūgti raudāja. Viņas vienīgais dēls bija miris. Jēzum kļuva mātes žēl. Viņš tai teica: „Neraudi, Es tev palīdzēšu.” Tad Jēzus piegāja pie zārka un to aizskāra. Viņš teica: „Jaunekli, celies augšā.” Mironis cēlās sēdus un sāka runāt. Māte apkampa savu dēlu. Visi bija izbijušies un pārsteigti. Viņi teica: „Tādus brīnumus neesam redzējuši. Jēzus ir liels pravietis. Dievs savus ļaudis ir uzlūkojis.”

Jēzus slava izpaudās pa visu zemi. Ļaudis saprata, ka Jēzus darījis viņus laimīgus.

Tas Kungs nožāvēs
visas asaras no
ļaužu vaigiem.
Jesajas 25:8

NU ES GRIBU GULĒT IET

Nu es gribu gulēt iet
Tēvs, slēdz manas acis ciet!
Tava acs lai nomodā
Stāv pār mani miedziņā!

Aplūko zīmējumus! Pastāsti, kas tur notiek! Pievelc krustiņu, kur redzi kādu nelaimīgu bērnu! Dievs viņiem palīdzēs.

Mīlie vecāki!

Jēzus brīnuma darbi mulsina bērnus, tāpat kā pieaugušos. Ja Jēzus spēj novērst ciešanas un nāvi, kāpēc Viņš to nedara arī šodien un šeit? Šim jautājumam nav vienkāršas atbildes. Ja to prasa bērns, tad uzklausiet to uzmanīgi. Nebaidieties atzīties savā neziņā. Lieciniet par savu palāvību Dieva solījumiem. Dievs apsolījis saviem ļaudīm pestīšanu. Viņš nožāvēs visas asakas. Visu ticīgo dzīves stāstam būs laimīgas beigas. Uz Dieva solījumiem mēs varam palauties.

A + šifrē šos vārdus!

(Pāv. vēst. rom. 13:9)

Šifrs:

●	▼	△	♥	★	⊕	□	⊗	○	●	*	☼	☺	≡	
A	Ā	E	I	Ī	K	L	M	O	P	S	T	U	V	š

⊗	★	□	♥

*	●	☺	☼

☼	☼	☺	▼	⊕	○

⊕	▼

*	△	☺	♥

●	●	≡	☼

DIEVS VADA:

UZ DEBESĪM

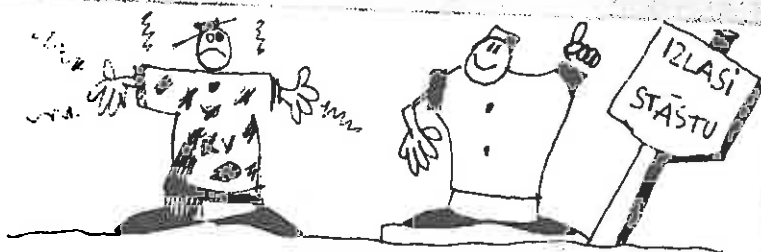
Jēzus mācekļiem stāstīja, ka Viņš dosies atpakaļ pie Tēva uz Debesīm. Jēzus iedrošināja savus mīļos mācekļus, lai viņi nebaidās un nenoskumst, jo Viņš dosies sagatavot mājvietas saviem sekotājiem. Tur vietas pietiks visiem, kuri mīlējuši, ticējuši un paklausījuši Viņam.

Kad Jēzus bija aizgājis pie Tēva, Viņa māceklis Jānis redzēja parādību. Viņa acu priekšā kā filmā rādījās dažādas ainas no krāšņās Debesu Valstības. Jānis redzēja cilvēkus, kuri bija nonākuši šajā valstībā. To bija liels pulks, ko neviens nevarēja saskaitīt – no visām tautām no visas pasaules valstīm. Viņi bija apģērbti baltās drēbēs, rokās turēja palmu zarus un dziedāja slavas dziesmu: "Pestīšana pieder mūsu Dievam!"

Kurš gan nevēlētos nonākt Dieva valstībā, kurā neviens vairs nemirs, visi dzīvos mūžīgi, kurā nebūs ne bēdu, ne sāpju, ne grūtību? Lai arī mēs tur nokļūtu, mums nepieciešamas baltās drēbes. Tās nav drēbes, kuras mēs valkājam parasti, bet šīs baltās drēbes simbolizē jaunu dzīvi, tīru, baltu sirsniņu, kurā nav grēka melno traipu. Šīs baltās drēbes mūsu sirdij dod Jēzus, kad lūdzam grēku piedošanu. Jēzus mums palīdz šīs jaunās baltās drēbes saglabāt tīras. Mēs bieži izdarām kādu grēku, kaut ko tādu, kas nav labs un nepatīk Jēzum. Tad mūsu baltās drēbes notašķās ar melniem dubļiem. Ja lūdzam piedošanu un cenšamies vairs tā nedarīt, tad Jēzus atkal nomazgā mūs baltus.

Šīs baltās drēbes sauc par pestīšanas drēbēm. Lai varētu nokļūt Debesīs, mums vispirms jāpieņem Jēzus kā mūsu Pestītājs no grēkiem. Dievs katram dod šo iespēju. Bez Dieva palīdzības mēs nemūžam nenonāktu Debesīs, bet Dievs mūs mīl un dod mums pestīšanu un vada uz Debesīm, kur arī mēs varēsim dziedāt slavas dziesmu kopā ar visiem atpestītajiem: "Pestīšana pieder mūsu Dievam!"

Ruta Kazāka

Gaišmīna '95

29. oktobris

13

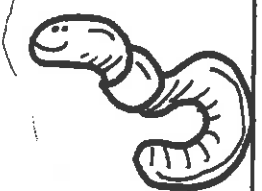
JĒZUS DZIEDINA BARTIMEJU

Lūkas ev. 18:35-43

Jēzus tuvojās Jerikai. Kāds akls vīrs sēdēja ceļa malā un ubagoja. Viņu sauca par Bartimeju. Bartimejs varēja dzirdēt, sataustīt un saost. Viņš nevarēja strādāt, jo neredzēja. Tāpēc viņu sauca par aklu. Aklie parasti ubagoja, lūdza no garāmgājējiem dāvanas. Ļaudis reizēm apžēlojās par Bartimeju un iedeva tam pa naudas gabalam. Citi turpretī pagāja aklajam garām. Reiz Bartimejs izdzirda lielu kņadu un jautāja, kas tur esot. Viņam atbildēja, ka garām nākot Jēzus no Nāceretes. To izdzirdis Bartimejs lūdzās skaņā balsī: „Jēzu, palidzi man!” Ļaudis mēģināja Bartimeju apsaukt, bet Bartimejs sauca vēl skaļāk.

Jēzus apstājās un jautāja Bartimejam: „Ko tu gribi?” Bartimejs atbildēja: „Dari mani atkal redzīgu.”

Uz to Jēzus atbildēja: „Topi redzīgs!” Un aklais tapa redzīgs. Viņš atkal varēja redzēt zāli un zaļos kokus. Viņš varēja redzēt cilvēkus un Jēzu. Bartimejs bija laimīgs. Viņš slavēja Dievu. Jēzus viņam sacīja: „Tava ticība tev palīdzēja.” Un visa tauta, to redzēdama, slavēja Dievu.

Kukaiņi - Atrodi astoņus (8) kukaiņus kas ir paslēpušies.

BLUSA

1. Samuēla 24:15

LAPSENE

2. Mozus 23:28

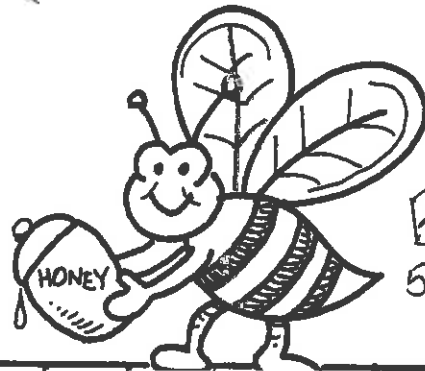
VABOLE

3. Mozus 11:22

KODE

GLIEMEZIS

58. Psalmā, 9.

BITE

5. Mozus 1:44

Z	B	L	U	S	A	K	L	I
S	K	U	D	R	A	D	R	Ū
C	I	S	L	A	B	I	T	E
R	G	E	T	Ē	R	O	P	S
L	A	P	S	E	N	E	S	T
G	L	I	E	M	E	Z	I	S
Z	V	A	B	O	L	E	D	Z
G	U	V	A	T	Ā	R	P	S
S	P	O	L	R	Ī	T		
D	Ā	T	K	O	D	E		

Jesajas 50:9

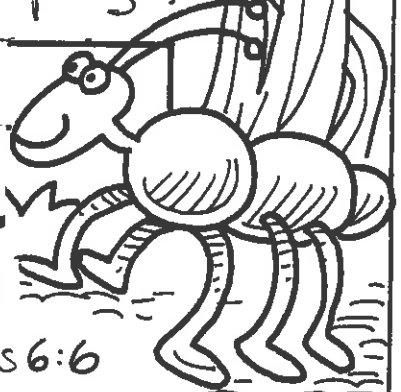
TĀRPS

5. Mozus
28:39

SKŪDRA

Salamana
Pamācības 6:6

JĒZUS AICINA MĀCEKĻUS

x

(Mateja ev. 4:17-22)

Pēteris, Andrejs, Jānis un Jēkabs bija zvejnieki.

Kad Jēzus bija 30 gadu vecs, Viņš dziedināja slimos un sludināja atgriešanos no grēkiem. Tas ir, Jēzus mācīja ļaudīm, kā jādzīvo, lai Dievam patiktu.

Šajā darbā Jēzum bija vajadzīgi palīgi - sekotāji.

Kādu dienu Jēzus staigāja pa Galilejas jūrmalu. Viņš redzēja divus brāļus: Sīmani Pēteri un Andreju. Tie bija zvejnieki. Viņi zvejoja zivis.

Jēzus viņiem sacīja: "Sekojiet man!"

Sīmanis Pēteris un Andrejs tūlīt pameta laivu, tīklus un sekoja Jēzum.

Tālāk Jēzus redzēja vēl divus brāļus: Jāni un Jēkabu. Arī šie bija zvejnieki. Viņi sēdēja laivā un kopā ar tēvu lāpīja tīklus.

Jēzus viņiem sacīja: "Sekojiet man!"

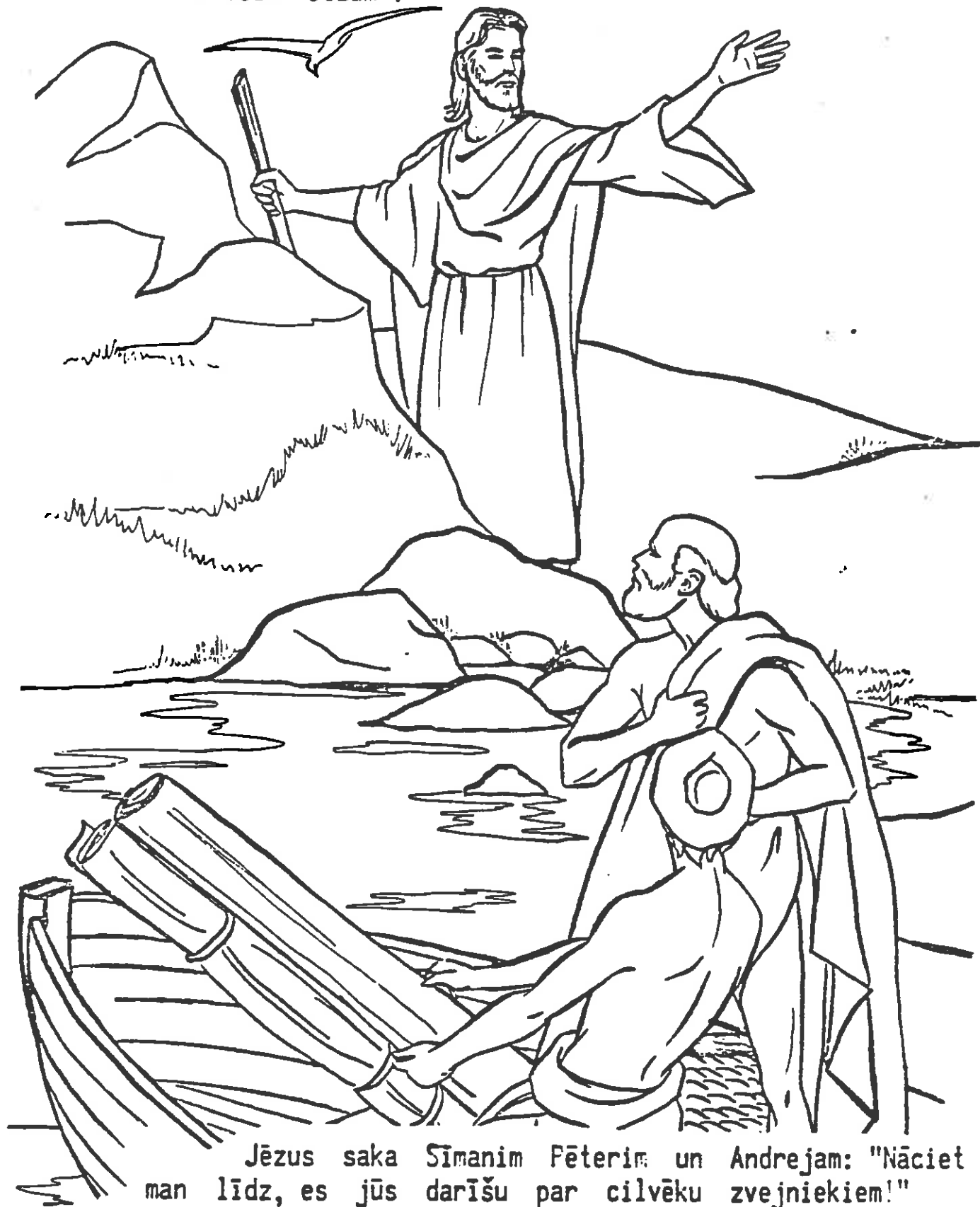
Jānis un Jēkabs tūlīt atstāja laivu un sekoja Jēzum.

Nu Jēzum bija četri sekotāji: Sīmanis Pēteris, Andrejs, Jānis un Jēkabs.

Jēzus aicināja vēl 8 vīrus Viņam sekot. Jēzum pašam bija 12 palīgu. Tos sauca par mācekļiem. Jēzus viņiem mācīja daudz brīnišķīgu lietu par Dievu un Dieva valstību. Jēzus mācekļi gāja Jēzum visur līdz. Viņi cītīgi klausījās Jēzus mācībās, pakalpoja un palīdzēja Jēzum.

Arī šodien Jēzum ir vajadzīgi palīgi - mācekļi. Mācītāji, svētdienas skolas un ticības mācības skolotāji un

misionāri jau ir Jēzus palīgi. Bet Jēzus aicina arī mūs
Viņam sekot un būt Jēzus palīgiem un draugiem.
Sekosim Jēzum!

Jēzus saka Sīmanim Pēterim un Andrejam: "Nāciet
man līdz, es jūs darišu par cilvēku zvejniekiem!"
(Mateja 4:19)

Bērni, kas Jēzu mīl, seko Jēzum.

Es sekoju Jēzum, esmu Jēzus palīgs un draugs, ja es

mācos no Dieva vārda,

lūdzu Dievu,

uzticos Dievam,

palīdzu,

stāstu par Jēzu

dalos ar rotaļlietām,

dodu,

paklausu.

J a u t ā j u m i .

Atbildi pilnos teikumos !

1. Ko Jēzus darīja, kad Viņam bija 30 gadu ?
2. Kas Jēzum bija vajadzīgi ?
3. Kas bija Pēteris, Andrejs, Jānis un Jēkabs ?
4. Ko Jēzus šiem zvejniekiem sacīja ?
5. Ko viņi darīja ?
6. Cik Jēzum bija mācekļu ?
7. Ko Jēzus saviem mācekļiem mācīja ?
8. Kas Jēzum šodien ir vajadzīgi ?
9. Kā tu vari būt Jēzus palīgs un draugs ?

SĒJĒJS, SĒKLA UN DAŽĀDA ZEME.

(Mateja ev.13;3-8,18-23)

Radi manī, ak Dievs, šķīstu sirdi, un atjauno manī patstāvīgu garu! (Ps.51:12)

Reiz Jēzus stāstīja :

Sējējs izgāja uz lauka sēt. Viņš saņēma sēklu sauja un izbārstīja to. Sēklas krita kur kuņā.

Cita sēkla nokrita ceļmalā.

Cita sēkla iekrita akmeņainā zemē.

Cita sēkla iekrita ērķškos (nezālēs).

Bet cita sēkla krita labā zemē.

Kas ar šīm sēklām notika ?

Ceļmalā ir cieta, nomīdīta zeme. Sēkla tur nevar augt. Nāca putni un to apēda.

Akmeņainā zemē ir maz augsnas (zemes). Sēkla tur gan uzdīga, bet saulē zeme ātri izžuva, stādiņš novīta un nokalta. Stādiņam nebija dziļas saknes.

Sēkla, kas iekrita ērķškos, gan mēģināja augt, bet nezāles to pārauga. Stādiņam vairs nebija vietas. Tas nonīka (nobeidzās).

Labā zeme ir tāda zeme, kas ir uzrakta, uzirdināta, apmēslota, aplaistīta. Tur iekritusi, sēkla izauga par lielu, spēcīgu stādu. No tā izauga vārpa ar daudz graudu (citai 30, citai 60, citai 100).

Jēzus paskaidroja : sēkla ir Dieva vārds. Dieva vārds ir lasāms Bībelē. Dažādās zemes, kur sēkla iekrīt, ir cilvēku sirdis.

Ir cilvēki ar cietām sirdīm kā ceļmalas zeme. Viņi gan Dieva vārdu klausās, bet tūlīt to aizmirst.

Dažu cilvēku sirdis ir kā akmeņaina zeme. Šie cilvēki

ki labprāt klausās Dieva vārdu, bet viņi ir ticīgi tikai Išu laiku. Kad nāk bēdas un nepatikšanas, viņi Dievu aizmirst.

Citu cilvēku sirdis ir kā zeme, kuņā aug nezāles. Šie ļaudis gan vēlas Dievam paklausīt, bet ikdienas rūpes, naudas pelnīšana un izpriecas aizņem visu viņu laiku. Beidzot arī viņi Dievu aizmirst.

Bet ir arī ļaudis ar sirdīm kā labā zeme. Viņi Dieva vārdu klausās, lasa, saprot to un tam paklausa. Viņi dzīvo kā Jēzus māca un stāsta par Jēzu arī citiem. Dievs viņus svēta.

Kāda ir tava sirds zeme? Vai tu paklausī Dieva vārdam? Vai vēlies dzīvot kā Jēzus māca?

Bībeles pants: "Ikviens, kas aiziet no Kristus mācības un nepaliek tai, ir bez Dieva." (2.Jāņa 9)

J a u t ā j u m i .

1. Ko darīja sējējs ?
2. Kur sēklas krita?
3. Kas notika ar sēklu, kas krita ceļmalā ?
4. Kas notika ar sēklu, kas krita akmeņainā zemē ?
5. Kas notika ar sēklu, kas iekrita ērkšķos ?
6. Kas notika ar sēklu, kas iekrita labā zemē ?
7. Kas ir sēkla šajā stāstā ?
8. Kas ir dažādā zeme ?
9. Ko dara cilvēki, kam sirdis ir kā labā zeme ?
10. Kādiem cilvēkiem nav Dieva ? (Bībeles p.)

Paskaidrojumi:

šķīsta sirds - tīra, nevainīga sirds;

stāds - plent;

uzdīgt - to sprig up;

novīst - to fade, to wither;

nokalst - to dry up.

Debess un zeme zudīs, bet
mani vārdi nezudīs, saka
tas Kungs. (Mat.24:35)

Vienīgi sēklas, kas krita labā zemē, izauga par skaistiem
stādiem, kas nesa daudz augļu.

Sējējs izgāja sēt ...

Savieno kreisajā pusē rakstīto ar pareizo turpinājumu labajā pusē !

Sēklu ceļmalā	-	uzdīga, bet nokalta.
Sēkla akmeņainā zemē	-	mēģināja augt, bet nonīka.
Sēkla ērkšķos	-	apēda putni.
Sēkla labā zemē	-	izauga par lielu stādu ar
daudziem graudiem.
Sēkla ir	-	paliek bez Dieva.
Dieva vārds ir	-	Dieva vārds.
Dažādās zemes ir	-	Iasāms Bībelē.
Dievs svēta ļaudis	-	cilvēku sirdis.
Cilvēki, kas aiziet
no Kristus mācības,	-	kas dzīvo, kā Jēzus māca.

N A M S ! U Z K L I N T S

(Mateja 7:24-27)

Reiz Jēzus mācīja:

"Ne ikkatrs, kas uz mani saka : Kungs! Kungs! ieies debesu valstībā, bet tas, kas dara mana debesu Tēva prātu."

Lai gan daudz ļaužu gāja Jēzu klausīties, visi nevēlējās darīt tā, kā Jēzus mācīja. Tāpēc Jēzus stāstīja šādu stāstu (līdzību) :

Divi vīri cēla mājas. Viens no vīriem bija gudrs. Viņš savu māju būvēja uz klints (akmens). Klints ir spēcīga, stingra - labs, ciets pamats.

Otrs vīrs bija muļķis. Viņš savu māju cēla smiltīs.

Uznāca negaiss. Pērkons spēra un zibens zibēja.

Milzīgs vējš pūta un stiprs lietus līja.

Māja uz klints stāvēja stingri. Vētra to nevarēja izkustināt. Ūdens to nespēja aizskalot. Kāpēc? Tāpēc, ka klints ir stiprs un stingrs mājas pamats.

Māja smiltīs nevarēja izturēt vētras brāzienus un ūdens skalošanos. Ūdens iz-

skaloja smiltis. Vētrā un ūdenī māja sagruva.

Jēzus sacīja : "Cilvēks, kas dzird manus vārdus un dara, kā es saku, ir kā gudrais vīrs, kas cēla māju uz klints. Cilvēks, kas dzird manus vārdus, bet nedara kā es saku, ir kā muļķa vīrs, kas cēla māju smiltīs."

Mēs neceļam mājas, bet mēs veidojam savas dzīves. Pamati, uz kā mēs savu dzīvi veidojam, ir ļoti svarīgi. Ja mēs klausām Jēzum un darām tā, kā Jēzus māca, tad mums ir stipri dzīves pamati.

Jēzus Kristus ir mūsu stiprais pamats. Viss cits ir kā grimstoša smiltis, kas pazūd.

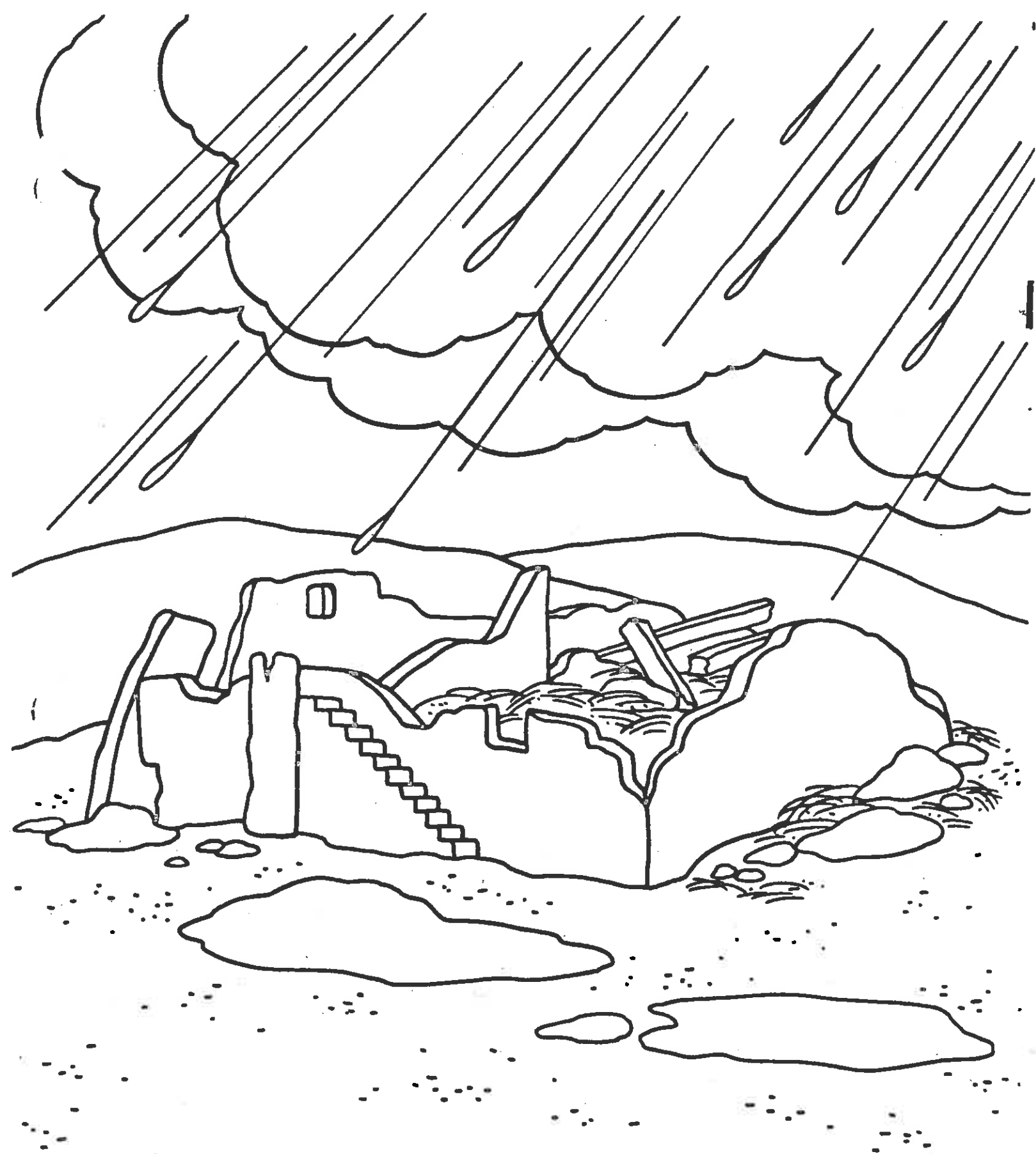
Jēzus prasa divas lietas : 1) viņa vārdus dzirdēt un 2) darīt, kā šie vārdi māca.

Kur mēs Jēzus vārdus dzirdam ? Bībelē. Lasīsim Bībeli ! Darīsim tā, kā Bībele mums māca !

"Esiēt vārda darītāji un ne tikai klausītāji!"
(Jēk. 1:22)

Jautājumi.

1. Ko darīja gudrais vīrs ?
2. Ko darīja muļķa vīrs ?
3. Kas notika ar gudrā vīra māju ?
4. Kas notika ar muļķa vīra māju ?
5. Kas ir mūsu dzīves stiprais pamats ?
6. Kādas divas lietas Jēzus prasa ?
7. Kur mēs Jēzus vārdus dzirdam ?
8. Kas mums ir jādara ?

Muļķa vīrs būvēja savu māju smiltīs.
Negaisā māja sagruva.

Cilvēki, kas nedara tā, kā Jēzus saka,
ir kā šis muļķa vīrs.

Kāds gudrs vīrs būvēja māju uz klīnts. _____
Lietū un vētrā māja nesagruva.
Cilvēki, kas dara tā, kā Jēzus saka, ir
kā šis gudrais vīrs.

ŽĒLSIRDĪGAIS SAMARIETIS

Lūkas evaņģēlijā 10:25 - 37

Kāds rakstu mācītājs sacīja: "Mācītāj, ko man būs darīt, lai iemantoju mūžīgo dzīvību?"

Jēzus atbildēja: "Kā stāv bauslībā rakstīts, kā tu tur lasi?"

Rakstu mācītājs teica: "Tev būs Dievu, savu Kungu mīlēt no visas savas sirds, ar visu savu dvēseli, ar visu savu spēku un ar visu savu prātu, un savu tuvāko kā sevi pašu."

Jēzus atbildēja: "Tu pareizi esi atbildējis; dari to un tu dzīvosī."

Rakstu mācītājs vēl prasīja: "Kurš tad ir mans tuvākais?"

Jēzus atbildēja: "Kāds cilvēks gāja no Jeruzālemes uz Jēriku un krita laupītāju rokās. Tie tam noplēsa drēbes, sasita viņu, un, atstādami viņu pusmirušu guļam, aizgāja. Bet te kāds priesteris gāja pa to pašu ceļu, un to ieraudzījis, viņš aizgāja garām. Tāpat arī kāds levīts nāca gar to vietu, to ieraudzīja, bet aizgāja garām. Bet kāds samarietis, savu ceļu iedams, tuvojās viņam un, viņu redzot, sirds tam iežēlojās. Un piegājis, viņš sasēja viņa vātis, ieliedams tajās eļļu un vīnu; pēc tam viņš to cēla uz savu lopu un to aizveda mājvietā un to apkopa. Bet otrā dienā izņēmis divus denārijus, iedeva tos saimniekam, sacīdams: "Kopi viņu, un ja tu vēl ko izdosi, atpakaļ nākdams, es tev to atdošu."

Jēzus prasīja: "Kurš no šiem trim cilvēkiem, tev šķiet, tas tuvākais bijis tam, kas bija kritis laupītāju rokās?"

Rakstu mācītājs atbildēja: "Tas, kas viņam žēlsirdību parādīja."

Tad Jēzus uz to sacīja: "Nu, tad ej un dari tu arī tāpat."

